

ČESKÝ MISÁL 1919–1920

Kazatelský cyklus Církve československé husitské
pro liturgický rok 2009–2010

ČESKÝ MISÁL 1919–1920
*Kazatelský cyklus Církve československé husitské
pro liturgický rok 2009–2010*

Vydala Ústřední rada CČSH
Praha 2009

ÚVODNÍ SLOVO

„Chvalte Hospodina, všechny národy, všichni lidé, chvalte ho zpěvem, neboť se nad námi klene jeho milosrdenství, jeho věrnost je věčná. Haleluja.“ Ž 117

Vážené sestry a vážení bratři, duchovní a kazatelé,

k jubilejnímu roku vyhlašuje a vydává ústřední rada Církve československé husitské kazatelský cyklus symbolicky nazvaný „Český misál“ (Usnesení 1.6/103). „Český misál“ je spojen s historickými Vánoce 1919 a se zrodem Církve československé husitské, jejíž 90. výročí připadá na rok 2010. Při promýšlení dějinných a duchovních souvislostí vzniku naší církve si můžeme uvědomovat, jak je její zrod spojen bytostně s bohoslužebným děním, s úsilím o věrohodnou interpretaci křesťanské zvěsti a přiblížení obsahu liturgického dědictví a bohatství lidem moderní doby. Jedním z předpokladů aktivní účasti celé shromážděné obce bylo i užití češtiny v bohoslužbě. V tom sehrál „Český misál“ připravený dr. Karlem Farským jedinečnou úlohu.

Východní církve respektovaly vždy princip lidového jazyka v bohoslužbě. Naproti tomu na západě byla situace až do II. Vatikánského koncilu (1962–1965) jiná a prosazovala se zde jednotná řeč – latina. Římský misál (Missale Romanum) byl vydán v roce 1570 a na jeho základě se stala pevně stanovená latinská mše na několik staletí neměnnou. Její překlady do moderních jazyků byly zakázány. V naší zemi požadovali reformu bohoslužby někteří osvícenští kněží, na jejichž úsilí o srozumitelnou bohoslužbu v národním jazyce navázali později modernisté. V zásadním spise Jednoty katolického duchovenstva s názvem „Obnova církve katolické v Československé republice“ se vyskytuje mezi požadovanými reformami návrh na „liturgii československou“. Argumenty, které jsou zde uváděny, mají charakter historický i biblický. Modernisté se odvolávají na slovanskou liturgii Cyrila a Metoděje a na její povolení papežem Janem VIII., v jehož bule bylo uvedeno, že ten, který stvořil tři hlavní jazyky, totiž hebrejský, řecký a latinský, stvořil i všechny ostatní ke své cti a slávě. Připomenuta jsou dvě významná centra slovanské liturgie – sázavský klášter a emauzský klášter v Praze. Modernisté odkazují i na České bratry, kteří vydali mnohé kancionály a překládali žalmy a Písmo vytríbeným jazykem do češtiny. Upozorňují, že národní liturgická tradice nikdy nevyumřela ani v době pobělohorské v podobě českých pašijí, pobožností a zpěvů. Liturgie národní totiž neruší jednotu církve, neboť „různost nesnižuje velebnost církve, nýbrž dodává jí krásy“ (*Obnova*, s. 34). Národní jazyk má vést k prohloubení citění a všeho náboženského života, neboť je významná činná účast všech věřících na bohoslužebném aktu (*Obnova*, s. 35).

Mše v češtině byla některými modernistickými kněžími již spontánně sloužena při různých příležitostech a o svátcích. Během roku 1919 to byly však spíše jen

ojedinelé pokusy. Jako termín, kdy se mělo začít v co nejširším měřítku slavit mše česky, byly stanoveny Vánoce 1919, a nejvhodnější mší byla Půlnoční. Karel Farský vyvíjel snahu, aby překladatelé z řad Jednoty, kteří se zprvu překladu věnovali, v práci pokračovali, ale bezvýsledně. Za této situace se ujal překladu sám Farský a do Vánoc 1919 vydal Český misál, který posloužil k přípravě českých vánočních obřadů. Svým rozhodnutím byl Karel Farský postaven před velmi obtížný úkol. Vzhledem k termínu Vánoc měl na to krátký čas. Již dříve si pořídil překlady zpívaných částí a hlasitých modliteb. Nyní měla jeho práce vyústit v ucelený překlad ordinária i propria – neproměnných i proměnných částí mše. Byla to náročná práce, neboť šlo nejen o ryzost jazykovou, ale i melodičnost překladu. Farský bydlel tehdy u „Milo-srdných“ v neútulném kumbálku bez kamen a celé tři měsíce po večerech při petrolejové lampě překládal a upravoval první dva sešity Českého misálu (*Přelom*, s. 73). Farskému záleželo na tom, aby i grafická úprava byla co nejlepší. Začátkem prosince 1919 bylo dílo dokončeno. Ilustraci na titulní straně vytvořil malíř Mikoláš Aleš. Téměř v tisíci kostelích po celé vlasti asi tisíce kněží konalo české bohoslužby i proti zákazu. Půlnoční mše byla tak prvně od husitských dob sloužena česky. Tato česká liturgická reforma provedená cestou činu a navazující tak na husitskou reformační praxi vyústila v následujícím vývoji v založení nové církve.

Překlad liturgie do národního jazyka je velkým kladem a hodnotou. Přesto nezaručuje sám o sobě trvale přitažlivost křesťanské bohoslužby, její srozumitelnost a zakoušení jejího obsahu ve víře. Nezáleží totiž jen na liteře, ale především na Duchu (2 K 3,6). Uvědomujeme si, že s bohoslužbou je spjat stálý úkol interpretace jejího obsahu tak, aby její vyjadřování bylo srozumitelným jazykem naší přítomnosti (1 K 14,19). Tato interpretace nemůže být povrchní, ale musí vycházet z hluboké víry a zbožnosti. Modernističtí otcové a zakladatelé Církve československé husitské měli tuto víru a zbožnost. Ta byla impulzem jejich úsilí přeložit latinskou mši do českého jazyka a motivací jejich odvážného činu slavit ve své době křesťanskou bohoslužbu v Duchu a v pravdě (J 4,23).

V křesťanské bohoslužbě mají význam symboly, znamení, gesta, ale též slovo jako výraz sdělení, jak to rozpoznala zvláště reformace, ale i kněží modernisté. Liturgický jazyk vychází z řeči Bible a tradice. Ale současně má mít živý dotyk s jazykovým povědomím dneška. Užívaný jazyk by měl mít kultivované vyjadřování a vytříbenou formu hovorové řeči. Je třeba dbát na fonetickou a rytmickou stránku slovního sdělení. Liturgie měla vždy souvislost s uměním, s národní kulturou i s jazykovou kulturou. Slovnímu vyjádření – řeči v bohoslužbě má být v každé době věnována náležitá pozornost.

Kazatelský cyklus symbolicky nazvaný „Český misál“, který tímto dostáváte, obsahuje biblické perikopy, které se ustálily v průběhu staletí. Ponechána je i raná křesťanská tradice vycházející ze Septuaginty. Texty nejsou pouze v odkazech, nýbrž jsou vypsány v plném znění. Příručku lze tedy užít k přímému předčítání textů duchovními, kazateli nebo lektory. Jsou zde současně i zpracované některé proměnné části k vaší liturgické službě (tužby, modlitba před čtením z Písma, verše k obětování a biblické slovo a modlitby k požehnání). Odkazy na hudební části – responsoria a antifony se vztahují k Tuháčkově bohoslužebné knize. Vybrané zpěvy budou postupně vydávány pro jednotlivá období liturgického roku v úpravě jazykové a hudební. Mají napomáhat rozvíjení hudební stránky bohoslužby.

Děkuji bratru biskupovi Mgr. Michaelu Mocovi, že se ujal zpracování tohoto kazatelského cyklu pro jubilejní rok, br. PaedDr. Zdeňku Kovalčíkovi za výběr písní a za práci na sbírce bohoslužebných zpěvů, i bratru prof. ThDr. Zdeňku Kučerovi za jeho teologický úvod.

Nadčasové Boží slovo a úkol zvěstovat je lidem dnešní doby nás propojuje s generací, která stála u zrodu naší církve. K tomuto úkolu zvěstovat Boží slovo věrohodně, přesvědčivě a srozumitelně jsme voláni a pověřeni církví i my. A stejně tak i my máme Bohu v Kristu „vzdát chválu a vroucí dík“ slovy, hudbou i srdcem.

S přáním Božího požehnání pro vaši kazatelskou a liturgickou službu

ThDr. Tomáš Butta
biskup – patriarcha

PŘEDMLUVA

To čiňte na mou památku!

Hoc facite in meam commemorationem!

Lc 22,19

1 Cor 11,23b.24b

Křesťanská bohoslužba bývá označována jako *verbum activum* nebo *verbum dramaticum*: je slovem činným, čemuž ve smyslu reformačních otců možno rozumět, že je textem přítomně působícím (*verbum* – slovo bývá v teologii chápáno jako skutek, čin). To druhé epiteton, jež užíval v naší teologii prof. Otto Rutrle, nezakrývá literární příbuznost liturgie s řeckým dramatem, ta v hloubce literárního útvaru záleží v tom, že v obou kracích jde o interpretaci, tj. realizaci příběhu, jehož vyústění je předem známé a aktér i posluchač jej ve společné chvíli prožívají a tím jsou na něm účastni. Nemohu pominout metaforický přívlastek ze současného obzoru: *verbum exhibitivum*. Je úkonem – *actus*, dnes se hovoří o „dění“ (*das Werden*), jež nejen působí, ale i působení dokonává, způsobuje, přetváří. Moc, síla liturgie není dána jen textem (a jeho zhudebněním a gesty), jeho interpretem – knězem, ani jen posluchačem – věřící obcí, nýbrž v souhrnu všemi uvedenými činiteli, jejichž svolavatelem, komunikátorem i původcem (*auctor*) onoho dění je přítomný živý Duch Kristův. Jeho prezenci či absenci nelze „*ad oculos*“ – tak, aby to bylo vidět – dokazovat či vyvracet. V tomto případě platí od doby dvanácti apoštolů (dnes a do konce věků) to, o čem Pavel z autopsie vypověděl 1 K 15,5.8 „*et quia visus est Cephae... novissime autem omnium tamquam abortivo visus es et mihi*“... „že se zjevil Kefovi... A poslednímu ze všech se zjevil také mně jako nedochůdčeti.“ Starý latinský i řecký text, jenž pochází z pera Pavlova, shodně a jasně říkají: On se zjevil, ukázal, dal se vidět... Zjevil se ten, v jehož jménu platí ustanovení Evangelia: *To čiňte na mou památku!* *Kommemorace* znamená uvádět v paměť, vzpomínat, připomínat, upomínat, upozorňovat, vyprávět. *Kommemoraci* je zapojit se do předávání, tradice, postavit se do proudu spásy, který Duch Kristův otevřel, když se zjevil Petrovi i Pavlovi, abychom zformováni jejich svědectvím, ve společenství liturgie skrze toho, který ji z pověření církve vede a předsedá, osobně se setkali s Kristem tak, jako On sám se nám dá poznat, a poznali se v něm... Význam liturgie, o němž svědčí Evangelia i Epištolář, ji řadí mezi nejbohatší obdarování, jež jsou Pánem svěřena církvi; není ovšem jediným způsobem existence Ducha Kristova mezi námi. Její jednostranné vyzdvihování či pomíjení je výrazem nepochopení trojičního zjevení Boha. *Ubi eucharistia, ibi ecclesia* – kde je (vysluhuje se) večeře Páně, tam je (žije) církev – parafrázujeme a ekle-

siologicky vymezujeme starou církevní poučku. To měli v srdci zažité naši otcové – zakladatelé, když o Vánocích 1919 ve svých kostelech slavili bohoslužbu v rodném jazyku. Vánoční liturgie, zejména Půlnoční mše, k níž kněží obdrželi český formulář – v daném čase i cyklus textů liturgického roku, přeložený do češtiny – Český misál – stala se faktickým východiskem vstupu nového církevního společenství do dějin. Jednání 8. ledna 1920 odráželo reflexi náboženské zkušenosti, zakoušené o Vánocích 1919. Jedno je svázáno s druhým: duchovní zkušenost české liturgie musela být insti- tučně vyjádřena aktem z 8. ledna, aby se udržela v dějinném proudu společenského žití. Avšak bez hluboké liturgické zkušenosti shromážděných obcí a jejich ukotvení v Duchu Kristově by založení nové církevní organizace bylo bludičkou, jež by ne- navedla na pevnou cestu Evangelia, zavedla by do nejisté půdy a močálů a nakonec zhasla.

Předložením Českého misálu v jeho základní formě, jen s úctou a v nutných pří- padech upravené, které z usnesení Ústřední rady CČSH připravil a předkládá bratr biskup Michael Moc pro jubilejní rok CČSH 2010, není jen pietním aktem – jakkoli je pieta – zbožná úcta – vůči zakladatelské generaci na místě. Je teologickým výra- zem vstupu do proudu živé spásy v Duchu Kristově, z něhož se naše církve zrodila, žila a jenž je naší nadějí. Sluší se zde připomenout překladatelskou práci Karla Far- ského a jeho spolupracovníků z let dvacátých. Právě tak je důstojné a spravedlivé vzpomenout i těch, kteří již nejsou mezi námi a v tomto díle pokračovali, ať již převážně teoreticky, jako byl Otto Rutrle, profesor Husovy fakulty, nebo prakticky jako neúnavní a zapálení i zapalující kazatelé a liturgové, z nichž s úctou a zástupně – „pars pro toto“ – uvádím své světitele, faráře Františka Karase Moce a biskupa Arnošta Šimšíka.

*Prof. ThDr. Zdeněk Kučera
přednosta naukového odboru Úřadu ústřední rady
Církve československé husitské*

PODĚKOVÁNÍ

Když jsem byl požádán o přípravu kazatelského plánu pro jubilejní 90. liturgický církevní rok Církve československé husitské 2009/2010 podle patriarchou zakladatelem připraveného Českého misálu, přijal jsem tento úkol s bází a velikou pokorou. Farského Český misál začíná oddílem Vánoce a já si uvědomil, že právě o Půlnoční bohoslužbě roku 1919 v chrámu sv. Mikuláše na Starém Městě to byl můj otec František K. Moc, který byl jako desetiletý chlapec zástupce věřících, kteří se k té první české bohoslužbě v mikulášském chrámu shromáždili, vtlačeni skrze oltářní mřížku do kněžiště, aby posléze v kněžišti stáli po celý život. Je tomu tedy právě sto let od otceva narození a já tímto způsobem chci svému otci vzdát díky, že i mne do kněžiště přivedl.

Bohoslužebné formuláře jsem připravil jako lekcionář a snažil jsem se o co nejuvěrnější zachování Farského liturgické dikce. Děkuji za korekturu a doplňky bratru doktoru Kovalčíkovi, který formuláře obohatil o výběr vhodných písní, děkuji za schválení formulářů biskupskému sboru a děkuji všem, kteří technicky formuláře připravili pro tisk.

*Mgr. Michael Moc
biskup plzeňský
29. listopadu 2009*

Vězte: Přiblížilo se k vám království Boží. (L 10,11b)

Vstupní antifona

Ejhle, Hospodin přijde...

První čtení Písma: Ž 25,2–3a

K tobě, Hospodine, pozvedám svou duši, v tebe doufám, Bože můj, kéž nejsem zahanben, ať nade mnou moji nepřátelé nejásají. Ano, nebude zahanben, kdo skládá naději v tebe.

Tužby

2. Za setkání s Kristem, který nepřichází, aby soudil, ale naopak zachránil, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom všichni byli připraveni na Kristův příchod k soudu na konci dnů, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

Přijď k nám, Pane, a svým mocným Slovem nás zachraň z našeho zajetí hříchu.

Přijď k nám, Pane, a dej nám milost a osvoboď nás, abychom mohli oslavovat tebe, který na věky žiješ a kraluješ s nebeským Otcem mocí Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: Ř 13,11–14

Víte přece, co znamená tento čas: už nastala hodina, abyste procitli ze spánku; vždyť nyní je nám spása blíže, než byla tenkrát, když jsme uvěřili. Noc pokročila, den se přiblížil. Odložme proto skutky tmy a oblecme se ve zbroj světla. Žijme řádně jako za denního světla: ne v hýření a opilství, v nemravnosti a bezuzdnostech, ne ve sváru a závisti, nýbrž oblecete se v Pána Ježíše Krista a nevyhovujte svým sklonům, abyste nepropadali vášním.

Evangelium: L 21,23–33

„Budou znamenání na slunci, měsíci a hvězdách a na zemi úzkost národů, bezradných, kam se podít před řevem valícího se moře. Lidé budou zmírat strachem a očekáváním toho, co přichází na celý svět. Neboť mocnosti pekelné se zachvějí. A tehdy uvidí Syna člověka přicházet v oblaku s mocí a velikou slávou. Když se toto začne dít, napřimte se a zvedněte hlavy, neboť vaše vykoupení je blízko.“ Vypravoval jim podobství: „Podívejte se na fíkovník nebo jiný strom: Když se už zelenají, sami víte, že

léto je blízko. Tak i vy, až uvidíte, že se toto děje, vězte, že je blízko království Boží. Amen, pravím vám, že nepomine toto pokolení, než se toto všechno stane. Nebe a země pominou, ale má slova nikdy nepominou.“

Čtení Písma k Obětování: Ž 25,2–3a

K tobě, Hospodine, pozvedám svou duši, v tebe doufám, Bože můj, kéž nejsem zahanben, ať nade mnou moji nepřátelé nejásají. Ano, nebude zahanben, kdo skládá naději v tebe.

K Požehnání: Srv. Ž 85,13–14

Hospodinova spása je blízko těm, kdo se ho bojí.

Jen tak bude v naší zemi sláva, až se setkají milosrdenství a věrnost a spravedlnost s pokojem si dají políbení. Ze země vyraší pravda, spravedlnost bude shlížet z nebe.

Tím vším nám požehnej, Bože Otče, ve svém Synu Ježíši Kristu, který k nám přichází v Duchu svatém.

Amen.

Vhodné písně: 203, 34 nebo 204, 158

DRUHÁ NEDĚLE ADVENTNÍ

6. prosince 2009

Kdo se hněvá na svého bratra, bude vydán soudu. (Mt 5,22)

Vstupní antifona

Ejhle, Hospodin přijde...

První čtení Písma: Iz 61,10; Ž 119,1

Velmi se veselím z Hospodina, má duše jásá k chvále mého Boha, neboť mě oděl rouchem spásy, zahalil mě pláštěm spravedlnosti jak ženicha, jenž si jako kněz čelenku bere, a jako nevěstu, která se kráší svými šperky.

Blaze těm, kdo vedou bezúhonný život, těm, kdo žijí tak, jak učí Hospodinův zákon.

Tužby

2. Za čas, kdy už nebude hněv ani spor a pýcha, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom se nespolehali na svou sílu myšlenky ani sílu svého ducha a moudrost světa, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

Dej mám poznat, Hospodine, své cesty, po kterých bychom mohli bezpečně dojít své spásy. Mluv k nám, Pane, abychom mohli oslavovat tebe, který na věky žiješ a kraluješ s nebeským Otcem mocí Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: Ř 15,4–13

Všecko, co je tam psáno, bylo napsáno k našemu poučení, abychom z trpělivosti a z povzbuzení, které nám dává Písmo, čerpali naději. Bůh trpělivosti a povzbuzení ať vám dá, abyste jedni i druzí stejně smýšleli po příkladu Krista Ježíše, a tak svorně jedněmi ústy slavili Boha a Otce našeho Pána Ježíše Krista. Proto přijímejte jeden druhého, tak jako Kristus k slávě Boží přijal vás. Chci říci: Kristus se stal služebníkem židů, aby ukázal Boží věrnost a potvrdil sliby, dané otcům, a pohanské národy aby slavily Boha za jeho slitování, jak je psáno: „Proto vzdám tobě chválu mezi národy a jménu tvému žalmy zpívati budu.“ A dále je řečeno: „Radujte se, pohané, spolu s jeho lidem.“ A opět: „Chvalte Hospodina všichni národové a vzdej mu chválu lid všech zemí.“ A Izaiáš k tomu říká: „Přijde potomek Isajův, povstane, aby vládl národům, v něj budou pohané doufat.“ Bůh naděje nechť vás naplní veškerou radostí a pokojem ve víře, aby se rozhojnila vaše naděje mocí Ducha svatého.

Evangelium: Mt 11,2–10

Jan uslyšel ve vězení o činech Kristových; poslal k němu vzkaz po svých učednících: „Jsi ten, který má přijít, nebo máme čekat jiného?“ Ježíš jim odpověděl: „Jděte, zvěstujte Janovi, co vidíte a slyšíte: Slepí vidí, chromí chodí, malomocní jsou očišťováni, hluší slyší, mrtví vstávají, chudým se zvěstuje evangelium. A blaze tomu, kdo se nade mnou neuráží.“ Když Janovi učedníci odcházeli, začal Ježíš mluvit k zástupům o Janovi: „Na co jste se vyšli na poušť podívat? Na rákos, kterým kývá vítr? Nebo co jste vyšli shlédnout? Člověka oblečeného do drahých šatů? Ti, kdo nosí drahé šaty, jsou v domech královských. Nebo proč jste vyšli? Vidět proroka? Ano, pravím vám, a víc než proroka. To je ten, o němž je psáno: „Hle, já posílám posla před svou tváří, aby ti připravil cestu.“

Čtení Písma k Obětování: Ž 85,7–8

Což nám nenavrátíš život, aby se tvůj lid z tebe radoval? Ukaž nám, Hospodine, své milosrdenství, uděl nám svou spásu!

K Požehnání: Srv. Bár 5,5

Už nechceme opovážlivě spoléhat na tvé odpuštění, Pane. Už nechceme hromadit jeden hřích na druhý.

Požehnej tomuto našemu rozhodnutí, Bože Otče, ve svém Synu Ježíši Kristu, který k nám přichází v Duchu svatém.

Amen.

Vhodné písně: 203, 205, 33

TŘETÍ NEDĚLE ADVENTNÍ

13. prosince 2009

Urovnejte cestu Páně. (J 1,23)

Vstupní antifona

Ejhle, Hospodin přijde...

První čtení Písma: F 4,4–5; Ž 85,2–3

Radujte se v Pánu vždycky, znovu říkám, radujte se! Vaše mírnost ať je známa všem lidem. Pán je blízko.

Hospodine, projevoval jsi své zemi přízeň, úděl Jákobův jsi změnil. Snímal jsi ze svého lidu nepravosti, přikrýval jsi všechny jeho hříchy.

Tužby

2. Aby mocí svého Ducha nás ustavičně seznamoval s Dárcem milosti, Ježíšem Kristem, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom i ve svém pokání dokázali se radovat z Kristovy blízkosti, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

Vyslyš nás, Pane! Dopřej sluchu našim prosbám o tvé Slovo milosti. Rozjasni naše myšlení! Mluv k nám, Pane, abychom mohli oslavovat tebe, který na věky žiješ a kraluješ s nebeským Otcem mocí Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: Fp 4,4–7

Radujte se v Pánu vždycky, znovu říkám, radujte se! Vaše mírnost ať je známa všem lidem. Pán je blízko. Netrapte se žádnou starostí, ale v každé modlitbě a prosbě děkujte a předkládejte své žádosti Bohu. A pokoj Boží, převyšující každé pomýšlení, bude strážít vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši.

Evangelium: J 1,19–28

Toto je svědectví Janovo, když k němu Židé z Jeruzaléma poslali kněze a levity, aby se ho otázali: „Kdo jsi?“ Nic nepopřel a otevřeně vyznal: „Já nejsem Mesiáš.“ Znovu se ho zeptali: „Jak to tedy je? Jsi Eliáš?“ Řekl: „Nejsem.“ „Jsi ten Prorok?“ Odpověděl: „Ne.“ Řekli mu tedy: „Kdo jsi? Ať můžeme přinést odpověď těm, kdo nás poslali. Za koho se sám pokládáš?“ Řekl: „Jsem hlas volajícího na poušti: Urovňte cestu Páně – jak řekl prorok Izaiáš.“ Ti vyslaní byli z řad farizeů. Otázali se ho: „Proč tedy křtíš, když nejsi ani Mesiáš ani Eliáš ani ten Prorok?“ Jan jim odpověděl: „Já křtím vodou. Uprostřed vás stojí, koho vy neznáte – ten, který přichází za mnou; jemu nejsem hoden ani rozvázat řemínek u jeho obuvi.“ To se stalo v Betanii, na druhém břehu Jordánu, kde Jan křtil.

Čtení Písma k Obětování: Ž 85,2a.3.10

Hospodine, projevoval jsi své zemi přízeň,
Snímal jsi ze svého lidu nepravosti, přikrýval jsi všechny jeho hříchy.
Ano, jeho spása je blízko těm, kdo se ho bojí, v naší zemi bude přebývat sláva.

K Požehnání: Srv. Iz 35,4

Posíláš nás, Pane, s poselstvím ke všem, kteří pro tebe nemají místo ve svých srdcích: „Buďte rozhodní, nebojte se! Hle, váš Bůh přichází s pomstou, Bůh, který odplácí, vás přijde spasit.“ Jdeme do světa posílení tvými svatými dary.

Požehnej tomuto našemu rozhodnutí, Bože Otče, ve svém Synu Ježíši Kristu, který k nám přichází v Duchu svatém.

Amen.

Vhodné písně: 206 nebo 314, 198

Každý tvor uzří spasení Boží. (L 3,6)

Vstupní antifona

Ejhle, Hospodin přijde...

První čtení Písma: Iz 45,8a; Ž 19,2

Nebesa, vydejte krůpěje šůry, ať kane z oblaků spravedlnost; nechť se otevře země a urodí se spása a spravedlnost vyraší s ní.

Nebesa vypravují o Boží slávě, obloha hovoří o díle jeho rukou.

Tužby

2. Abychom všichni ve své křesťanské radosti nezapomínali na smysl, vážnost, důstojnost a svatost Kristova příchodu, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom nikdo z nás nezaměňoval chvat při zajišťování pomíjivých darů za chvat při získávání darů nepomíjících, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

Nebesa vypravují o tvé slávě, Hospodine, a obloha hovoří o díle tvých rukou. Hospodine, ty jsi naše jistota, pevná skála, náš Vykupitel. Vryj nám, prosíme, do našeho nitra svůj dokonalý zákon, abychom byli živým a pravdivým svědectvím o tobě a tvém jedinečném díle stvoření a spásy.

Mluv k nám, Pane, abychom mohli oslavovat tebe, který na věky žiješ a kraluješ s nebeským Otcem mocí Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: 2 Te 2,1–8

Pokud jde o příchod Pána Ježíše, kolem něhož budeme shromážděni, prosíme vás, bratří, abyste se nedali snadno vyvést z rovnováhy nebo vylekat nějakým projevem ducha nebo řečí či listem, domněle pocházejícím od nás, jako by den Páně měl už nastat. Žádným způsobem se nedejte od nikoho oklamat, protože nenastane, dokud nedojde ke vzpouře proti Bohu a neobjeví se člověk nepravosti, Syn zatracení. Ten se postaví na odpor a ‚povýší se nade všechno, co má jméno Boží‘ nebo čemu se vzdává božská pocta. Dokonce ‚usedne v chrámu Božím‘ a bude se vydávat za Boha. Nevzpomínáte si, že jsem vám to říkal, ještě když jsem byl u vás? Víte přece, co zatím brání tomu, aby se ukázal dříve, než přijde jeho čas. Ta nepravost již působí, ale jen skrytě, dokud nebude odstraněn z cesty ten, kdo tomu brání. A pak se ukáže ten zlý, kterého Pán Ježíš ‚zabije dechem svých úst‘ a zničí svým slavným příchodem.

Evangelium: L 3,1–6

V patnáctém roce vlády císaře Tiberia, když Pontius Pilát spravoval Judsko a v Galileji vládl Herodes, jeho bratr Filip na území Itureje a Trachonitidy a Lyzaniás v Abiléně, za nejvyššího velekněze Annáše a Kaifáše, stalo se slovo Boží k Janovi, synu Zachariášovu, na poušti. I začal Jan procházet celé okolí Jordánu a kázal: „Čiňte pokání a dejte se pokřtít na odpuštění hříchů“, jak je psáno v knize slov proroka Izaiáše: „Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Páně, vyrovnejte mu stezky! Každá propast bude zasypána, hory i pahorky budou srovnány; co je křivé, bude přímé, hrbolaté cesty budou rovné; a každý tvor uzří spasení Boží.“

Čtení Písma k Obětování: L 1,28b.42a

„Buď zdráva, milostí zahrnutá, Pán s tebou.“ Zvolala Alžběta velikým hlasem: „Požehnaná jsi nade všechny ženy a požehnaný plod tvého těla.“

K Požehnání: Iz 7,14

Proto vám dá znamení sám Panovník: Hle, dívka počne a porodí syna a dá mu jméno Immanuel (to je S námi Bůh).

Požehnej našemu vánočnímu očekávání, Bože Otče, ve svém Synu Ježíši Kristu, který k nám přichází v Duchu svatém.

Amen.

Vhodné písně: 203, 209, 202

ŠTĚDRÝ DEN – VIGILIE HODU BOŽÍHO VÁNOČNÍHO 24. prosince 2009

Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově. (L 2,11)

Vstupní antifona

Ejhle, Hospodin přijde...

První čtení Písma: Ž 2,7.1

Přednesu Hospodinovo rozhodnutí. On mi řekl: „Ty jsi můj syn, já jsem tě dnes zplodil.“

Proč se pronárody bouří, proč národy kují marné plány?

Tužby

2. Abychom všichni s radostí, ale i velikou vážností a odpovědností přivítali v betlémském dítěti příchod svého Spasitele, modleme se k Hospodinu.
3. Za spásu pro všechny, kteří v betlémském dítěti nepoznávají svou pomoc a nejvzácnější dar, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

Hospodine, ty jsi prozářil tuto svatou noc světlem svého zjevení. Dej, ať prožíváme radost z tohoto světla, které dnes vidíme, po všechny dny svého života až na věky věků.

Mluv k nám, Pane, abychom mohli oslavovat tebe, který na věky žiješ a kraluješ s nebeským Otcem mocí Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: Tt 2,11–15

Ukázala se Boží milost, která přináší spásu všem lidem a vychovává nás k tomu, abychom se zřekli bezbožnosti a světských vášní, žili rozumně, spravedlivě a zbožně v tomto věku a očekávali blažené splnění naděje a příchod slávy velikého Boha a našeho Spasitele Ježíše Krista. On se za nás obětoval, aby nás vykoupil ze všeho hříchu a posvětil za svůj vlastní lid, horlivý v dobrých skutcích. Tak mluv, napomínej a přesvědčuj se vším důrazem. Nikdo ať tebou nepohrdá.

Evangelium: L 2,1–14

Stalo se v oněch dnech, že vyšlo nařízení od císaře Augusta, aby byl po celém světě proveden soupis lidu. Tento první majetkový soupis se konal, když Sýrii spravoval Quirinius. Všichni se šli dát zapsat, každý do svého města. Také Josef se vydal z Galileje, města Nazareta, do Judska, do města Davidova, které se nazývá Betlém, poněvadž byl z domu a rodu Davidova, aby se dal zapsat s Marií, která mu byla zasnoubena

a čekala dítě. Když tam byli, naplnily se dny a přišla její hodina. I porodila svého prvorozeného syna, zavinula jej do plenek a položila do jeslí, protože se pro ně nenašlo místo pod střechou. A v té krajině byli pastýři pod širým nebem a v noci se střídali v hlídkách u svého stáda. Náhle při nich stál anděl Páně a sláva Páně se rozzářila kolem nich. Zmocnila se jich veliká bázeň. Anděl jim řekl: „Nebojte se, hle, zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechny lid. Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově. Toto vám bude znamením: Naleznete děťátko v plenkách, položené do jeslí.“ A hned tu bylo s andělem množství nebeských zástupů a takto chválili Boha: „Sláva na výsosti Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi; Bůh v nich má zalíbení.“

Čtení Písma k Obětování: Ž 96,11–13a

Nebesa se zaradují, rozjásá se země, moře i s tím, co je v něm, se rozburácí, pole zazní jásotem, i všechno, co je na něm. Tehdy zaplesají všechny stromy v lese vstříc Hospodinu, že přichází, že přichází soudit zemi.

K Požehnání: Ž 110,3b–4

V nádheře svatyně jak rosa z lůna úsvitu se objeví tvé mužstvo.

Hospodin přísahal a nebude želet: Ty jsi kněz navěky podle Malkisedekova řádu.

Dal jsi nám Spasitele. Děkujeme ti, Hospodine. Kéž jej posloucháme! Ať je naším knězem, jehož jedinečné oběti pro naši spásu se po všechny dny svého života můžeme dovolávat.

Požehnej nám a sviť nám na cestu životem světlem svého zjevení, Bože Otče, ve svém Synu Ježíši Kristu, který k nám přichází v Duchu svatém.

Amen, aleluja!

Antifona

Maličký narodil se nám...

Vhodné písně: 203 nebo 207, 230 nebo 215, 210

Oslavujme a chvalme Boha za všechno, co jsme slyšeli a viděli, jak nám bylo řečeno. (Srv. L 2,20)

Responsorium

Pokoj Jezu Krista...

Vstupní antifona

Maličký narodil se nám...

První čtení Písma: Iz 9,5–6; Ž 98,1a

Neboť se nám narodí dítě, bude nám dán syn, na jehož rameni spočine vláda a bude mu dáno jméno: „Divuplný rádce, Božský bohatýr, Otec věčnosti, Vládce pokoje.“

Jeho vladařství se rozšíří a pokoj bez konce spočine na trůně Davidově a na jeho království. Upevní a podepře je právem a spravedlností od toho času až navěky. Horlivost Hospodina zástupů to učiní.

Zpívejte Hospodinu píseň novou, neboť učinil podivuhodné věci.

Tužby

2. Za pokoj, který nám je zaslíben narozením Syna Božího, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom všichni měli podíl na vánoční radosti z narození Ježíše Krista, modleme se k Hospodinu.

Responsorium

Sláva ti...

Modlitba

Hospodin se oděl svou velebností a opásal svou mocí a důstojností. Vládni nám a veď nás svým Slovem, které se v tobě, Pane Ježíši, stalo tělem pro naši spásu.

Mluv k nám, Pane, abychom mohli oslavovat tebe, který na věky žiješ a kraluješ s nebeským Otcem v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: Žd 1,1–12

Mnohokrát a mnohými způsoby mluvíval Bůh k otcům ústy proroků; v tomto posledním čase k nám promluvil ve svém Synu, jehož ustanovil dědicem všeho a skrze něhož stvořil i věky. On, odlesk Boží slávy a výraz Boží podstaty, nese všechno svým mocným slovem. Když dokonal očištění od hříchů, usedl po pravici Božího majestátu

na výsostech a stal se o to vznešenějším než andělé, oč je převyšuje jménem, které mu bylo dáno. Komu kdy z andělů Bůh řekl: ‚Ty jsi můj Syn, já jsem tě dnes zplodil!‘ A jinde se praví: ‚Já mu budu Otcem a on mi bude Synem.‘ A když chce uvést Prvorozeného do světa, praví opět: ‚Ať se mu pokloní všichni andělé Boží!‘ O andělech je řečeno: ‚Jeho andělé jsou vanutí větru a jeho služebníci plápolající oheň.‘ O Synovi však: ‚Tvůj trůn, Bože, je na věky věků a žezlo práva je žezlem tvého království. Miluješ spravedlnost a nenávidíš nepravost, proto pomazal tě, Bože, Bůh tvůj olejem radosti nad všechny tvé druhy.‘ A dále: ‚Ty, Pane, jsi na počátku založil zemi, i nebesa jsou dílem tvých rukou. Ona pominou, ty však zůstáváš; nebesa zvetšejí jako oděv, svineš je jako plášť a jako šat se změní, ty však jsi stále týž a tvá léta nikdy neustanou.‘

Evangelium: J 1,1–14

Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo bylo Bůh. To bylo na počátku u Boha. Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest. V něm byl život a život byl světlo lidí. To světlo ve tmě svítí a tma je nepohltila. Od Boha byl poslán člověk, jménem Jan. Ten přišel proto, aby vydal svědectví o tom světle, aby všichni uvěřili skrze něho. Jan sám nebyl tím světlem, ale přišel, aby o tom světle vydal svědectví. Bylo tu pravé světlo, které osvěcuje každého člověka; to přicházelo do světa. Na světě byl, svět skrze něj povstal, ale svět ho nepoznal. Přišel do svého vlastního, ale jeho vlastní ho nepřijali. Těm pak, kteří ho přijali a věří v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi. Ti se nenarodili, jen jako se rodí lidé, jako děti pozemských otců, nýbrž se narodili z Boha. A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy.

Čtení Písma k Obětování: Ž 89,12.15

Tvá jsou nebesa, tvá je i země, založil jsi svět a všechno, co je na něm.

Spravedlnost a právo jsou pilíře tvého trůnu, před tebou jde milosrdenství a věrnost.

K Požehnání: Ž 98,2–3

Hospodin dal poznat svoji spásu, zjevil před očima pronárodů svoji spravedlnost, na své milosrdenství se rozpomenul, na svou věrnost domu Izraele. Spatřily všechny dálavy země spásu našeho Boha.

Dovol, prosíme, všemohoucí Bože, aby Spasitel světa, kterého jsi dnes poslal do světa, se stal i nám dárce nového života i věčnosti.

O to tě prosíme. To učiň, Bože Otče, ve svém Synu Ježíši Kristu, který k nám přichází v Duchu svatém. Amen, aleluja!

Vhodné písně: 211, 220, 228, 321, 210

„Požehnaný, který přichází ve jménu Hospodinově.“ (Mt 23,39)

Responsorium

Pokoj Jezu Krista...

Vstupní antifona

Maličký narodil se nám...

První čtení Písma: Ž 119,161.1

Bez důvodů mě pronásledují velmožové, mé srdce má strach jen z tvého Slova.

Blaze těm, kdo vedou bezúhonný život, těm, kdo žijí tak, jak učí Hospodinův zákon.

Tužby

2. Za dar odvážné a statečné víry, která by naše uvěření v Ježíše Krista dosvědčovala, modleme se k Hospodinu.
3. Aby nikdo z nás pro nestatečnost ve víře neztratil naději na věčnost, modleme se k Hospodinu.

Responsorium

Sláva ti...

Modlitba

Ukaž nám cestu svých nařízení. Chceme je důsledně zachovávat. Dej nám dar rozumnosti, abychom se drželi tvého Zákona.

Mluv k nám, Pane, abychom mohli oslavovat tebe, který na věky žiješ a kraluješ s nebeským Otcem v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: Sk 6,8–10.7,54–60

Štěpán byl obdařen Boží milostí a mocí a činil mezi lidem veliké divy a znamení. Tu proti němu vystoupili někteří židé, patřící k synagóze, zvané synagóga propuštěnců, a k synagóze Kyrénských a Alexandrijských, a společně se židy z Kilikie a z Asie se začali se Štěpánem přít. Nebyli však schopni čelit Duchu moudrosti, v jehož moci Štěpán mluvil.

Když to členové rady slyšeli, začali na Štěpána v duchu zuřit a zlostí zatínali zuby. Ale on, plný Ducha svatého, pohleděl k nebi a uzřel Boží slávu i Ježíše, jak stojí po

pravici Boží, a řekl: „Hle, vidím nebesa otevřená a Syna člověka, stojícího po pravici Boží.“ Tu začali hrozně křičet a zacpávat si uši; všichni se na něho vrhli a hnali ho za město, aby ho kamenovali. Svědkové dali své pláště hlídat mládenci, který se jmenoval Saul. Když Štěpána kamenovali, on se modlil: „Pane Ježíši, přijmi mého ducha!“ Pak klesl na kolena a zvolal mocným hlasem: „Pane, odpusť jim tento hřích!“ To řekl a zemřel.

Evangelium: Mt 23,34–39

Hle, proto vám posílám proroky a učitele moudrosti i zákoníky; a vy je budete zabíjet a křižovat, budete je bičovat ve svých synagógách a pronásledovat z místa na místo, aby na vás padla všechna spravedlivá krev prolitá na zemi, od krve spravedlivého Ábela až po krev Zachariáše, syna Bachariášova, kterého jste zabili mezi chrámem a oltářem. Amen, pravím vám, to vše padne na toto pokolení. Jeruzaléme, Jeruzaléme, který zabíjíš proroky a kamenuješ ty, kdo byli k tobě posláni; kolikrát jsem chtěl shromáždit tvé děti, tak jako kvočna shromažďuje kuřátka pod svá křídla, a nechtěli jste! Hle, váš dům se vám ponechává pustý. Neboť vám pravím, že mě neuzříte od nynějška až do chvíle, kdy řeknete: „Požehnaný, který přichází ve jménu Hospodinově.“

Čtení Písma k Obětování: Sk 6,5a.7,59

Celé shromáždění s tímto návrhem rádo souhlasilo, a tak zvolili Štěpána, který byl plný víry a Ducha svatého.

Když Štěpána kamenovali, on se modlil: „Pane Ježíši, přijmi mého ducha!“
Aleluja!

K Požehnání: Sk 7,56.59

„Hle, vidím nebesa otevřená a Syna člověka, stojícího po pravici Boží.“
„Pane Ježíši, přijmi mého ducha!“

O to tě prosíme spolu s prvomučedníkem Štěpánem. I my jsme se rozhodli plnit tvé přikázání do důsledků a na věky. Požehnej nyní našemu rozhodnutí, aby ani nás neminula sláva tvých věrných. To nám učiň, Bože Otče, ve svém Synu Ježíši Kristu, který k nám přichází v Duchu svatém.

Amen, aleluja!

Vhodné písně: 229, 233 nebo 318, 210

PRVNÍ NEDĚLE PO NAROZENÍ PÁNĚ – RODINY PÁNĚ 27. prosince 2009

Slyšte mne, děti, svého Otce a jednejte, abyste došly spásy. (Sír 3,1)

Responsorium

Pokoj Jezu Krista...

Vstupní antifona

Maličký narodil se nám...

První čtení Písma: Ž 72,11-15

Všichni králové se mu budou klanět, všechny národy mu budou sloužit.

Ať je živ! Budou mu dávat zlato z Šeby, ustavičně se za něj modlit, žehnat mu neustále.

Tužby

2. Aby naše rodiny byly věrným obrazem rodiny našeho Pána Ježíše Krista, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom ctili ve svých rodinách Pána Ježíše Krista a své děti vychovávali pro jeho království, modleme se k Hospodinu.

Responsorium

Sláva ti...

Modlitba

MODLEME SE: Modlíme se a prosíme o dar opravdové lásky, abychom jí naplnili své domovy a učinili je obrazem rodiny Páně. K tomu nám dej dostatek sil, pokory, umění naslouchat si navzájem, ale naslouchat především slovům tvým, Pane. Vždyť jen ty dokážeš naše rodiny udržet v bezpečí. Mluv k nám neustále, abychom svým rodinným životem oslavovali tebe, který na věky žiješ a kraluješ s nebeským Otcem v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: Ko 3,12-21

Jako vyvolení Boží, svatí a milovaní, oblecte milosrdný soucit, dobrotu, skromnost, pokoru a trpělivost. Snášejte se navzájem a odpouštějte si, má-li kdo něco proti druhému. Jako Pán odpustil vám, odpouštějte i vy. Především však mějte lásku, která všechno spojuje k dokonalosti. A ve vašem srdci ať vládne mír Kristův, k němuž jste byli povoláni v jedno společné tělo. A buďte vděční. Nechť ve vás přebývá slovo

Kristovo v celém svém bohatství: se vši moudrostí se navzájem učte a napomínejte a s vděčností v srdci oslavujte Boha žalmy, chválami a zpěvem, jak vám dává Duch. Všechno, cokoli mluvíte nebo děláte, čiňte ve jménu Pána Ježíše a skrze něho děkujte Bohu Otci. Ženy, podřizujte se svým mužům, jak se sluší na ty, kdo patří Pánu. Muži, milujte své ženy a nechovejte se k nim drsně. Děti, poslouchejte ve všem své rodiče, protože se to líbí Pánu. Otcové, neponižujte své děti, aby nemalomyslněly.

Evangelium: Mt 2,19–23

Ale když Herodes umřel, hle, anděl Hospodinův se ukázal Josefovi v Egyptě a řekl: „Vstaň, vezmi dítě i jeho matku a jdi do země izraelské; neboť již zemřeli ti, kteří ukládali dítěti o život.“ On tedy vstal, vzal dítě i jeho matku a vrátil se do izraelské země. Když však uslyšel, že Archelaos kraluje v Judsku po svém otci Herodovi, bál se tam jít; ale na pokyn ve snu se obrátil do končin galilejských a usadil se v městě zvaném Nazaret – aby se splnilo, co je řečeno ústy proroků, že bude nazván Nazaretský.

Čtení Písma k Obětování: Ž 31,15–18a

Já však, Hospodine, důvěřuji tobě, pravím: „Ty jsi můj Bůh, moje budoucnost je ve tvých rukou.“ Vysvoboď mě z rukou nepřátel a těch, kdo pronásledují mě. Rozjasni tvář nad svým služebníkem, ve svém milosrdenství mě zachraň. Hospodine, kéž nejsem zahanben, když tě volám.

K Požehnání: Srv. Sír 3,1

Slyšeli jsme tě, Pane. Stolovali jsme s tebou, Kriste. Chceme jednat jako děti svého Otce, abychom došli spásy. Ve svých rodinách si navzájem budeme dosvědčovat, co jsi nám učinil. Tak tě toužíme chválit a oslavovat, Bože Otče, ve tvém Synu Ježíši Kristu, který k nám přichází v Duchu svatém.

Amen, aleluja!

Vhodné písně: 216, 219, 320, 210

*Ústy nemluvňat a kojenců jsi vybudoval mocný val proti svým protivníkům.
(Ž 8,3)*

Responsorium

Pokoj Jezu Krista...

Vstupní antifona

Maličký narodil se nám...

První čtení Písma: Ž 8,2–3

Hospodine, Pane náš, jak vznešené je tvoje jméno po vší zemi! Svou velebnost zvýšil jsi nad nebesa. Ústy nemluvňat a kojenců jsi vybudoval mocný val proti svým protivníkům a zastavil nepřítele planoucího pomstou.

Tužby

2. Za všechny děti z nevěřících rodin, které nemohou růst pro Krista, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom nikdo z nás maličkým ničím neubližoval, ale svou láskou je přiváděl ke Kristu, modleme se k Hospodinu.

Responsorium

Sláva ti...

Modlitba

Modlíme se a prosíme o moudrost, v níž bychom k tobě vedli do tvé náruče ty nejmenší, které jsi nám svěřil do péče a ochrany. Kéž je nezraňujeme svou nevšímavostí, lhostejností a vlastním sobectvím, ale naopak je vedeme k tobě, aby žili ke spáse. Našimi ústy k nim ty sám promlouvej o svých svatých tajemstvích, Pane, abychom my i naše děti mohli oslavovat tebe, který na věky žiješ a kraluješ s nebeským Otcem v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: Zj 14,1–5

A viděl jsem, hle, Beránek stál na hoře Sión a s ním sto čtyřicet čtyři tisíce těch, kdo mají na čele napsáno jméno Jeho i jméno jeho Otce. A slyšel jsem hlas z nebe jako hukot množství vod a jako zvuk mocného hřmění; a znělo to, jako když hudebníci rozezvučí své nástroje. Zpívali novou píseň před trůnem, před těmi čtyřmi bytostmi

a před starci. Nikdo nebyl schopen naučit se té písni, než těch sto čtyřicet čtyři tisíce z obyvatel země, kteří byli vykoupeni. To jsou ti, kdo neporušili svou čistotu se ženami a zůstali panici. Ti následují Beránka, kamkoli jde. Ti jako první z lidstva byli vykoupeni Bohu a Beránkovi. Z jejich úst nikdo neuslyšel lež; jsou bez úhony.

Evangelium: Mt 2,13–18

Když odešli, hle, anděl Hospodinův se ukázal Josefovi ve snu a řekl: „Vstaň, vezmi dítě i jeho matku, uprchni do Egypta a buď tam, dokud ti neřeknu; neboť Herodes bude hledat dítě, aby je zahubil.“ On tedy vstal, vzal v noci dítě i jeho matku, odešel do Egypta a byl tam až do smrti Herodovy. Tak se splnilo, co řekl Pán ústy proroka: „Z Egypta jsem povolal svého syna.“ Když Herodes poznal, že ho mudrci oklamali, rozlítil se a dal povraždit všechny chlapce v Betlémě a v celém okolí ve stáří do dvou let, podle času, který vyzvěděl od mudrců. Tehdy se splnilo, co je řečeno ústy proroka Jeremiáše: „Hlas v Ráma je slyšet, pláč a veliký nářek; Ráchel oplakává své děti a nedá se utěšit, protože jich není.“

Čtení Písma k Obětování: Ž 124,7–8

Unikli jsme jako ptáče z osidla lovců. Osidlo je protrženo, unikli jsme! Naše pomoc je ve jménu Hospodina; on učinil nebesa i zemi.

K Požehnání: Mt 2,18

„Hlas v Ráma je slyšet, pláč a veliký nářek; Ráchel oplakává své děti a nedá se utěšit, protože jich není.“

Ať už nikdy není slyšet dětský pláč, který by svědčil proti nám. O to tě prosíme.

Vždyť v betlémském dítěti Ježíši jsi se nám dal poznat! Kéž svým dětem přinášíme radost z Ježíšova narození, ne bolest a utrpení z naší nelásky. K tomu nám dej moudrost, trpělivost a lásku, Bože Otče, ve svém Synu Ježíši Kristu, který k nám přichází v Duchu svatém.

Amen, aleluja!

Vhodné písně: 316, 319, 210

DEN DÍKŮVZDÁNÍ ZA BOŽÍ OCHRANU A VEDENÍ

31. prosince 2009

(ČESKÝ MISÁL – NEMÁ FORMULÁŘ)

Hle, on jest dán k pádu i k povstání mnohých. (L 2,34b)

První čtení Písma: Ž 93,1–2

Hospodin kraluje! Oděl se důstojností. Oděl se Hospodin, opásal se mocí. Pevně je založen svět, nic jím neotřese. Tvůj trůn pevně stojí odedávna. Ty jsi od věčnosti.

Tužby

2. Abychom všichni uplynulý rok měřili a vážili nárokem evangelia Kristova, modleme se k Hospodinu.
3. Aby starý rok našich omylů a chyb ze své milosti ukončil, hřích zahladil a nový rok pro nás jménem Kristovým otevřel, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Náš Králi, oděný důstojností a přepásaný mocí! Mluv k nám ze svého trůnu, abychom zůstali pevní a nic neotřáslu jistotami naší víry. Jen tak můžeme oslavovat tebe, který na věky žiješ a kraluješ s nebeským Otcem v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: Ga 4,1–7

Chci říci: Pokud je dědic nezletilý, ničím se neliší od otroka, ač je pánem všeho. Je podřízen poručníkům a správcům až do doby, kterou otec předem stanovil. Tak i my, když jsme byli nedospělí, byli jsme otroky vesmírných mocí. Když se však naplnil stanovený čas, poslal Bůh svého Syna, narozeného z ženy, podrobeného zákonu, aby vykoupil ty, kteří jsou zákonu podrobeni, tak abychom byli přijati za syny. Protože jste synové, poslal Bůh do našich srdcí Ducha svého Syna, Ducha volajícího Abba, Otče. A tak už nejsi otrok, nýbrž syn, a když syn, tedy z moci Boží i dědic.

Evangelium: L 2,33–40

Ježíšův otec a matka byli plni údivu nad slovy, která o něm slyšeli. A Simeon jim požehnal a řekl jeho matce Marii: „Hle, on jest dán k pádu i k povstání mnohých v Izraeli a jako znamení, kterému se budou vzpírat – i tvou vlastní duši pronikne meč – aby vyšlo najevo myšlení mnohých srdcí.“ Žila tu i prorokyně Anna, dcera Fanuelova, z pokolení Ašerova. Byla již pokročilého věku; když se jako dívka provdala, žila se svým mužem sedm let a pak byla vdovou až do svého osmdesátého čtvrtého roku. Nevycházela z chrámu, ale dnem i nocí sloužila Bohu posty i modlitbami.

A v tu chvíli k nim přistoupila, chválila Boha a mluvila o tom dítěti všem, kteří očekávali vykoupění Jeruzaléma. Když Josef a Maria vše řádně vykonali podle zákona Páně, vrátili se do Galileje do svého města Nazareta. Dítě rostlo v síle a moudrosti a milost Boží byla s ním.

Čtení Písma k Obětování: Ž 93,2–5

Tvůj trůn pevně stojí odedávna. Ty jsi od věčnosti. Zvedají řeky, Hospodine, zvedají řeky svůj hlas, zvedají řeky své vlnobití. Nad hukot mohutných vodstev, nad vznosné příboje mořské je vznešenější Hospodin na výšině. Tvá svědectví jsou naprosto věrná. A tvému domu přísluší svatost do nejdelších časů, Hospodine!

K Požehnání: Srv. Ž 45

Pane můj, z jehož rtů se line milost! Jako bohatýr jsi opásán svou velebnou důstojností a boj s hříchem vedeš pravdou, mírností a spravedlností. Svými činy vzbuzuješ bázeň. Miluješ spravedlnost a nenávidíš zvlí. Proto tě toužíme chválit a oslavovat, Bože Otče, ve tvém Synu Ježíši Kristu, který k nám přichází v Duchu svatém.

Amen, aleluja!

Vhodné písně: 271, 213 nebo 275, 15

A dal mu jméno Ježíš. (Mt 1,25b)

Responsorium

Pokoj Jezu Krista...

Vstupní antifona

Maličký narodil se nám...

První čtení Písma: Iz 9,5; Ž 98,1

Neboť se nám narodí dítě, bude nám dán syn, na jehož rameni spočine vláda a bude mu dáno jméno: „Divuplný rádce, Božský bohatýr, Otec věčnosti, Vládce pokoje.“

Zpívejte Hospodinu píseň novou, neboť učinil podivuhodné věci, zvítězil svou pravicí, svou svatou paží!

Tužby

2. Aby nový rok byl rokem nových, úspěšných a vítězných zápasů s hříchem v Kristově jménu, modleme se k Hospodinu.
3. Aby nikdo z nás v nových úkolech a povinnostech, které jsou před námi, nespolehal na nic a nikoho jiného než Ježíše Krista, modleme se k Hospodinu.

Responsorium

Sláva ti...

Modlitba

Vyučuj nás svému Slovu, Pane, aby pro naše svědectví celá země poznala tvou spásu. Mluv k nám neustále, aby pro nové dílo tvé církve všichni oslavovali tebe, který na věky žiješ a kraluješ s nebeským Otcem v moci Ducha svatého. Amen. (Srv. Ž 98)

Druhé čtení Písma: Tt 2,11–15

Ukázala se Boží milost, která přináší spásu všem lidem a vychovává nás k tomu, abychom se zřekli bezbožnosti a světských vášní, žili rozumně, spravedlivě a zbožně v tomto věku a očekávali blažené splnění naděje a příchod slávy velikého Boha a našeho Spasitele Ježíše Krista. On se za nás obětoval, aby nás vykoupil ze všeho hříchu a posvětil za svůj vlastní lid, horlivý v dobrých skutcích. Tak mluv, napomínej a přesvědčuj se vším důrazem. Nikdo ať tebou nepohrdá.

Evangelium: L 2,21

Když uplynulo osm dní a nastal čas k obřízce, dali mu jméno Ježíš, které dostal od anděla dříve, než jej matka počala.

Čtení Písma k Obětování: Ž 89,12.15

Tvá jsou nebesa, tvá je i země, založil jsi svět a všechno, co je na něm.

Blaze lidu, který zná vítězný hlahol, který chodí ve světle tvé tváře, Hospodine.

K Požehnání: Ž 98,1–2.3b

Zpívejte Hospodinu píseň novou, neboť učinil podivuhodné věci, zvítězil svou pravicí, svou svatou paží! Hospodin dal poznat svoji spásu, zjevil před očima pronárodů svoji spravedlnost.

Spatřily všechny dálavy země spásu našeho Boha.

Proto tě chválíme a oslavujeme, Bože Otče, ve tvém Synu Ježíši Kristu, který k nám přichází v Duchu svatém.

Amen, aleluja!

Vhodné písně: 272, 232 nebo 234, 210 nebo 171

DRUHÁ NEDELE PO NAROZENÍ PÁNĚ

3. ledna 2010

(ČESKÝ MISÁL – NEMÁ FORMULÁŘ)

Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. (J 1,14)

Responsorium

Pokoj Jezu Krista...

Vstupní antifona

Maličký narodil se nám...

První čtení Písma: 2 Pt 3,8–9; Ž 72,1b–2.11

Ale tato jedna věc kéž vám nezůstane skryta, milovaní, že jeden den je u Pána jako tisíc let a tisíc let jako jeden den. Pán neotálí splnit svá zaslíbení, jak si to někteří vykládají, nýbrž má s námi trpělivost, protože si nepřeje, aby někdo zahynul, ale chce, aby všichni dospěli k pokání.

Všichni králové se mu budou klanět, všechny národy mu budou sloužit.

Tužby

2. Abychom všichni prožili tento rok, který se před námi otevírá, ve světle věčného Dobra, Pravdy a Krásy, modleme se k Hospodinu.
3. Aby skutečným štěstím a pravou radostí tohoto roku bylo naše připojení se k Ježíši Kristu, který je Pánem pánů a Králem králů, modleme se k Hospodinu.

Responsorium

Sláva ti...

Modlitba

MODLEME SE: Pane, převzal jsi soudy Hospodinovy a vykonáváš Boží spravedlnost. Tvé slovo má moc. Mluv k nám neustále, aby se tvé slovo k tobě nevracelo prázdné, ale abychom všichni oslavovali tebe, který na věky žiješ a kraluješ s nebeským Otcem v moci Ducha svatého. Amen. (Srv. Ž 72)

Druhé čtení Písma: 1 J 1,1–4

Co bylo od počátku, co jsme slyšeli, co jsme na vlastní oči viděli, na co jsme hleděli a čeho se naše ruce dotýkaly, to zvěstujeme: Slovo života. Ten život byl zjeven, my jsme jej viděli, svědčíme o něm a zvěstujeme vám život věčný, který byl u Otce a nám byl zjeven. Co jsme viděli a slyšeli, zvěstujeme i vám, abyste se spolu s námi

podíleli na společenství, které máme s Otcem a s jeho Synem Ježíšem Kristem. To píšeme, aby naše radost byla úplná.

Evangelium: J 1,14–18

A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy. Jan o něm vydal svědectví a volal: „To je ten, o němž jsem řekl: Přichází za mnou, ale je větší, protože tu byl dříve než já.“ Z jeho plnosti jsme byli obdarováni my všichni milostí za milostí. Neboť Zákon byl dán skrze Mojžíše, milost a pravda se stala skrze Ježíše Krista. Boha nikdy nikdo neviděl; jednorozený Syn, který je v náruči Otcově, nám o něm řekl.

Čtení Písma k Obětování: Tt 1,15–16

Čistým je všechno čisté. Ale poskvrněným a nevěřícím nic není čisté. Jak jejich rozum, tak jejich svědomí jsou poskvrněny. Prohlašují, že znají Boha, avšak svým jednáním to popírají. Jsou odporní, neposlušní a neschopni jakéhokoli dobrého skutku.

K Požehnání: 1 Tm 6,11–16

Ty však se tomu jako Boží člověk vyhýbej! Usiluj o spravedlnost, zbožnost, víru, lásku, trpělivost, mírnost. Bojuj dobrý boj víry, abys dosáhl věčného života, k němuž jsi byl povolán a k němuž ses přihlásil dobrým vyznáním před mnoha svědky. Vyzývám tě před Bohem, který dává všemu život, a Kristem Ježíšem, který vydal svědectví svým dobrým vyznáním před Pontiem Pilátem, abys bez poskvrnny a výtky plnil své poslání až do příchodu našeho Pána Ježíše Krista. Jeho příchod zjeví v určený čas požehnaný a jediný Vládce, Král králů a Pán pánů. On jediný je nesmrtelný a přebývá v nepřístupném světle; jeho nikdo z lidí neviděl a nemůže uvidět. Jemu patří čest a věčná moc.

Vhodné písně: 226 nebo 317, 231, 210

ZJEVENÍ PÁNĚ – EPIFANIE – SLAVNOST TŘÍ KRÁLŮ

6. ledna 2010

Viděli jsme na východě jeho hvězdu a přišli jsme se mu poklonit. (Mt 2,2b)

Responsorium

Pokoj Jezu Krista...

Vstupní antifona

Maličký narodil se nám...

První čtení Písma: Mt 3,2; Ž 72,1b–2.11

„Čiňte pokání, neboť se přiblížilo království nebeské.“

Bože, předej své soudy králi a svou spravedlnost královskému synu, aby obhajoval tvůj lid spravedlivě a tvé ponížené podle práva.

Králové Taršíše a ostrovů přinesou dary, budou odvádět daň králové Šeby a Seby.

Všichni králové se mu budou klanět, všechny národy mu budou sloužit.

Tužby

2. Abychom všichni způsobem svého života a odvahou svého svědectví odpovědně přispívali ke zvěstování spásy, modleme se k Hospodinu.
3. Za dar pokory, s ním bychom se dokázali sklonit před tím, který je Pánem pánů a Králem nad králi, modleme se k Hospodinu.

Responsorium

Sláva ti...

Modlitba

Pane, převzal jsi soudy Hospodinovy a vykonáváš Boží spravedlnost. Tvé slovo má moc. Mluv k nám neustále, aby se tvé Slovo k tobě nevracelo prázdné, ale abychom všichni oslavovali tebe, který na věky žiješ a kraluješ s nebeským Otcem v moci Ducha svatého. Amen. (Srv. Ž 72)

Druhé čtení Písma: Iz 60,1–6

„Povstaň, rozjasni se, protože ti vzešlo světlo, vzešla nad tebou Hospodinova sláva. Hle, temnota příkrývá zemi, soumrak národy, ale nad tebou vzejde Hospodin a ukáže se nad tebou jeho sláva. K tvému světlu přijdou pronárody a králové k jasům, jenž nad tebou vzejde. Rozhlédni se kolem a viz, tito všichni se shromáždí a přijdou

k tobě; zdaleka přijdou tví synové a dcery tvé budou v náručí chovány. Až to spatříš, rozzáříš se, tvé ustrašené srdce se radostně rozbuší, neboť hučící moře tě zahrne svými dary, přijde k tobě bohatství pronárodů. Přikryje tě záplava velbloudů, mladých velbloudů z Midjánu a Éfy; přijdou všichni ze Sábý, ponесou zlato a kadidlo a budou radostně zvěstovat Hospodinovu chválu.

Evangelium: Mt 2,1–12

Když se narodil Ježíš v judském Betlémě za dnů krále Heroda, hle, mudrci od východu se objevili v Jeruzalémě a ptali se: „Kde je ten právě narozený král Židů? Viděli jsme na východě jeho hvězdu a přišli jsme se mu poklonit.“ Když to uslyšel Herodes, znepokojil se a s ním celý Jeruzalém; svolal proto všechny velekněze a zákoníky lidu a vyptával se jich, kde se má Mesiáš narodit. Oni mu odpověděli: „V judském Betlémě; neboť tak je psáno u proroka: ‚A ty Betléme v zemi judské, zdaleka nejsi nejmenší mezi knížaty judskými, neboť z tebe vyjde vévoda, který bude pastýřem mého lidu, Izraele.‘ Tehdy Herodes tajně povolal mudrce a podrobně se jich vyptal na čas, kdy se hvězda ukázala. Potom je poslal do Betléma a řekl: „Jděte a pátrejte důkladně po tom dítěti; a jakmile je naleznete, oznamte mi, abych se mu i já šel poklonit.“ Oni krále vyslechli a dali se na cestu. A hle, hvězda, kterou viděli na východě, šla před nimi, až se zastavila nad místem, kde bylo to dítě. Když spatřili hvězdu, zaradovali se velikou radostí. Vešli do domu a uviděli dítě s Marií, jeho matkou; padli na zem, klaněli se mu a obětovali mu přinesené dary – zlato, kadidlo a myrhu. Potom, na pokyn ve snu, aby se nevraceli k Herodovi, jinudy odcestovali do své země.

Čtení Písma k Obětování: Ž 72,10–11

Králové Taršíše a ostrovů přinesou dary, budou odvádět daň králové Šeby a Seby. Všichni králové se mu budou klanět, všechny národy mu budou sloužit.

K Požehnání: Mt 2,1–2

Když se narodil Ježíš v judském Betlémě za dnů krále Heroda, hle, mudrci od východu se objevili v Jeruzalémě a ptali se: „Kde je ten právě narozený král Židů? Viděli jsme na východě jeho hvězdu a přišli jsme se mu poklonit.“

I my jsme uviděli veliké světlo pro svůj život. Proto tě chválíme a oslavujeme a klaníme se, Bože Otče, před tvým Synem, Ježíšem Kristem, který k nám přišel v Duchu svatém.

Amen, aleluja!

Vhodné písně: 221 nebo 222, 224 nebo 210

Můj dům bude zván domem modlitby. (Mt 21,13)

První čtení Písma: Oz 6,4.6

Co mám s tebou dělat, Efrajime? Co mám s tebou dělat, Judo? Vaše zbožnost je jak jitřní obláček, jako rosa, která hned po ránu mizí.

Chci milosrdenství, ne oběť, poznání Boha je nad zápal.

Tužby

2. Za obdarování novou zbožností, modleme se k Hospodinu.
3. Za víru rostoucí, lásku neumdlévající a radostnou naději, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

Dej nám poznat své cesty, Pane. Poučuj nás o svých stezkách. Veď nás po cestách své pravdy a vyučuj nás svým svatým Slovem. Mluv k nám neustále a my pak budeme oslavovat tebe, který na věky žiješ a kraluješ s nebeským Otcem v moci Ducha svatého. Amen. (Srv. Ž 25)

Druhé čtení Písma: Jr 7,1–7

Slovo, které se stalo od Hospodina k Jeremjášovi:

„Postav se do brány Hospodinova domu a volej tam toto slovo. Řekneš: Slyšte slovo Hospodinovo, všichni Judejci, kteří vcházíte těmito branami klanět se Hospodinu.“ Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: „Napravte své cesty a své skutky a nechám vás přebývat na tomto místě. Nespolehejte na klamná slova: »Je to chrám Hospodinův, chrám Hospodinův, chrám Hospodinův.« Jestliže napravíte své cesty a své skutky, budete-li mezi sebou zachovávat právo, nebudete-li utlačovat bezdomovce, sirotka a vdovu, nebudete-li na tomto místě prolévat nevinnou krev a nebudete-li chodit ke své škodě za jinými bohy, pak vás nechám přebývat na tomto místě, v zemi, kterou jsem dal vašim otcům na věky věků.“

Evangelium: Mt 21,10–16

Když vjel Ježíš do Jeruzaléma, po celém městě nastal rozruch; ptali se: „Kdo to je?“ Zástupy odpovídaly: „To je ten prorok Ježíš z Nazareta v Galileji.“ Ježíš vešel do chrámu a vyhnal prodavače a kupující v nádvoří, zpřevracel stoly směnárníků i stánky prodavačů holubů; řekl jim: „Je psáno: ‚Můj dům bude zván domem modlitby‘, ale vy z něho děláte doupe lupičů.“ I přistoupili k němu v chrámě slepí a chromí a on je

uzdravil. Když velekněží a zákoníci viděli jeho udivující činy i děti volající v chrámě „Hosanna Synu Davidovu“, rozhněvali se a řekli mu: „Slyšíš, co to říkají?“ Ježíš jim odpověděl: „Ovšem! Nikdy jste nečetli: ‚Z úst nemluvňátek a kojenců připravil sis chválu?‘“

Čtení Písma k Obětování: Ž 96,1–3

Zpívejte Hospodinu píseň novou, zpívej Hospodinu, celá země! Zpívejte Hospodinu, dobrořečte jeho jménu, zvěstujte den ze dne jeho spásu, vypravujte mezi pronárody o jeho slávě, mezi všemi národy o jeho divcích.

K Požehnání: Zj 21,5–7

Kdo zvítězí, dostane toto vše; já mu budu Bohem a on mi bude synem.

I nás sis vyvolil za své syny a dcery. Jsi naší radostí. Jako svou církev jsi nás ustavil uprostřed tohoto národa. Proto tě chválíme, oslavujeme a klaníme se ti, Bože Otče, i tvému Synu Ježíši Kristu, který k nám přišel v Duchu svatém.

Amen, aleluja!

Vhodné písně: 111, 112, 123 nebo 161

PRVNÍ NEDĚLE PO ZJEVENÍ PÁNĚ – KŘTU PÁNĚ

10. ledna 2010

(ČESKÝ MISÁL – NEDĚLE PO TŘECH KRÁLÍCH)

Musím být tam, kde jde o věc mého Otce. (L 2,49)

První čtení Písma: Zj 11,15.17

Zatroubil sedmý anděl. A ozvaly se mocné hlasy v nebi: „Vlády nad světem se ujal náš Pán a jeho Mesiáš; a bude kralovat na věky věků.“

„Dobrořečíme tobě, Pane Bože všemohoucí, který jsi a kterýs byl, že ses chopil veliké moci, která ti náleží, a ujal ses vlády.“

Tužby

2. Abychom všichni byli si neustále vědomi svého poslání v Kristově Církvi, kterého se nám dostalo, a tak věrně a odpovědně je plnili, modleme se k Hospodinu.
3. Aby rodiny naše byly proměněny v chrámy Ducha Kristova, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

Připojujeme se, Pane, k těm, kteří prosí a usilují jen o jedno: abychom v domě Hospodinově směli bydlet po všechny dny, co živi budeme, abychom patřili na Hospodinovu vládnost a zpytovali jeho vůli v chrámu. (Srv. Ž 27,4)

Mluv k nám neustále a my pak budeme oslavovat tebe, který na věky žiješ a kraluješ s nebeským Otcem v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: Ř 12,1–5

Vybízím vás, bratří, pro Boží milosrdenství, abyste sami sebe přinášeli jako živou, svatou, Bohu milou oběť; to ať je vaše pravá bohoslužba. A nepřizpůsobujte se tomuto věku, nýbrž proměňujte se obnovou své mysli, abyste mohli rozpoznat, co je vůle Boží, co je dobré, Bohu milé a dokonalé. Každému z vás říkám na základě milosti, která mi byla dána: Nesmýšlejte výš, než je komu určeno, ale smýšlejte o sobě střízlivě, podle toho, jakou míru víry udělil každému Bůh. Jako je v jednom těle mnoho údů a nemají všechny stejný úkol, tak i my, ač je nás mnoho, jsme jedno tělo v Kristu a jeden druhému sloužíme jako jednotlivé údy.

Evangelium: L 2,42–52

Také když mu bylo dvanáct let, šli tam, jak bylo o svátcích obyčejem. A když v těch dnech všechno vykonali a vraceli se domů, zůstal chlapec Ježíš v Jeruzalémě, aniž to jeho rodiče věděli. Protože se domnívali, že je někde s ostatními poutníky,

ušli den cesty a pak jej hledali mezi svými příbuznými a známými. Když ho nenašli, vrátili se a hledali ho v Jeruzalémě. Po třech dnech jej našli v chrámě, jak sedí mezi učiteli, naslouchá a dává jim otázky. Všichni, kteří ho slyšeli, divili se rozumnosti jeho odpovědí. Když ho rodiče spatřili, užasli a jeho matka mu řekla: „Synu, co jsi nám to udělal? Hle, tvůj otec a já jsme tě s úzkostí hledali.“ On jim řekl: „Jak to, že jste mě hledali? Což jste nevěděli, že musím být tam, kde jde o věc mého Otce?“ Ale oni jeho slovu neporozuměli. Pak se s nimi vrátil do Nazareta a poslouchal je. Jeho matka uchovávala to vše ve svém srdci. A Ježíš prospíval na duchu i na těle a byl milý Bohu i lidem.

Čtení Písma k Obětování: Ž 110,1b.3a

„Zasedni po mé pravici, já ti položím tvé nepřátele za podnoží k nohám.“
V nádheře svatyně jak rosa z lůna úsvitu se objeví tvé mužstvo.

K Požehnání: L 2,48–49

Když ho rodiče spatřili, užasli a jeho matka mu řekla: „Synu, co jsi nám to udělal? Hle, tvůj otec a já jsme tě s úzkostí hledali.“ On jim řekl: „Jak to, že jste mě hledali? Což jste nevěděli, že musím být tam, kde jde o věc mého Otce?“

I my jsme tě v bolestech a strachu o svou budoucnost hledali a našli tě zde, kde jde o tvou věc. Proto tě chválíme a oslavujeme, Bože Otče, s tvým Synem Ježíšem Kristem, který k nám přišel v Duchu svatém.

Amen, aleluja!

Vhodné písně: 155, 225, 234

DRUHÁ NEDELE PO ZJEVENÍ PÁNĚ

17. ledna 2010

(ČESKÝ MISÁL – NEDELE II. PO TŘECH KRÁLÍCH)

Ježíš ... zjevil svou slávu. A jeho učedníci v něho uvěřili. (J 2,11)

První čtení Písma: Ž 66,4.2

Ať se ti klaní celá země a zpívá ti žalmy, ať zpívá žalmy tvému jménu.

Pějte žalmy k slávě jeho jména, jeho chválu šiřte chvalozpěvem.

Tužby

2. Abychom všichni byli pozváni ke stolu Páně, který je zaslíbením hoďu v jeho nebeském království, modleme se k Hospodinu.
3. Aby nikdo z nás pozvaných Kristovo pozvání k jeho svátostné hostině neodmítal a svým hříchem neznevažoval, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

Když jsme ve svých životních souženích úpěli k tobě, Hospodine, zachránil jsi nás z tísně. (Srv. Ž 107,13) Pamatujeme na tvé milosrdenství a moc tvého Slova. Proto prosíme: Mluv k nám neustále a my pak budeme oslavovat tebe, který na věky žiješ a kraluješ s nebeským Otcem v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: Ř 12,6–16

Máme rozličné dary podle milosti, která byla dána každému z nás: Kdo má dar prorockého slova, ať ho užívá v souhlase s vírou. Kdo má dar služby, ať slouží. Kdo má dar učit, ať učí. Kdo dovede povzbuzovat, nechť povzbuzuje. Kdo rozdává, ať dává upřímně. Kdo stojí v čele, ať je horlivý. Kdo se stará o trpící, ať pomáhá s radostí. Láska nechť je bez přetvářky. Ošklivte si zlo, lněte k dobrému. Milujte se navzájem bratrskou láskou, v úctě dávejte přednost jeden druhému. V horlivosti neochabujte, buďte vroucího ducha, služte Pánu. Z naděje se radujte, v soužení buďte trpěliví, v modlitbách vytrvalí. Sdílejte se s bratřími v jejich nouzi, ochotně poskytněte pohostinství. Svolávejte dobro na ty, kteří vás pronásledují, dobro a ne zlo. Radujte se s radujícími, plačte s plačícími. Mějte porozumění jeden pro druhého. Nesmýšlejte vysoko, ale věnujte se všedním službám. Nespoléhejte na svou vlastní chytrost.

Evangelium: J 2,1–11

Třetího dne byla svatba v Káně Galilejské. Byla tam Ježíšova matka; na svatbu byl pozván také Ježíš a jeho učedníci. Když se nedostávalo vína, řekla Ježíšovi jeho matka: „Už nemají víno.“ Ježíš jí řekl: „Co to ode mne žádáš! Ještě nepřišla má hodina.“

Matka řekla služebníkům: „Udělejte, cokoli vám nařídí.“ Bylo tam šest kamenných nádob, určených k židovskému očišťování, každá na dvě až tři vědra. Ježíš řekl služebníkům: „Naplňte ty nádoby vodou!“ I naplnili je až po okraj. Pak jim přikázal: „Teď z nich naberte a doneste správci hostiny!“ Učinili tak. Jakmile správce hostiny ochutnal vodu proměněnou ve víno – nevěděl, odkud je, ale služebníci, kteří vodu nabírali, to věděli – zavolal si ženicha a řekl mu: „Každý člověk podává nejprve dobré víno, a teprve když už se hosté napijí, víno horší. Ty jsi však uchoval dobré víno až pro tuto chvíli.“ Tak učinil Ježíš v Káně Galilejské počátek svých znamení a zjevil svou slávu. A jeho učedníci v něho uvěřili.

Čtení Písma k Obětování: Ž 105,1–3

Chválu vzdejte Hospodinu a vzývejte jeho jméno, uvádějte národům ve známost jeho skutky, zpívejte mu, pějте žalmy, přemýšlejte o všech jeho divech, honoste se jeho svatým jménem, ať se zaraduje srdce těch, kteří hledají Hospodina! Amen, Aleluja!

K Požehnání: J 2,7–11

Ježíš řekl služebníkům: „Naplňte ty nádoby vodou!“ I naplnili je až po okraj. Pak jim přikázal: „Teď z nich naberte a doneste správci hostiny!“ Učinili tak. Jakmile správce hostiny ochutnal vodu proměněnou ve víno – nevěděl, odkud je, ale služebníci, kteří vodu nabírali, to věděli – zavolal si ženicha a řekl mu: „Každý člověk podává nejprve dobré víno, a teprve když už se hosté napijí, víno horší. Ty jsi však uchoval dobré víno až pro tuto chvíli.“ Tak učinil Ježíš v Káně Galilejské počátek svých znamení a zjevil svou slávu. A jeho učedníci v něho uvěřili.

I my jsme v Ježíše uvěřili. Proto tě chválíme a oslavujeme, Bože Otče, s tvým Synem Ježíšem Kristem, který k nám přišel v Duchu svatém.

Amen, aleluja!

Vhodné písně: 43, 201

TŘETÍ NEDĚLE PO ZJEVENÍ PÁNĚ

24. ledna 2010

(ČESKÝ MISÁL – NEDĚLE III. PO TŘECH KRÁLÍCH)

Pravím vám, že mnozí od východu i západu přijdou a budou stolovat s Abrahamem, Izákem a Jákobem v království nebeském. (Mt 8,11)

První čtení Písma: Ž 97,1.8

Hospodin kraluje! Zajásej, země, raduj se, ostrovů množství!
Sijón to slyší a raduje se, jásají dcery judské nad tvými soudy, Hospodine.

Tužby

2. Abychom všichni hříšné a necitlivé rozdělování mezi lidmi v Ježíši Kristu stále znovu a znovu překonávali, modleme se k Hospodinu.
3. Aby pro nás všechny bylo zjevení Páně počátkem života z víry, projevující se soucitem, milosrdenstvím a láskou ke všem svým bližním bez rozdílu, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Ty se skláníš k modlitbě bezmocných. Ty zůstáváš věčně a jsi připomínán ve všech pokoleních. (Srv. Ž 102) Proto prosíme: Mluv k nám neustále a my pak budeme oslavovat tebe, který na věky žiješ a kraluješ s nebeským Otcem v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: Ř 12,16–21

Mějte porozumění jeden pro druhého. Nesmýšlejte vysoko, ale věnujte se všedním službám. Nespolehejte na svou vlastní chytrost. Nikomu neodplácejte zlým za zlé. Vůči všem mějte na mysli jen dobré. Je-li možno, pokud to záleží na vás, žijte se všemi v pokoji. Nechtějte sami odplácet, milovaní, ale nechte místo pro Boží soud, neboť je psáno: ‚Mně patří pomsta, já odplatím, praví Pán.‘ Ale také: ‚Jestliže má tvůj nepřítel hlad, nasyt' ho, a má-li žízeň, dej mu pít; tím ho zahanbíš a přivedeš k lítosti.‘ Nedej se přemoci zlem, ale přemáhej zlo dobrem.

Evangelium: Mt 8,1–13

Když sestoupil z hory, šly za ním velké zástupy. Tu k němu přistoupil malomocný, padl před ním na zem a řekl: „Pane, chceš-li, můžeš mě očistit.“ On vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl: „Chci, buď čist.“ A hned byl očištěn od svého malomocenství. Tu mu Ježíš pravil: „Ne abys o tom někomu říkal! Ale jdi, ukaž se knězi a obětuj dar, který Mojžíš přikázal – jim na svědectví.“ Tu když přišel do Kafarnaum, přistoupil k němu

jeden setník a prosil ho: „Pane, můj sluha leží doma ochrnutý a hrozně trpí.“ Řekl mu: „Já přijdu a uzdravím ho.“ Setník však odpověděl: „Pane, nejsem hoden, abys vstoupil pod mou střechu; ale řekni jen slovo, a můj sluha bude uzdraven. Vždyť i já podléhám rozkazům a vojákům rozkazují; řeknu-li některému ‚jdi‘, pak jde; jinému ‚pojď sem‘, pak přijde; a svému otroku ‚udělej to‘, pak to udělá.“ Když to Ježíš uslyšel, podivil se, a řekl těm, kdo ho následovali: „Amen, amen, pravím vám, tak velikou víru jsem v Izraeli nenalezl u nikoho. Pravím vám, že mnozí od východu i západu přijdou a budou stolovat s Abrahamem, Izákem a Jákobem v království nebeském; ale synové království budou vyvrženi ven do tmy; tam bude pláč a skřípění zubů.“ Potom řekl Ježíš setníkovi: „Jdi, a jak jsi uvěřil, tak se ti staň.“ A v tu chvíli se sluha uzdravil.

Čtení Písma k Obětování: Ž 118,16–17

Hospodinova pravice se vyvýšila, Hospodinova pravice koná mocné činy! Nezemřu, budu žít, budu vypravovat o Hospodinových činech.

Amen, Aleluja!

K Požehnání: L 2,47

Všichni, kteří ho slyšeli, divili se rozumnosti jeho odpovědí.

Pohostil jsi nás u svého stolu, svým milosrdenstvím a svou láskou. I my žasneme nad tvou moudrostí a mocí. Proto tě chválíme a oslavujeme, Bože Otče, s tvým Synem Ježíšem Kristem, který k nám přišel v Duchu svatém.

Amen, Aleluja!

Vhodné písně: 133, 46, 179

ČTVRTÁ NEDĚLE PO ZJEVENÍ PÁNĚ – SEPTUAGESIMAE

31. ledna 2010

(ČESKÝ MISÁL – DEVÍTNÍK)

„Kdo to jen je, že ho poslouchá i vítr i moře?“ (Mk 4,41)

První čtení Písma: Ž 97,6.8.12

Nebesa hlásají jeho spravedlnost a všechny národy vidí jeho slávu.

Sijón to slyší a raduje se, jásají dcery judské nad tvými soudy, Hospodine.
Radujte se, spravedliví, z Hospodina, vzdejte chválu tomu, co připomíná jeho svatost!

Tužby

2. Abychom všichni byli vysvobozeni z bouří a vichřice Božího hněvu, modleme se k Hospodinu.
3. Aby všichni v nebezpečích, hrůzách a životních obtížích o pomoc volali jen toho, který jediný může dát člověku skutečný mír a pokoj, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Pro budoucí pokolení je to psáno, aby lid, jenž bude stvořen, chválil Hospodina, že pohleděl ze svých svatých výšin, že Hospodin shlédl z nebe na zem, vyslyšel sténání vězňů, osvobodil syny smrti. (Ž 102,19–21)

Proto i my prosíme: Shlédni na nás ze svých svatých výšin. Mluv k nám neustále a my pak budeme oslavovat tebe, který na věky žiješ a kraluješ s nebeským Otcem v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: Ř 13,8–10

Nikomu nebuďte nic dlužni, než abyste se navzájem milovali, neboť ten, kdo miluje druhého, naplnil zákon. Vždyť přikázání ‚nezcizoložíš, nezabiješ, nepokradeš, nepožádáš‘ a kterákoli jiná jsou shrnuta v tomto slovu: ‚Milovati budeš bližního svého jako sebe samého.‘ Láska neudělá bližnímu nic zlého. Je tedy láska naplněním zákona.

Evangelium: Mt 8,23–27

Vstoupil na loď a učedníci ho následovali. V tom se strhla na moři veliká bouře, takže loď už mizela ve vlnách; ale on spal. I přistoupili a probudili ho se slovy: „Pane, zachraň nás, nebo zahyneme!“ Řekl jim: „Proč jste tak ustrašení, vy malověrní?“ Vstal, pohrozil větrům i moři; a nastalo veliké ticho. Lidé užasli a říkali: „Kdo to jen je, že ho poslouchají větry i moře?“

Čtení Písma k Obětování: Ž 118,16–17

Hospodinova pravice se vyvýšila, Hospodinova pravice koná mocné činy! Nezemřu, budu žít, budu vypravovat o Hospodinových činech.

Amen, Aleluja!

K Požehnání: L 4,22

Všichni mu přisvědčovali a divili se slovům milosti, vycházejícím z jeho úst. A říkali: „Což to není syn Josefův?“

Ty, Hospodine, budeš připomínán na věky ve všech pokoleních. Ve svém Synu Ježíši Kristu ses nad námi, svou církví, smiloval a my jsme užasli nad Slovem milosti, když k nám promluvil.

Proto tě chválíme a oslavujeme, Bože Otče, s tvým Synem Ježíšem Kristem, který k nám přišel v Duchu svatém.

Amen, Aleluja!

Vhodné písně: 114, 44, 188 nebo 173

UVEDENÍ PÁNĚ DO CHRÁMU – HYPAPANTAE KYRIOU (SETKÁNÍ S PÁNEM)

(ČESKÝ MISÁL – NA HROMNICE)

2. února 2010

Mé oči viděly tvé spasení. (L 2,30)

První čtení Písma: Ž 48,10–11.2

Na mysli nám tane tvé milosrdenství, Bože, zde, uprostřed tvého chrámu. Jak tvé jméno, Bože, tak i tvoje chvála zní až do končin země. Tvá pravice je plná spravedlnosti.

Veliký je Hospodin, nejvyšší chvály hodný ve městě našeho Boha, na své svaté hoře.

Tužby

2. Abychom všichni viděli v Ježíši Kristu svého Spasitele, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom všichni v pokoře a naději přijímali svůj úděl ve víře, že v Kristu je naše spása, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: O čem jsme slyšali, to jsme uviděli ve městě Hospodina zástupů, ve městě našeho Boha: až navěky je Bůh činí pevným. (Ž 48,9)

Ano, Pane, i my toužíme být Církví, v níž bys našel místo svého spočinutí a učinil ji pevnou. Mluv k nám neustále a my pak budeme oslavovat tebe, který na věky žiješ a kraluješ s nebeským Otcem v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: Mal 3,1–4

„Hle, posílám svého posla, aby připravil přede mnou cestu. I vstoupí nenadále do svého chrámu Pán, kterého hledáte, posel smlouvy, po němž toužíte. Opravdu přijde, praví Hospodin zástupů. Kdo však snese den jeho příchodu? Kdo obstojí, až se on ukáže? Bude jako oheň taviče, jako louh těch, kdo bělí plátno. Tavič usedne a pročistí stříbro, pročistí syny Léviho a přetaví je jako zlato a stříbro. I budou patřit Hospodinu a spravedlivě přinášet obětní dary. Obětní dary Judy a Jeruzaléma budou pak Hospodinu vítány jako za dávných dnů, jako v dřívějších letech.“

Evangelium: L 2,22–32

Když uplynuly dny jejich očišťování podle zákona Mojžíšova, přinesli Ježíše do Jeruzaléma, aby s ním předstoupili před Hospodina – jak je psáno v zákoně Páně: „vše, co je mužského rodu a otvírá život matky, bude zasvěceno Hospodinu“ – a aby podle ustanovení zákona obětovali dvě hrdličky nebo dvě holoubata. V Jeruzalémě žil muž jménem Simeon; byl to člověk spravedlivý a zbožný, očekával potěšení Izraele a Duch svatý byl s ním. Jemu bylo Duchem svatým předpověděno, že neužije smrti, dokud nespátí Hospodinova Mesiáše. A tehdy veden Duchem přišel do chrámu. Když pak rodiče přinášeli Ježíše, aby splnili, co o dítěti předepisoval Zákon, vzal ho Simeon do náručí a takto chválil Boha: „Nyní propouštíš v pokoji svého služebníka, Pane, podle svého slova, neboť mé oči viděly tvé spasení, které jsi připravil přede všemi národy – světlo, jež bude zjevením pohanům, slávu pro tvůj lid Izrael.“

Čtení Písma k Obětování: Ž 45,2–3

Slavnostní řeč mi ze srdce tryská, své dílo přednesu králi; jazyk můj – hbitého písaře rydlo:

Ty nejkrásnější ze synů lidských, z tvých rtů se line milost, proto ti Bůh navěky žehná! Amen, Aleluja!

K Požehnání: L 2,25–26

V Jeruzalémě žil muž jménem Simeon; byl to člověk spravedlivý a zbožný, očekával potěšení Izraele a Duch svatý byl s ním. Jemu bylo Duchem svatým předpověděno, že neužije smrti, dokud nespátí Hospodinova Mesiáše.

I nám jsi dal poznat našeho Spasitele, který nás u tohoto stolu pohostil svým milosrdenstvím a spásou. Proto tě chválíme a oslavujeme, Bože Otče, s tvým Synem Ježíšem Kristem, který k nám přišel v Duchu svatém.

Amen, Aleluja!

Vhodné písně: 121, 51 nebo 67 a 65, 70

PÁTÁ NEDĚLE PO ZJEVENÍ PÁNĚ – SEXTAGESIMAE

7. února 2010

(ČESKÝ MISÁL – NEDĚLE I. PO DEVÍTNÍKU)

Semeno v dobré zemi jsou ti, kteří uslyší slovo, zachovávají je v dobrém a upřímném srdci a s vytrvalostí přinášejí úrodu. (L 8,15)

První čtení Písma: Ž 44,24–27

Vzbuď se, proč spíš, Panovníku? Procitni a nezanevři na nás provždy! Proč skrýváš svou tvář? Proč na naše pokoření, na náš útisk zapomínáš? Naše duše leží v prachu, naše hruď je přitížena k zemi. Na pomoc nám povstaň, vykup nás pro svoje milosrdenství!

Tužby

2. Aby církve naši pro setbu svého Slova připravil, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom nikdo z nás ani na chvíli nezapochyboval o tom, že Boží království je vrcholem Božího stvořitelského díla, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Pane! Jako chmýří, jako stéblo unášené větrem jsou ti, kdo nehledají tvé jméno! (Srv. Ž 83) My však chceme být pevní.

Prosíme tě proto: Mluv k nám neustále a my pak budeme oslavovat tebe, který na věky žiješ a kraluješ s nebeským Otcem v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: 2 K 11,19–12,9

Vy, kteří jste tak rozumní, rádi snášíte nerozumné. Ochotně snášíte, když vás někdo zotročuje, když vás někdo vyjídá, když vás obírá, když vás přezírá, když vás bije do tváře. Musím přiznat, že na něco takového jsem příliš slabý! Ale čeho se odváží někdo jiný – teď mluvím jako z nerozumu – toho se odvážím i já. Oni jsou Hebrejci? Já také! Jsou Izraelité? Já také! Jsou potomky Abrahamovými? Já také! Jsou služebníky Kristovými? Odpovím obzvlášť nerozumně: já tím víc! Namáhal jsem se usilovněji, ve vězení jsem byl vícekrát, ran jsem užil do sytosti, smrti jsem často hleděl do tváře. Od Židů jsem byl pětkrát odsouzen ke čtyřiceti ranám bez jedné, třikrát jsem byl trestán holí, jednou jsem byl kamenován, třikrát jsem s lodí ztroskotal, noc a den jsem jako trosečník strávil na širém moři. Častokrát jsem byl na cestách – v nebezpečí na řekách, v nebezpečí od lupičů, v nebezpečí od vlastního lidu, v nebezpečí od pohanů, v nebezpečí ve městech, v nebezpečí v pustinách, v nebezpečí na moři, v nebezpečí mezi falešnými bratřími, v námaze do úpadu, často v bezesných nocích, o hladu a žízni, v častých postech, v zimě a bez oděvu. A nadto ještě na mne denně doléhá starost o všechny

církve. Je někdo sláb, abych já nebyl sláb spolu s ním? Propadá někdo pokušení, abych já se tím netrápil? Mám-li se chlubit, pochlubím se svou slabostí! Bůh a Otec Pána Ježíše, pozeňnaný na věky, ví, že nelžu. Místodržitel krále Areyty dal hlídat brány města Damašku, aby se mne zmocnil, byl jsem však v koši spuštěn otvorem v hradbách, a tak jsem unikl jeho rukám. Musím se pochlubit, i když to není k užítku; přicházím teď k vidění a zjevení Páně. Vím o člověku v Kristu, který byl před čtrnácti lety přenesen až do třetího nebe; zda to bylo v těle či mimo tělo, nevím – Bůh to ví. A vím o tomto člověku, že byl přenesen do ráje – zda v těle či mimo tělo, nevím, Bůh to ví – a uslyšel nevypravitelná slova, jež není člověku dovoleno vyslovit. Tím se budu chlubit, sám sebou se chlubit nebudu, leda svými slabostmi. I kdybych se chtěl chlubit, nebyl bych pošetilý, vždyť bych mluvil pravdu. Nechám toho však, aby si někdo o mně nemyslel víc, než co na mně vidí nebo ode mne slyší. A abych se nepovyšoval pro výjimečnost zjevení, jichž se mi dostalo, byl mi dán do těla osten, posel satanův, který mne sráží, abych se nepovyšoval. Kvůli tomu jsem třikrát volal k Pánu, aby mne toho zbavil, ale on mi řekl: „Stačí, když máš mou milost; vždyť v slabosti se projeví má síla.“ A tak se budu raději chlubit slabostmi, aby na mně spočinula moc Kristova.

Evangelium: L 8,4–15

Lidé se k němu scházeli ve velkých zástupech a přicházeli z mnoha měst. Mluvil k nim v podobenství: „Vyšel rozsévač rozsívát semeno. Když rozsíval, padlo některé zrno podél cesty, bylo pošlapáno a ptáci je sezobali. Jiné padlo na skálu, vzešlo a uschlo, protože nemělo vláhu. Jiné padlo doprostřed trní; trní rostlo a udusilo je. A jiné padlo do země dobré, vzrostlo a přineslo stonásobný užitek.“ To řekl a zvolal: „Kdo má uši k slyšení, slyš!“ Jeho učedníci se ho ptali, co to podobenství má znamenat. On řekl: „Vám je dáno znát tajemství Božího království, ostatním však jen v podobenstvích, aby hledíce neviděli a slyšící nechápali. Toto podobenství znamená: „Semenem je Boží slovo. Podél cesty – to jsou ti, kteří uslyší, ale pak přichází ďábel a bere slovo z jejich srdcí, aby neuvěřili a nebyli zachráněni. Na skále – to jsou ti, kteří s radostí přijímají slovo, když je uslyšeli; protože v nich však nezakořenilo, věří jen nějaký čas a v čas pokušení odpadají. Semeno padlé do trní jsou ti, kteří uslyší, ale potom je starosti, majetek a rozkoše života dusí, takže nepřinesou úrodu. Semeno v dobré zemi jsou ti, kteří uslyší slovo, zachovávají je v dobrém a upřímném srdci a s vytrvalostí přinášejí úrodu.“

Čtení Písma k Obětování: Ž 43,4

Já tam přistoupím k Božímu oltáři, k Bohu, zdroji své jásavé radosti, a hrou na citaru ti budu vzdávat chválu, Bože, můj Bože!

Amen, Aleluja!

K Požehnání: Ž 45,3.8

Ty nejkrásnější ze synů lidských, z tvých rtů se line milost, proto ti Bůh navěky žehná!

Miluješ spravedlnost, nenávidíš zvlí; proto tě, božský, pomazal Bůh tvůj olejem veselí nad tvoje druhy.

Hospodine, stolovali jsme s tvým Synem, zdrojem své spásy. Proto tě chválíme a oslavujeme, Bože Otče, s tvým Synem Ježíšem Kristem, který k nám přišel v Duchu svatém.

Amen, Aleluja!

Vhodné písně: 13, 106, 185

ŠESTÁ NEDĚLE PO ZJEVENÍ PÁNĚ – ESTOMIHI

14. února 2010

(ČESKÝ MISÁL – NEDĚLE II. PO DEVÍTNÍKU), (NEDĚLE MASOPUSTNÍ)

Prohlédni! Tvá víra tě uzdravila. (L 18,42)

První čtení Písma: Ž 31,2–4

Hospodine, utíkám se k tobě, kéž nejsem na věky zahanben; pomoz mi vyváznout pro svou spravedlnost! Skloň ke mně své ucho, pospěš, vysvoboď mě, buď mi skálou záštitnou, buď opevněným domem pro mou spásu. Tys můj skalní štít a pevná tvrz má, veď mě pro své jméno a doveď mě k cíli.

Tužby

2. Za dar dobrého a jasného vidění, abychom Ježíše Krista přijímali jako Spasitele světa, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom všichni byli vysvobozeni ze slepoty hříchu a viděli Boha jako svého Otce a každého člověka jako svého bratra, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Pane! Rozjasni nad námi, svými služebníky, svou tvář a ze svého milosrdenství k nám mluv Slovo o záchraně, Slovo, které dává radost a jistotu našim krokům po cestě, na kterou nás vysíláš. Mluv k nám neustále a my pak budeme oslavovat tebe, který na věky žiješ a kraluješ s nebeským Otcem v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: 1 K 13,1–13

Kdybych mluvil jazyky lidskými i andělskými, ale lásku bych neměl, jsem jenom dunící kov a zvučící zvon. Kdybych měl dar proroctví, rozuměl všem tajemstvím a obsáhl všecko poznání, ano kdybych měl tak velikou víru, že bych hory přenášel, ale lásku bych neměl, nic nejsem. A kdybych rozdal všecko, co mám, ano kdybych vydal sám sebe k upálení, ale lásku bych neměl, nic mi to neprospěje. Láska je trpělivá, laskavá, nezávidí, láska se nevychloubá a není domýšlivá. Láska nejedná nečestně, nehledá svůj prospěch, nedá se vydráždit, nepočítá křivdy. Nemá radost ze špatnosti, ale vždycky se raduje z pravdy. Ať se děje cokoliv, láska vydrží, láska věří, láska má naději, láska vytrvá. Láska nikdy nezanikne. Proroctví – to pomine; jazyky – ty ustanou; poznání – to bude překonáno. Vždyť naše poznání je jen částečné, i naše proročování je jen částečné; až přijde plnost, tehdy to, co je částečné, bude překonáno. Dokud jsem byl dítě, mluvil jsem jako dítě, smýšlel jsem jako dítě, usuzoval jsem jako dítě; když jsem se stal mužem, překonal jsem to, co je dětinské. Nyní vidíme

jako v zrcadle, jen v hádance, potom však uzříme tváří v tvář. Nyní poznávám částečně, ale potom poznám plně, jako Bůh zná mne. A tak zůstává víra, naděje, láska – ale největší z té trojice je láska.

Evangelium: L 18,31–43

Vzal k sobě svých Dvanáct a řekl jim: „Hle, jdeme do Jeruzaléma a na Synu člověka se naplní všechno, co je psáno u proroků. Neboť bude vydán pohanům a budou se mu posmívat a tupit ho a plivat na něj, zbičují ho a zabijí; a třetího dne vstane.“ Oni však ničemu z toho nerozuměli, smysl těch slov jim zůstal skryt a nepochopili, co říkal. Když se Ježíš přiblížil k Jerichu, seděl u cesty jeden slepec a žebral. Když uslyšel, že kolem prochází zástup lidí, ptal se, co se to děje. Řekli mu, že tudy jde Ježíš Nazaretský. Tu zvolal: „Ježíši, Synu Davidův, smiluj se nade mnou!“ Ti, kteří šli vpředu, ho napomínali, aby mlčel. On však tím více křičel: „Synu Davidův, smiluj se nade mnou!“ Ježíš se zastavil a přikázal, aby ho k němu přivedli. Když se přiblížil, Ježíš se ho otázal: „Co chceš, abych učinil?“ On odpověděl: „Pane, ať vidím.“ Ježíš mu řekl: „Prohlédni! Tvá víra tě uzdravila.“ Ihned prohlédl, šel za ním a oslavoval Boha. A všechen lid, který to viděl, vzdal Bohu chválu.

Čtení Písma k Obětování: Ž 119,12–13

Požehnán buď, Hospodine, vyučuj mě v tom, co nařizuješ. Mé rty budou vypravovat o všech soudech tvých úst.

Amen, Aleluja!

K Požehnání: Ž 78,29

Najedli se víc než do sytosti, dopřál jim to, co si sami přáli.

Hospodine, pohostil jsi nás chlebem nebeským, po kterém jsme toužili. Dopřál jsi nám stolování s Kristem, svým Spasitelem. Proto tě chválíme a oslavujeme, Bože Otče, s tvým Synem, Ježíšem Kristem, který k nám přišel v Duchu svatém.

Amen, Aleluja!

Vhodné písně: 124 nebo 102, 12, 26

STŘEDA PŘED PRVNÍ NEDELÍ POSTNÍ – ZAČÁTEK DOBY POSTNÍ

– CAPUT QUADRAGESIMAE (ČESKÝ MISÁL – POPELEČNÍ STŘEDA)

17. února 2010

Neboť kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce. (Mt 6,21)

První čtení Písma: Mdr 11,23–26; Ž 57,2a

Nade všemi se smilováváš, protože můžeš, nehledíš na hřích lidí, jen aby činili pokání. Miluješ všechno, co je, a neošklivíš si nic z toho, co jsi učinil, vždyť bys ani nemohl připravit něco, co bys měl v nenávisti.

Smiluj se nade mnou, Bože, smiluj se nade mnou, k tobě se utíká moje duše.

Tužby

2. Abychom všichni odhodlali se k co nejpřísnějšímu pohledu do svého nitra a činili pokání, modleme se k Hospodinu.
3. Za dar uvěření a jistoty, že v Kristu Ježíši jsme novým stvořením, a tak nám nebude uzavřen ráj, který byl pro člověka od počátku stvořen, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Pane, naše spásu! Pro slávu svého jména nás zbav hříchu a svým slovem uzdrav naše srdce. Mluv k nám neustále, Pane Ježíši, který na věky žiješ a kraluješ s nebeským Otcem v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: Jl 2,12–19

Nyní tedy, je výrok Hospodinův, navratte se ke mně celým srdcem, v postu, pláči a nářku. Roztrhněte svá srdce, ne oděv, navratte se k Hospodinu, svému Bohu, neboť je milostivý a plný slitování, shovívavý a nejvyšš milosrdný. Jímá ho lítost nad každým zlem. Kdo ví, nepojme-li ho opět lítost a nezanechá-li za sebou požehnání, a zase budou obětní dary a úlitby pro Hospodina, vašeho Boha. Trubte na polnici na Sijónu, uložte půst, svolujte slavnostní shromáždění! Shromážděte lid, posvěťte sbor, sezvete starce, shromážděte pacho látk a kojence od prsů, ať vyjde ženich ze svého pokojíku a nevěsta ze své komůrky. Ať mezi chrámovou předsíní a oltářem pláčou kněží, sluhové Hospodinovi, ať prosí: „Ušetři, Hospodine, svůj lid, nevydávej své dědictví potupě, ať nad nimi nevládnou pronárody. Proč se má mezi národy říkat: »Kde je jejich Bůh?«“ Horlivě se ujme Hospodin své země a se svým lidem bude mít soucit. Hospodin se ozve a řekne svému lidu: Hle, posílám vám obilí, mošt i čerstvý olej, abyste se nasýtili, a už vás nevydám potupě mezi pronárody.

Evangelium: Mt 6,16–21

A když se postíte, netvařte se utrápeně jako pokrytci; ti zanedbávají svůj vzhled, aby lidem ukazovali, že se postí; amen, pravím vám, už mají svou odměnu. Když se postíš, potři svou hlavu olejem a tvář svou umyj, abys neukazoval lidem, že se postíš, ale svému Otci, který zůstává skryt; a tvůj Otec, který vidí, co je skryto, ti odplatí. Neukládejte si poklady na zemi, kde je ničící mol a rez a kde je zloději vykopávají a kradou. Ukládejte si poklady v nebi, kde je neničí mol ani rez a kde je zloději nevykopávají a nekradou. Neboť kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce.

Čtení Písma k Obětování: Ž 30,2–3

Hospodine, tebe vyvyšuji, neboť jsi mě vytáhl z hlubin, nedopřáls mým nepřátelům, aby se nade mnou radovali. Hospodine, Bože můj, k tobě jsem volal o pomoc a uzdravils mě.

Amen.

K Požehnání: Ž 1,1–2

Blaze muži, který se neřídí radami svévolníků, který nestojí na cestě hříšných, který nesedává s posměvači, nýbrž si oblíbil Hospodinův zákon, nad jeho zákonem rozjímá ve dne i v noci.

Připojil jsi nás, Hospodine, k těm, kdo se neřídí radami svévolníků, nechodí po cestách hříšných a nesedávají s posměvači. Rozjímáme ustavičně nad tvým zákonem, kterému nás vyučuješ, a sytíme se chlebem života, kterým nás hostíš, Bože Otče, v Ježíši Kristu, svém nejmilejším Synu, který k nám přišel v Duchu svatém.

Amen.

Vhodné písně: 30 nebo 322

Budeš se klanět Hospodinu, Bohu svému, a jeho jediného uctívat. (L 4,8)

První čtení Písma: Ž 91,15–16.9–10

Až mě bude volat, odpovím mu, v soužení s ním budu, ubráním ho, obdařím ho slávou, dlouhých let dopřeji mu do sytosti, ukáži mu svoji spásu.

Máš-li útočiště v Hospodinu, u Nejvyššího svůj domov, nestane se ti nic zlého, pohroma se k tvému stanu nepřiblíží.

Tužby

2. Abychom všichni čas postu, který se před námi otevřel, chápali a naplňovali po vzoru Kristově, modleme se k Hospodinu.
3. Za dar víry ochotné k zápasu se zlem zbraněmi ochotné a obětavé služby, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Pane, naše spáso! Čtyřicetidenním postem každoročně tříbíš nás – svou Církev. Chceme tímto časem projít vítězně podle tvého vzoru, když ty sám jsi byl od Dávla pokoušen na poušti. Provázej nás touto zkouškou svým Slovem, které jsi nám vryl do srdcí.

Mluv k nám neustále, Pane Ježíši, který na věky žiješ a kraluješ s nebeským Otcem v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: 2 K 6,1–10

Jako spolupracovníci na tomto díle vás napomínáme, abyste milost Boží nepřijímali naprázdno, vždyť je psáno: ‚V čas příhodný jsem tě vyslyšel, v den spásy jsem ti přispěl na pomoc.‘ Hle, nyní je čas příhodný, nyní je den spásy! Nikomu nedáváme v ničem příležitost k pohoršení, aby tato služba nebyla uvedena v potupu, ale ve všem se prokazujeme jako Boží služebníci, v mnohé vytrvalosti, v souženích, tísní, úzkostech, pod ranami, v žalářích, nepokojích, vyčerpanosti, v bezesných nocích, v hladovění; prokazujeme se bezúhonností, poznáním, trpělivostí, dobrotivostí, Duchem svatým, nepředstíranou láskou, slovem pravdy, mocí Boží. Jsme vyzbrojeni spravedlností k útoku i k obraně, procházíme slávou i pohanou, zlou i dobrou pověstí; mají nás za svůdce, a přece mluvíme pravdu; jsme neznámí, a přece o nás všichni vědí; umíráme – a hle, jsme naživu; jsme týráni, a přece nejsme vydáni smrti; máme proč se rmoutit, a přece se stále radujeme; jsme chudí, a přece mnohé obohacujeme; nic nemáme, a přece nám patří vše.

Evangelium: Mt 4,1-11

Tedy byl Ježíš Duchem vyveden na poušť, aby byl pokoušen od ďábla. Postil se čtyřicet dní a čtyřicet nocí, až nakonec vyhladověl. Tu přistoupil pokušitel a řekl mu: „Jsi-li Syn Boží, řekni, ať z těchto kamenů jsou chleby.“ On však odpověděl: „Je psáno: ‚Ne jenom chlebem bude člověk živ, ale každým slovem, které vychází z Božích úst.‘“ Tu ho vezme ďábel do svatého města, postaví ho na vrcholek chrámu a řekne mu: „Jsi-li Syn Boží, vrhni se dolů; vždyť je psáno: ‚Svým andělům dá příkaz a na ruce tě vezmou, abys nenarazil nohou na kámen!‘“ Ježíš mu pravil: „Je také psáno: ‚Nebudeš pokoušet Hospodina, Boha svého.‘“ Pak ho ďábel vezme na velmi vysokou horu, ukáže mu všechna království světa i jejich slávu a řekne mu: „Toto všechno ti dám, padneš-li přede mnou a budeš se mi klanět.“ Tu mu Ježíš odpoví: „Jdi z cesty, satane; neboť je psáno: ‚Hospodinu, Bohu svému, se budeš klanět a jeho jediného uctívat.‘“ V té chvíli ho ďábel opustil, a hle, andělé přistoupili a obsluhovali ho.

Čtení Písma k Obětování: Ž 91,4

Přikryje tě svými perutěmi, pod jeho křídly máš útočiště; pavézou a krytem je ti jeho věrnost.

Amen.

K Požehnání: Ž 91,4

Přikryje tě svými perutěmi, pod jeho křídly máš útočiště; pavézou a krytem je ti jeho věrnost.

Hospodine, uslyšeli jsme tvůj hlas. Promluvil jsi k nám hříšným ústy našeho Spasitele. Rozjímáme ustavičně nad tvým zákonem, kterému nás vyučuješ, a sytíme se chlebem života, kterým nás hostíš, Bože Otče, v Ježíši Kristu, svém nejmilejším Synu, který k nám přišel v Duchu svatém.

Amen.

Vhodné písně: 53, 238 nebo 180, 167

Toto jest můj milovaný Syn, kterého jsem si vyvolil; toho poslouchejte.
(Mt 17,5b)

První čtení Písma: Ž 25,6.2.1.20

Hospodine, pamatuj (rozpomeň se) na svoje slitování, na své milosrdenství, které je od věčnosti.

V tebe doufám, Bože můj, kéž nejsem zahanben, ať nade mnou moji nepřátelé nejasají.

K tobě, Hospodine, pozvedám svou duši.

Ochraňuj můj život, vysvoboď mě, ať nejsem zahanben, vždyť se utíkám k tobě.

Tužby

2. Abychom všichni živou a láskou účinkující vírou svou příslušnost k Církvi Kristově dosvědčovali, modleme se k Hospodinu.
3. Za dar pokorného pokání, v němž jediné je možno setkat se s Božím milosrdenstvím, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Pane, naše spásu! Naším útočištěm, naší pevnou tvrzí je Hospodin. V něj doufáme. (Srv. Ž 91,9)

Ty znáš nejlépe naše slabosti. Chraň nás na těle i na duši. Kéž se nedopouštíme ničeho zlého – ani činu, ani myšlenky.

Pro slávu svého jména nás zbav hříchu a svým Slovem uzdrav naše srdce.

Mluv k nám neustále, Pane Ježíši, který na věky žiješ a kraluješ s nebeským Otcem v moci Ducha svatého.

Amen.

Druhé čtení Písma: 1 Te 4,1–7

Konečně vás, bratří, prosíme a napomínáme v Pánu Ježíši, abyste vždy více prospívali v tom, co jste od nás přijali a co už také činíte: žijte tak, abyste se líbili Bohu. Vždyť víte, které příkazy jsme vám dali od Pána Ježíše. Neboť toto je vůle Boží, vaše posvěcení, abyste se zdržovali necudnosti a každý z vás aby uměl žít se svou vlastní ženou svatě a s úctou, ne ve vášnivě chtivosti jako pohané, kteří neznají Boha. Ať nikdo v této věci nevybočuje z mezí a neklame svého bratra, protože Pán ztrestá takové jednání, jak jsme vám už dříve řekli a dosvědčili. Vždyť Bůh nás nepovolal k nečistotě, nýbrž k posvěcení.

Evangelium: Mt 17,1–9

Po šesti dnech vzal s sebou Ježíš Petra a Jakuba a jeho bratra Jana a vyvedl je na vysokou horu, kde byli sami. A byl proměněn před jejich očima; jeho tvář zářila jako slunce a jeho šat byl oslnivě bílý. A hle, zjevil se jim Mojžíš a Eliáš, jak s ním rozmlouvají. Nato promluvil Petr a řekl Ježíšovi: „Pane, je dobré, že jsme zde; chceš-li, udělám tu tři stany, jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi.“ Ještě nedomluvil, a hle, světlý oblak je zastínil a z oblaku promluvil hlas: „Toto jest můj milovaný Syn, kterého jsem si vyvolil; toho poslouchejte.“ Když to učedníci uslyšeli, padli tváří k zemi a velmi se báli. Ale Ježíš k nim přistoupil, dotkl se jich a řekl: „Vstaňte a nebojte se.“ Oni pozvedli oči a neviděli už nikoho jiného, než Ježíše samotného. Když sestupovali s hory, přikázal jim Ježíš: „Nikomu o tom vidění neříkejte, dokud Syn člověka nebude vzkříšen z mrtvých.“

Čtení Písma k Obětování: Ž 119,47–49

Tvá přikázání jsou pro mne potěšením, já jsem si je zamiloval. Dlaně vztahuji k tvým přikázáním, já jsem si je zamiloval, chci přemýšlet o tvých nařízeních. Pamatuj na slovo dané svému služebníku, jímž jsi ve mně očekávání vzbudil.

Přikryje tě svými perutěmi, pod jeho křídly máš útočiště; pavézou a krytem je ti jeho věrnost.

Amen.

K Požehnání: Ž 5,2–3

Hospodine, přej sluchu mým slovům, měj porozumění pro mou zneklidněnou mysl. Pozornost mi věnuj, když o pomoc volám, můj Králi, můj Bože, vždyť se modlím k tobě!

Rozjímáme ustavičně nad tvým zákonem, kterému nás vyučuješ, a sytíme se chlebem života, kterým nás hostíš, Bože Otče, v Ježíši Kristu, svém nejmilejším Synu, který k nám přišel v Duchu svatém.

Amen.

Vhodné písně: 246, 324

Blaze těm, kteří slyší slovo Boží a zachovávají je. (L 11,28)

První čtení Písma: Ž 25,15–26.1–2

Stále upírám své oči k Hospodinu, on vyprostí ze sítě mé nohy. Obrát ke mně svou tvář, smiluj se nade mnou, jsem tak sám, tak ponížený. Mému srdci přibývá soužení. Vyveď mě z úzkostí. Pohleď na mé pokoření, na moje trápení, sejmi ze mne všechny hříchy. Pohleď, jak mnoho je mých nepřátel, jak zavile mě nenávidí.

Ochraňuj můj život, vysvoboď mě, ať nejsem zahanben, vždyť se utíkám k tobě. Bezúhonnost a přímost mě chrání, svou naději skládám v tebe. Bože, vykup Izraele ze všeho soužení!

K tobě, Hospodine, pozvedám svou duši, v tebe doufám, Bože můj, kéž nejsem zahanben, ať nade mnou moji nepřátelé nejásají.

Tužby

2. Za ustavičnou pomoc v našem zápasu s hříchem a temnými mocnostmi zla i zlých, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom všichni horlivě a trpělivě svědectvím svého života napomáhali vítězství Dobra, Pravdy a Krásy, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Pane, naše spásu! Dej nám poznat svoje cesty, uč nás chodit po svých stezkách. Veď nás cestou své pravdy a vyučuj nás, vždyť jsi naše spása. Svou naději skládáme v tebe. (Ž 25,4)

Pro slávu svého jména nás zbav hříchu a svým Slovem uzdrav naše srdce.

Mluv k nám neustále, Pane Ježíši, který na věky žiješ a kraluješ s nebeským Otcem v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: Ef 5,1–10

Jako milované děti následujte Božího příkladu a žijte v lásce, tak jako Kristus miloval nás a sám sebe dal za nás jako dar a oběť, jejíž vůně je Bohu milá. O smilstvu, jakékoliv nezřízenosti nebo chamtivosti ať se mezi vámi ani nemluví, jak se sluší na ty, kdo patří Bohu. Vést sprosté, hloupé a dvojsmyslné řeči se nepatří; vy máte vzdávat Bohu díky! Dobře si pamatujte, že žádný smilník, prostopášník ani lakomec, jehož bohem jsou peníze, nemá podíl v království Kristovu a Božím. Nenechte se od nikoho svést prázdnými slovy, aby vás nestihl Boží hněv jako ty, kdo ho neposluouchají. Proto s nimi nemějte nic společného. I vy jste kdysi byli tmou, ale nyní vás Pán

učinil světlem. Žijte proto jako děti světla – ovocem světla je vždy dobrota, spravedlnost a pravda; zkoumejte, co se líbí Pánu.

Evangelium: L 11,14–28

Jednou vyháněl Ježíš zlého ducha z němého člověka. Když ten duch vyšel, němý promluvil. Zástupy se divily. Někteří z nich však řekli: „Démony vyhání ve jménu Belzebula, knížete démonů.“ Jiní ho chtěli podrobit zkoušce; žádali od něho znamení z nebe. Protože znal jejich myšlenky, řekl jim: „Každé království vnitřně rozdělené pustne a dům za domem padá. Je-li i satan v sobě rozdvojen, jak bude moci obstát jeho království? Říkáte přece, že vyháním démony ve jménu Belzebula. Jestliže já vyháním démony ve jménu Belzebula, ve jménu koho je vyhánění vaši žáci? Proto budou oni vašimi soudci. Jestliže však vyháním démony prstem Božím, pak už vás zastihlo Boží království. Střeží-li silný muž v plné zbroji svůj palác, jeho majetek je v bezpečí. Napadne-li ho však někdo silnější a přemůže ho, vezme mu všechnu jeho zbroj, na kterou spoléhal, a kořist rozdělí. Kdo není se mnou, je proti mně; kdo se mnou neshromažďuje, rozptyluje. Když nečistý duch vyjde z člověka, bloudí po pustých místech a hledá odpočnutí, ale když je nenalezne, řekne: ‚Vrátím se do svého domu, odkud jsem vyšel.‘ Přijde a nalezne jej vyčištěný a uklizený. Tu jde a přivede sedm jiných duchů, horších než je sám, vejdou a bydlí tam; a konce toho člověka jsou horší než začátky.“ Když toto mluvil, zvolala jedna žena ze zástupu: „Blaze té, která tě zrodila a odkojila!“ Ale on řekl: „Blaze těm, kteří slyší slovo Boží a zachovávají je.“

Čtení Písma k Obětování: Ž 19,9.12

Hospodinova ustanovení jsou přímá, jsou pro radost v srdci. Hospodinovo přikázání je ryzí, dává očím světlo.

Jsou poučením i pro tvého služebníka, když na ně dbá, má odměnu hojnou.
Amen.

K Požehnání: Ž 84,4–5

Vždyť i vrabec přístřeší si najde, vlaštovka si staví hnízdo u tvých oltářů, aby svá mláďata zde uložila, Hospodine zástupů, můj Králi a můj Bože! Blaze těm, kdo bydlí ve tvém domě, mohou tě zde vždycky chválit.

Rozjímáme ustavičně nad tvým zákonem, kterému nás vyučuješ, a sytíme se chlebem života, kterým nás hostíš, Bože Otče, v Ježíši Kristu, svém nejmilejším Synu, který k nám přišel v Duchu svatém.

Amen.

Vhodné písně: 118, 245, 170

„Opravdu je to ten Prorok, který má přijít na svět!“ (J 6,14)

První čtení Písma: Iz 66,10; Ž 122,1

Radujte se s dcerou jeruzalémskou a jásejte nad ní všichni, kdo ji milujete! Veselte se s ní, veselte, všichni, kdo jste nad ní truchlivali.

Zaradoval jsem se, když mi řekli: Půjdem do Hospodinova domu!

Tužby

2. Abychom všichni byli schopni následovat svého Pána v tichosti a pokoře, modleme se k Hospodinu.
3. Za posvěcení ke službě ve vsí skromnosti a bez jakýchkoli osobních nároků, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Pane, naše spáso! Zavolal jsi nás svým mocným Slovem a my jsme se ve svém postu zaradovali a řekli jsme si: Půjdem do Hospodinova domu!

(Srv. Ž 122,1)

Pro slávu svého jména nás zbav hříchu a svým Slovem uzdrav naše srdce.

Mluv k nám neustále, Pane Ježíši, který na věky žiješ a kraluješ s nebeským Otcem v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: 1 Te 5,14–23

Klademe vám na srdce, bratří, kárejte neukázněné, těšte malomyslné, ujímejte se slabých, se všemi mějte trpělivost. Hleďte, aby nikdo neoplácel zlým za zlé, ale vždycky usilujte o dobré mezi sebou a vůči všem. Stále se radujte, v modlitbách neustávejte. Za všech okolností děkujte, neboť to je vůle Boží v Kristu Ježíši pro vás. Plamen Ducha nezhášejte, prorockými dary nepohrdejte. Všecko zkoumejte, dobrého se držte; zlého se chraňte v každé podobě. Sám Bůh pokoje nechť vás cele posvětí a zachová vašeho ducha, duši i tělo bez úrazu a poskvrny do příchodu našeho Pána Ježíše Krista.

Evangelium: J 6,1–15

Potom odešel Ježíš na druhý břeh Tiberiadského jezera v Galileji. Šel za ním velký zástup, poněvadž viděli znamení, která činil na nemocných. Ježíš vystoupil na horu a tam se posadil se svými učedníky. Byly blízko židovské svátky velikonoční. Když

se Ježíš rozhlédl a viděl, že k němu přichází četný zástup, řekl Filipovi: „Kde nakoupíme chleba, aby se všichni najedli?“ To však řekl, aby ho zkoušel; sám totiž věděl, co chce učinit. Filip mu odpověděl: „Ani za dvě stě denárů chleba nepostačí, aby se na každého aspoň něco dostalo.“ Řekne mu jeden z učedníků, Ondřej, bratr Šimona Petra: „Je tu jeden chlapec, který má pět ječných chlebů a dvě ryby; ale co je to pro tolik lidí!“ Ježíš řekl: „Ať se všichni posadí!“ Na tom místě bylo mnoho trávy. Posadili se tedy, mužů bylo asi pět tisíc. Pak vzal Ježíš chleby, vzdal díky a rozdíl sedícím; stejně i ryby, kolik kdo chtěl. Když se nasýtí, řekl svým učedníkům: „Seberte zbylé nalámané chleby, aby nic nepřišlo nazmar!“ Sebrali je tedy a naplnili dvanáct košů nalámanými díly, které z těch pěti ječných chlebů po jídle zbyly. Když lidé viděli znamení, které Ježíš učinil, říkali: „Opravdu je to ten Prorok, který má přijít na svět!“ Když Ježíš poznal, že chtějí přijít a zmocnit se ho, aby ho povolali králem, odešel opět na horu, zcela sám.

Čtení Písma k Obětování: Ž 135,3.6a

Chvalte Hospodina, neboť Hospodin je dobrý, pějte žalmy jeho jménu, neboť je líbezné.

Všechno, co Hospodin chce, to činí na nebesích i na zemi.

Amen.

K Požehnání: Ž 122,3–4

Jeruzalém je zbudován jako město semknuté v jediný celek. Tam nahoru vystupují kmeny, Hospodinovy to kmeny, Izraeli na svědectví, vzdát Hospodinovu jménu chválu.

Rozjímáme ustavičně nad tvým zákonem, kterému nás vyučuješ, a sytíme se chlebem života, kterým nás hostíš, Bože Otče, v Ježíši Kristu, svém nejmilejším Synu, který k nám přišel v Duchu svatém.

Amen.

Vhodné písně: 68 nebo 147, 322 nebo 235, 323

Kdo je z Boha, slyší Boží řeč.

(J 8,47)

První čtení Písma: Ž 43,1–2a.3

(Sud' mne) Dopomoz mi, Bože, k právu, ujmi se mého sporu, dej mi vyváznout před bezbožným pronárodem, před člověkem záludným a podlým! Tys přece moje zástita, Bože.

Sešli své světlo a svoji věrnost; ty ať mě vedou, ty ať mě přivedou k tvé svaté hoře, k příbytku tvému.

Tužby

2. Abychom všichni proměňovali svůj život ve vděčnou oslavu svého Spasitele, modleme se k Hospodinu.
3. Za obnovu svého života, který mnohdy byl ke Kristu velice neuctivý, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Pane, naše spásu! Shlédni na svůj lid. Řekl jsi: „Lide můj, naslouchej učení mému, k slovům úst mých nakloň ucho.“

(Srv. Ž 78,1)

Chceme naslouchat tvému učení a tvé Slovo chceme slyšet.

Pro slávu svého jména nás zbav hříchu a svým Slovem uzdrav naše srdce.

Mluv k nám neustále, Pane Ježíši, který na věky žiješ a kraluješ s nebeským Otcem v moci Ducha svatého.

Amen.

Druhé čtení Písma: Jr 17,13–18

Naděje Izraele, Hospodine, všichni, kdo tě opouštějí, propadnou hanbě. Ti, kdo se ode mne odvracejí, jsou zapsáni v zemi stínů, protože opustili zdroj živých vod, Hospodina. Uzdrav mě, Hospodine, a budu zdrav, spas mě a budu spasen, neboť ty jsi můj chvalozpěv. Hle, oni mi říkají: „Kde je Hospodinovo slovo? Ať se přece splní!“ Nedral jsem se o to být tvým pastýřem, netoužil jsem po dnu zkázy. Ty víš, co vyšlo z mých rtů; je to přímo před tebou. Nebuď mi tím, kdo děsí. Tys mé útočiště ve zlý den. Ať propadnou hanbě ti, kdo mě pronásledují, a já ať se hanbit nemusím. Ať oni jsou zděšení, a já ať zděšen nejsem. Uved' na ně zlý den a dvojnásob těžkou ranou je rozdrť!

Evangelium: J 11,47–54

Velekněží a farizeové svolali radu a řekli: „Co si počneme? Ten člověk činí mnohá znamení. Když proti němu nezakročíme, všichni v něj uvěří, a přijdou Římané a zničí nám toto svaté místo i národ.“ Jeden z nich, Kaifáš, velekněz toho roku, jim řekl: „Vy ničemu nerozumíte; nechápete, že je pro vás lépe, aby jeden člověk zemřel za lid, než aby zahynul celý národ.“ To však neřekl sám ze sebe, ale jako velekněz toho roku vyřkl proroctví, že Ježíš má zemřít za národ, a nejenom za národ, ale také proto, aby rozptýlené děti Boží shromáždil v jedno. Od toho dne byli tedy smluveni, že ho zabil. Proto už Ježíš nechodil veřejně mezi Židy, ale odešel odtud do kraje blízko pouště, do města jménem Efraim, a tam zůstal s učedníky.

Čtení Písma k Obětování: Ž 119,175.17

Kéž má duše žije a může tě chválit; kéž mi pomáhají tvoje soudy.
Zastávej se svého služebníka a budu žít, chci se držet tvého slova.
Amen.

K Požehnání: 1 K 11,24

Vzdal díky, lámal jej a řekl: „Toto jest mé tělo, které se za vás vydává; to čiňte na mou památku.“ Takový je tvůj soud nad námi! Tak ses nás ujal! Dopomohl jsi nám k právu.

Rozjímáme ustavičně nad tvým milosrdenstvím, kterému nás vyučuješ, a sytíme se chlebem života, kterým nás hostíš, Bože Otče, v Ježíši Kristu, svém nejmilejším Synu, který k nám přišel v Duchu svatém.

Amen.

Vhodné písně: 130, 180 nebo 244

ŠESTÁ NEDĚLE POSTNÍ – KVĚTNÁ – PALMARUM

28. března 2010

(ČESKÝ MISÁL – NA KVĚTNOU NEDĚLI)

Z úst nemluvnátek a kojenců připravil sis chválu. (Mt 21,16)

První čtení Písma: Ž 22,2.12

Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil? Daleko spása má, ač o pomoc volám.

Nebuď mi vzdálen, blízko je soužení, na pomoc nikoho nemám! Rozevírají na mě tlamu jak řvoucí lev, když trhá kořist.

Tužby

2. Abychom všichni neustávali v jásání nad Ježíšovým příchodem do své Církve a se svým Pánem až do konce svých dnů věrně zůstali, modleme se k Hospodinu.
3. Za dar stále rostoucí víry, která naplní naše sbory i naše domovy, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Pane, naše spáso! Hle, ti, kdo se tobě vzdálí, zhynou.

Nám je však v Boží blízkosti dobře, v Panovníku Hospodinu máme své útočiště.

Vyprávej nám o všech svých činech. (Srv. Ž 73,27–28)

Chceme naslouchat tvému učení a tvé Slovo chceme slyšet.

Pro slávu svého jména nás zbav hříchu a svým Slovem uzdrav naše srdce.

Mluv k nám neustále, Pane Ježíši, který na věky žiješ a kraluješ s nebeským Otcem v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: Fp 2,5–12

Nechť je mezi vámi takové smýšlení, jako v Kristu Ježíši: Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl, nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí. A v podobě člověka se ponížil, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži. Proto ho Bůh vyvýšil nade vše a dal mu jméno nad každé jméno, aby se před jménem Ježíšovým sklonilo každé koleno – na nebi, na zemi i pod zemí – a k slávě Boha Otce každý jazyk aby vyznával: Ježíš Kristus jest Pán. A tak, moji milí, jako jste vždycky byli poslušní – nikoli jen v mé přítomnosti, ale nyní mnohem více v mé nepřítomnosti – s bázní a chvěním uvádějte ve skutek své spasení.

Evangelium I. Neděle Palmarum: Mt 21,1–9

Když se přiblížili k Jeruzalému a přišli do Betfage na Olivové hoře, poslal Ježíš dva učedníky a řekl jim: „Jděte do vesnice, která je před vámi, a hned naleznete přiváza-

nou oslici a u ní oslátko. Odvažte je a přiveďte ke mně. A kdyby vám někdo něco říkal, odpovězte: ‚Pán je potřebuje.‘ A ten člověk je hned pošle. To se stalo, aby se splnilo, co je řečeno ústy proroka: ‚Povězte dceři síónské: Hle, král tvůj přichází k tobě, tichý a sedící na oslici, na oslátku té, která je podrobena jhu.‘ Učedníci šli a učinili, co jim Ježíš přikázal. Přivedli oslici i oslátka, položili na ně pláště a on se na ně posadil. A mohutný zástup prostíral na cestu své pláště, jiní odsekávali ratolesti stromů a stlali je na cestu. Zástupy, které šly před ním i za ním, volaly: „Hosanna Synu Davidovu! Požehnaný, který přichází ve jménu Hospodinově! Hosanna na výsostech!“

Evangelium II. Neděle pašijová: Mt 26,1–75.27,1–66

Když Ježíš dokončil všechna tato slova, řekl svým učedníkům: „Víte, že za dva dny jsou velikonoce, a Syn člověka bude vydán, aby byl ukřižován.“ Tehdy se sešli velekněží a starší lidu ve dvoře velekněze, který se jmenoval Kaifáš, a uradili se, že se Ježíše zmocní lstí a že ho zabijí. Říkali: „Jen ne při svátečním shromáždění, aby se lid nebouřil.“ Když byl Ježíš v Betanii v domě Šimona Malomocného, přišla za ním žena, která měla alabastrovou nádobku drahocenného oleje, a vylila ji na jeho hlavu, jak seděl u stolu. Když to viděli učedníci, hněvali se: „Nač taková ztráta? Mohlo se to prodat za mnoho peněz a ty dát chudým!“ Ježíš to zpozoroval a řekl jim: „Proč trápíte tu ženu? Vykonala dobrý skutek. Vždyť chudé máte stále kolem sebe, mne však nemáte stále. Když vylila ten olej na mé tělo, učinila to k mému pohřbu. Amen, pravím vám, všude, po celém světě, kde bude kázáno toto evangelium, bude se mluvit na její památku o tom, co ona učinila.“ Tehdy šel jeden z dvanácti, jménem Jidáš Iškariotský, k velekněžím a řekl: „Co mi dáte? Já vám ho zradím.“ Oni mu určili třicet stříbrných. Od té chvíle hledal vhodnou příležitost, aby ho zradil. Prvního dne o svátcích nekvašených chlebů přišli učedníci za Ježíšem a řekli: „Kde chceš, abychom ti připravili velikonoční večeři?“ On je poslal do města k jistému člověku, aby mu řekli: „Mistr vzkazuje: Můj čas je blízko, u tebe budu jíst se svými učedníky velikonočního beránka.“ Učedníci učinili, jak jim Ježíš nařídil, a připravili velikonočního beránka. Navečer usedl s Dvanácti ke stolu, a když jedli, řekl jim: „Amen, pravím vám, že jeden z vás mne zradí.“ Velice je to zarmoutilo a začali se ho jeden po druhém ptát: „Snad to nejsem já, Pane?“ On odpověděl: „Kdo se mnou omočil ruku v míse, ten mě zradí. Syn člověka sice odchází, jak je o něm psáno; ale běda tomu, který Syna člověka zrazuje. Pro toho by bylo lépe, kdyby se byl vůbec nenarodil!“ Na to řekl Jidáš, který ho zrazoval: „Jsem to snad já, Mistře?“ Řekl mu: „Ty sám jsi to řekl.“ Když jedli, vzal Ježíš chléb, požehnal, lámal a dával učedníkům se slovy: „Vezměte, jezte, toto jest mé tělo.“ Pak vzal i kalich, vzdal díky a podal jim ho se slovy: „Pijte z něho všichni. Neboť toto jest má krev, která zpečetuje smlouvu a prolévá se za mnohé na odpuštění hříchů. Pravím vám, že již nebudu pít z tohoto plodu vin-

né révy až do toho dne, kdy budu s vámi pít kalich nový v království svého Otce.“ Potom zazpívali chvalozpěv a vyšli na Olivovou horu. Tu jim Ježíš řekl: „Vy všichni ode mne této noci odpadnete, neboť jest psáno: ‚Budu bít pastýře a rozprchnou se ovce stáda.‘ Po mém vzkříšení však vás předejdu do Galileje.“ Na to mu řekl Petr: „Kdyby všichni od tebe odpadli, já nikdy ne!“ Ježíš mu odpověděl: „Amen, pravím ti, že ještě této noci, dřív než kohout zakokrhá, třikrát mě zapřeš.“ Petr prohlásil: „I kdybych měl s tebou umřít, nezapřu tě.“ Podobně mluvili všichni učedníci. Tu s nimi Ježíš přišel na místo zvané Getsemane a řekl učedníkům: „Počkejte zatím zde, já půjdu dál, abych se modlil.“ Vzal s sebou Petra a oba syny Zebedeovy; tu na něho padl zármutek a úzkost. Tehdy jim řekl: „Má duše je smutná až k smrti. Zůstaňte zde a bděte se mnou!“ Poodešel od nich, padl tváří k zemi a modlil se: „Otče můj, je-li možné, ať mne mine tento kalich; avšak ne jak já chci, ale jak ty chceš.“ Potom přišel k učedníkům a zastihl je v spánku. Řekl Petrovi: „To jste nemohli jedinou hodinu bdít se mnou? Bděte a modlete se, abyste neupadli do pokušení. Váš duch je odhodlán, ale tělo slabé.“ Odešel podruhé a modlil se: „Otče můj, není-li možné, aby mne tento kalich minul, a musím-li jej pít, staň se tvá vůle.“ A když se vrátil, zastihl je opět spící; nemohli oči udržet. Nechal je, zase odešel a potřetí se modlil stejnými slovy. Potom přišel k učedníkům a řekl jim: „Ještě spíte a odpočíváte? Hle, přiblížila se hodina, a Syn člověka je vydáván do rukou hříšníků. Vstaňte, pojďte! Hle, přiblížil se ten, který mě zrazuje!“ Ještě ani nedomluvil a přišel Jidáš, jeden z dvanácti. Velekněží a starší s ním poslali zástup, ozbrojený meči a holemi. Jeho zrádce s nimi domluvil znamení: „Koho políbím, ten to je; toho zatkněte.“ A hned přistoupil k Ježíšovi a řekl: „Buď zdrav, Mistře,“ a políbil ho. Ježíš mu odpověděl: „Příteli, konej svůj úkol!“ Tu přistoupili k Ježíšovi, vztáhli na něho ruce a zmocnili se ho. Jeden z těch, kdo byli s ním, sáhl po meči, napadl veleknězova sluhu a uťal mu ucho. Ježíš mu řekl: „Vrať svůj meč na jeho místo; všichni, kdo se chápou meče, mečem zajdou. Či myslíš, že bych nemohl poprosit svého Otce, a poslal by mi ihned víc než dvanáct legií andělů? Ale jak by se potom splnila Písma, že to tak musí být?“ V té hodině řekl Ježíš zástupům: „Vyšli jste na mne jako na povstalce s meči a holemi, abyste mě zajali. Denně jsem sedával v chrámě a učil, a nezmocnili jste se mne. Toto všechno se však stalo, aby se splnilo, co psali proroci.“ A tu ho všichni učedníci opustili a utekli. Ti, kteří Ježíše zatkli, odvedli ho k veleknězi Kaifášovi, kde se shromáždili zákoníci a starší. Petr šel za ním zpovzdálí až do veleknězova dvora; vstoupil dovnitř a posadil se mezi sluhy, aby viděl konec. Velekněží a celá rada hledali křivé svědectví proti Ježíšovi, aby ho mohli odsoudit k smrti. Ale nenalezli, ačkoli předstupovalo mnoho křivých svědků. Konečně přišli dva a vypovídali: „On řekl: Mohu zbořit chrám a ve třech dnech jej vystavět.“ Tu velekněz vstal a řekl mu: „Nic neodpovídáš na to, co tihle proti tobě svědčí?“ Ale Ježíš mlčel. A velekněz mu řekl: „Zapřisahám tě při Bohu

živém, abys nám řekl, jsi-li Mesiáš, Syn Boží!“ Ježíš odpověděl: „Ty sám jsi to řekl. Ale pravím vám, od nynějška uzříte Syna člověka sedět po pravici Všemohoucího a přicházet s oblaky nebeskými.“ Tu velekněz roztrhl svá roucha a řekl: „Rouhal se! Nač ještě potřebujeme svědky? Hle, teď jste slyšeli rouhání! Co o tom soudíte?“ Jejich výrok zněl: „Je hoden smrti.“ Pak mu plivali do obličeje, bili ho po hlavě, někteří ho tloukli do tváře a říkali: „Hádej, Mesiáši, kdo tě udeřil!“ Petr seděl venku v nádvoří. Tu k němu přistoupila jedna služka a řekla: „I ty jsi byl s tím Galilejským Ježíšem!“ A on přede všemi zapřel: „Nevím, co mluvíš.“ Vyšel k bráně, ale uviděla ho jiná a řekla těm, kdo tam byli: „Tenhle byl s tím Nazaretským Ježíšem.“ On znovu zapřel s přísahou: „Neznám toho člověka.“ Ale zakrátko přistoupili ti, kdo tam stáli, a řekli Petrovi: „Jistě i ty jsi jeden z nich, vždyť i tvé nářečí tě prozrazuje!“ Tu se začal zaklínat a zapřísahat: „Neznám toho člověka.“ V tom zakokrhal kohout; tu se Petr rozpomněl na slova, která mu Ježíš řekl: ‚Dříve než kohout zakokrhá, třikrát mě zapřeš.‘ Vyšel ven a hořce se rozplakal.

Když bylo ráno, uradili se všichni velekněží a starší lidu proti Ježíšovi, že ho připraví o život. Spoutali ho, odvedli a vydali vladaři Pilátovi. Když Jidáš, který ho zradil, viděl, že Ježíše odsoudili, pocítil výčitky, vrátil třicet stříbrných velekněžím a starším a řekl: „Zhřešil jsem, zradil jsem nevinnou krev!“ Ale oni mu odpověděli: „Co je nám po tom? To je tvoje věc!“ A on odhodil peníze v chrámě a utekl; šel a oběsil se. Velekněží sebrali peníze a řekli: „Není dovoleno dát je do chrámové pokladny, je to odměna za krev.“ Uradili se tedy a koupili za ně pole hrncířovo k pohřbívání cizinců. Proto se to pole jmenuje ‚Pole krve‘ až dodnes. Tak se splnilo, co je řečeno ústy proroka Jeremiáše: ‚Vzali třicet stříbrných, cenu člověka, na kterou ho ocenili synové Izraele; a dali ji za pole hrncířovo, jak jim přikázal Hospodin.‘ A Ježíš byl postaven před vladaře. Vladař mu položil otázku: „Ty jsi král Židů?“ Ježíš odpověděl: „Ty sám to říkáš.“ Na žaloby velekněží a starších nic neodpovídal. Tu mu řekl Pilát: „Neslyšíš, co všechno proti tobě svědčí?“ On mu však neodpověděl ani na jedinou věc, takže se vladař velice divil. O svátcích měl vladař ve zvyku propouštět zástupu jednoho vězně, kterého si přáli. Tehdy tam měli pověstného vězně jménem Barabáš. Když se zástupy shromáždily, řekl jim Pilát: „Koho vám mám propustit, Barabáše, nebo Ježíše zvaného Mesiáš?“ Věděl totiž, že mu ho vydali ze zášti. Když seděl na soudné stoličce, poslala k němu jeho žena se vzkazem: „Nezačinej si nic s tím spravedlivým! Dnes mě kvůli němu pronásledovaly zlé sny.“ Velekněží a starší však přiměli zástup, aby si vyžádali Barabáše, a Ježíše zahubili. Vladař jim řekl: „Koho vám z těch dvou mám propustit?“ Oni volali: „Barabáše!“ Pilát jim řekl: „Co tedy mám učinit s Ježíšem zvaným Mesiáš?“ Všichni volali: „Ukřižovat!“ Namítl jim: „Čeho se vlastně dopustil?“ Ale oni ještě více křičeli: „Ukřižovat!“ Když pak Pilát viděl, že nic nepořídí, ale že pozdvižení je čím dál větší, omyl si ruce před očima zástupu a pravil:

„Já nejsem vinen krví tohoto člověka; je to vaše věc.“ A všechen lid mu odpověděl: „Krev jeho na nás a naše děti!“ Tu jim propustil Barabáše, Ježíše dal zbičovat a vydal ho, aby byl ukřižován. Vladařovi vojáci dovedli Ježíše do místodržitelství a svolali na něj celou setninu. Svlékli ho a oblékli mu nachový plášť, upletli korunu z trní a posadili mu ji na hlavu, do pravé ruky mu dali hůl, klekali před ním a posmívali se mu: „Buď zdrav, židovský králi!“ Plivali na něj, brali hůl a bili ho po hlavě. Když se mu dost naposmívali, svlékli mu plášť a oblékli ho zase do jeho šatů. A odvedli ho k ukřižování. Cestou potkali jednoho člověka z Kyrény, jménem Šimona; toho přinutit, aby nesl jeho kříž. Když přišli na místo zvané Golgota, to znamená „Lebka“, dali mu napít vína smíchaného se žlučí; ale když je okusil, nechtěl pít. Ukřižovali ho a losem si rozdělili jeho šaty; pak tam stáli a střežili ho. Nad hlavu mu dali nápis o provinění: „To je Ježíš, král Židů.“ S ním byli ukřižováni dva povstalci, jeden po pravici a druhý po levici. Kolemjdoucí ho uráželi; potřásali hlavou a říkali: „Když chceš zbořit chrám a ve třech dnech jej znovu postavit, zachraň sám sebe; jsi-li Syn Boží, sestup z kříže!“ Podobně se mu posmívali i velekněží spolu se zákoníky a staršími. Říkali: „Jiné zachránil, sám sebe zachránit nemůže. Je král izraelský – ať nyní sestoupí s kříže a uvěříme v něho! Spolehl se na Boha, ať ho vysvobodí, stojí-li o něj. Vždyť řekl: ‚Jsem Boží Syn!‘“ Stejně ho tupili i povstalci spolu s ním ukřižování. V poledne nastala tma po celé zemi až do tří hodin. Kolem třetí hodiny zvolal Ježíš mocným hlasem: „Eli, Eli, lama sabachtani?“, to jest: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil?“ Když to uslyšeli, říkali někteří z těch, kdo tu stáli: „On volá Eliáše.“ Jeden z nich hned odběhl, vzal houbu, naplnil ji octem, nabodl na tyč a dával mu pít. Ostatní však říkali: „Nech ho, ať uvidíme, jestli přijde Eliáš a zachrání ho!“ Ale Ježíš znovu vykřikl mocným hlasem a skonal.

/chvíle ticha/

A hle, chrámová opona se roztrhla v půli odshora až dolů, země se zatřásla, skály pukaly, hroby se otevřely a mnohá těla zesnulých svatých byla vzkříšena; vyšli z hrobů a po jeho vzkříšení vstoupili do svatého města a mnohým se zjeví. Setník a ti, kdo s ním střežili Ježíše, když viděli zemětřesení a všechno, co se dalo, velmi se zděsili a řekli: „On byl opravdu Boží Syn!“ Zpovzdálí přihlíželo mnoho žen, které provázely Ježíše z Galileje, aby se o něj staraly; mezi nimi Marie z Magdaly, Marie, matka Jakubova i Josefova, a matka synů Zebedeových. Když nastal večer, přišel zámožný člověk z Arimatie, jménem Josef, který také patřil k Ježíšovým učedníkům. Ten přišel k Pilátovi a požádal o Ježíšovo tělo. Pilát přikázal, aby mu je dali. Josef tělo přijal, zavinul je do čistého plátna a položil je do svého nového hrobu, který měl vytesaný ve skále; ke vchodu hrobu přivalil veliký kámen a odešel. Byla tam Marie z Magdaly a jiná Marie, které seděly naproti hrobu. Nazítří, po pátku, shromáždili se

velekněží a farizeové u Piláta a řekli: „Pane, vzpomněli jsme si, že ten podvodník řekl ještě za svého života: ‚Po třech dnech budu vzkříšen.‘ Dej proto rozkaz, ať je po tři dny hlídán jeho hrob, aby nepřišli jeho učedníci, neukradli ho a neřekli lidu, že byl vzkříšen z mrtvých; to by pak byl poslední podvod horší než první.“ Pilát jim odpověděl: „Zde máte stráž, dejte hrob hlídat, jak uznáte za dobré.“ Oni odešli, zapečetili kámen a postavili k hrobu stráž.

Čtení Písma k Obětování: Ž 69,20–22.30

Ty víš, jak jsem tupen, ostouzen a haněn, máš před sebou všechny moje protivníky. Srdce potupou mi puká, jsem jak ochrnulý. Na soucit jsem čekal, ale marně; na ty, kdo by potěšili – nenašel se nikdo. Do jídla mi dali žluč, když jsem žíznul, dali mi pít ocet.

Jsem ponížen, bolestí se soužím, avšak hradem je mi, Bože, tvoje spása.

Amen.

K Požehnání: Mt 26,42b

„Otče můj, není-li možné, aby mne tento kalich minul, a musím-li jej pít, staň se tvá vůle.“

Rozjímáme ustavičně nad tvým milosrdenstvím, kterému nás vyučuješ, a sytíme se chlebem života, kterým nás hostíš, Bože Otče, v Ježíši Kristu, svém nejmilejším Synu, který k nám přišel v Duchu svatém.

Amen.

Vhodné písně: 239 nebo 240, 326 (314)

ZELENÝ ČTVRTEK – PAMÁTKA POSLEDNÍ VEČĚŘE PÁNĚ 1. dubna 2010

(ČESKÝ MISÁL – NA ZELENÝ ČTVRTEK)

Dal jsem vám příklad, abyste i vy jednali, jako jsem jednal já. (J 13,15)

První čtení Písma: Ga 6,14; Ž 67,2–3

Já však se zanic nechci chlubit ničím, leč křížem našeho Pána Ježíše Krista, jímž je pro mne svět ukřižován a já pro svět.

Kéž je nám Bůh milostiv a dá nám požehnání, kéž nad námi rozjasní svou tvář! Ať je známa na zemi tvá cesta, mezi všemi pronárody tvoje spása!

Tužby

2. Abychom všichni byli sjednoceni v Ježíši Kristu obětovaném a vzkříšeném pro naši spásu, modleme se k Hospodinu.
3. Za jednotu církve svaté, sloužící, pomáhající a odpouštějící, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Pane, naše spáso! Ty jsi i kajícímu lotru, ukřižovanému spolu s tebou, když volal: „Ježíši pamatuj na mne, až přijdeš do svého království!“ odpustil a zaslíbil: „Amen, pravím ti, dnes budeš se mnou v ráji.“ (L 23,42–43)

Chceme naslouchat tvému učení a tvé Slovo ospravedlnění chceme slyšet.

Pro slávu svého jména nás zbav hříchu a svým Slovem uzdrav naše srdce.

Mluv k nám neustále, Pane Ježíši, který na věky žiješ a kraluješ s nebeským Otcem v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: 1 K 11,23–32

Já jsem přijal od Pána, co jsem vám také odevzdal: Pán Ježíš v tu noc, kdy byl zrazen, vzal chléb, vzdal díky, lámal jej a řekl: „Toto jest mé tělo, které se za vás vydává; to číňte na mou památku.“ Stejně vzal po večeři i kalich a řekl: „Tento kalich je nová smlouva, zpečetěná mou krví; to číňte, kdykoli budete pít, na mou památku.“ Kdykoli tedy jíte tento chléb a pijete tento kalich, zvěstujete smrt Páně, dokud on nepřijde. Kdo by tedy jedl tento chléb a pil kalich Páně nehodně, proviní se proti tělu a krvi Páně. Nechť každý sám sebe zkoumá, než tento chléb jí a z tohoto kalicha pije. Kdo jí a pije a nerozpoznává, že jde o tělo Páně, jí a pije sám sobě odsouzení. Proto je mezi vámi tolik slabých a nemocných a mnozí umírají. Kdybychom soudili sami sebe, nebyli bychom souzeni. Když nás však soudí Pán, je to k naší nápravě, abychom nebyli odsouzeni spolu se světem.

Evangelium: J 13,1–15

Bylo před velikonočními svátky. Ježíš věděl, že přišla jeho hodina, aby z tohoto světa šel k Otci; miloval své, kteří jsou ve světě, a prokázal svou lásku k nim až do konce. Když byli u večere a ďábel již vložil do srdce Jidáše Iškariotského, syna Šimona, aby ho zradil, Ježíš vstal od stolu a vědom si toho, že mu Otec dal všechno do rukou a že od Boha vyšel a k Bohu odchází, odložil svrchní šat, vzal lněné plátno a přepásal se; pak nalil vodu do umyvadla a začal učedníkům umývat nohy a utírat je plátnem, jímž byl přepásán. Přišel k Šimonu Petrovi a ten mu řekl: „Pane, ty mi chceš mýt nohy?“ Ježíš odpověděl: „Co já činím, nyní nechápeš, potom však to pochopíš.“ Petr mu řekl: „Nikdy mi nebudeš mýt nohy!“ Ježíš odpověděl: „Jestliže tě neumyji, nebudeš mít se mnou podíl.“ Řekl mu Šimon Petr: „Pane, pak tedy nejenom nohy, ale i ruce a hlavu!“ Ježíš mu řekl: „Kdo je vykoupán, nepotřebuje než nohy umýt, neboť je celý čistý. I vy jste čistí, ale ne všichni.“ Věděl, kdo ho zradí, a proto řekl: Ne všichni jste čistí. Když jim umyl nohy, oblékl si svůj šat, opět se posadil a řekl jim: „Chápete, co jsem vám učinil? Nazýváte mě Mistrem a Pánem, a máte pravdu: Skutečně jsem. Jestliže tedy já, Pán a Mistr, jsem vám umyl nohy, i vy máte jeden druhému nohy umývat. Dal jsem vám příklad, abyste i vy jednali, jako jsem jednal já.“

Čtení Písma k Obětování: Ž 118,16–17

Hospodinova pravice se vyvýšila, Hospodinova pravice koná mocné činy! Nezemřu, budu žít, budu vypravovat o Hospodinových činech.

Amen.

K Požehnání: J 13,3–5.12.15–17

Ježíš vstal od stolu a vědom si toho, že mu Otec dal všechno do rukou a že od Boha vyšel a k Bohu odchází, odložil svrchní šat, vzal lněné plátno a přepásal se; pak nalil vodu do umyvadla a začal učedníkům umývat nohy a utírat je plátnem, jímž byl přepásán.

Když jim umyl nohy, oblékl si svůj šat, opět se posadil a řekl jim: „Chápete, co jsem vám učinil? Dal jsem vám příklad, abyste i vy jednali, jako jsem jednal já. Amen, amen, pravím vám, sluha není větší než jeho pán a posel není větší než ten, kdo ho poslal. Když to víte, blaze vám, jestliže to také činíte.“

Rozjímáme ustavičně nad tvým milosrdenstvím, kterému nás vyučuješ, a sytíme se chlebem života, pijeme z kalicha spásy, kterými nás hostíš, Bože Otče, v Ježíši Kristu, svém nejmilejším Synu, který k nám přišel v Duchu svatém.

Amen.

Vhodné písně: 122, 22 nebo 242, 243

VELKÝ PÁTEK – PAMÁTKA OBĚTI PÁNĚ – PAŠIJE

2. dubna 2010

(ČESKÝ MISÁL – NA VELKÝ PÁTEK)

„Dokonáno jest.“ (J 19,30)

Apoštolský pozdrav

Milost od Boha, Otce našeho a pokoj (†) Pána Ježíše Krista
a přítomnost Ducha svatého buď se všemi vámi.

I s tebou!

Ztišme se a modleme se a ve svých velkopátečních modlitbách, dříve než se zapo-
sloucháme do pašijí, pokorně přiznejme, že nejsme hodni přijmout milost Kristovy
oběti, z níž vyrostla naše spása a nabídka i k našemu zmrtvýchvstání k novému
životu.

Chvilé ticha a modlitebního ztišení

Doznání hříchů a vin

Doznáváme:

Bože, Otče předobry!

Tys' nás stvořil k obrazu a podobnosti svému, a proto máme žít podle svaté vůle
tvé a s tebou spolupracovati na tvém díle, Tvůrce všemocný. My však často nedbáme
svých povinností a svévolnými činy rušíme zdar tvého tvoření, tobě k necti, bližním
svým a sobě na škodu a hanbu. Proto upřímně se přiznáváme k pokleskům a hří-
chům svým a ze srdce jich litujeme, prosíme tě: Odpusť nám a sílu poskytni, abychom
se k tobě vrátili, byli opět tvými dětmi a se svatou tvou vůlí sjednoceni směli podíl
bráti na tvém království.

Rozhřešení

Jako služebník církve vyhlašuji nad vámi, kteří činíte pokání a jste smířeni s bliž-
ními i každým Božím úradkem, naprosté odpuštění a zapomenutí vašich hříchů.

Amen.

Kristus vymazal dlužní úpis, který svědčil proti nám, a zcela jej přibil na kříž.
Blaze těm, jimž jsou odpuštěny nepravosti a jejich hříchy jsou přikryty.

Modlitba

MODLEME SE: Pane, naše spáso! Bojíme se o tvoje dílo, Hospodine, v tento čas
je zachovej, v tento čas je uveď v známost. V nepokoji pamatuj na slitování! (Abk 3,2)

Znovu nás povolej a zachraň z Egypta naší poroby.

Amen.

První čtení Písma: Ex 12,1-11

Hospodin řekl Mojžíšovi a Áronovi v egyptské zemi: „Tento měsíc bude pro vás začátkem měsíců. Bude pro vás prvním měsícem v roce. Vyhlaste celé izraelské pospolitosti: Desátého dne tohoto měsíce si každý vezmete beránka podle svých rodů, beránka na rodinu. Kdyby byla rodina malá a na beránka by nestačila, přibere si každý souseda, který bydlí nejbliže jeho rodiny, aby doplnil počet osob. Podle toho, kolik kdo sní, stanovíte počet na beránka. Budete mít beránka bez vady, ročního samce. Vezmete jej z ovcí nebo z koz. Budete jej opatrovat až do čtrnáctého dne tohoto měsíce. Navečer bude celé shromáždění izraelské pospolitosti beránky zabíjet. Pak vezmou trochu krve a potrou jí obě veřeje i nadpraží u domů, v nichž jej budou jíst. Tu noc budou jíst maso upečené na ohni a k němu budou jíst nekvašené chleby s hořkými bylinami. Nebudete z něho jíst nic syrového ani vařeného ve vodě, nýbrž jen upečené na ohni s hlavou i s nohama a vnitřnostmi. Nic z něho nenecháte do rána. Co z něho zůstane do rána, spálíte ohněm. Budete jej jíst takto: Budete mít přepásaná bedra, opánky na nohou a hůl v ruce. Sníte jej ve chvatu. To bude Hospodinův hod beránka.“

Modlitba

MODLEME SE: Otče našeho Vykupitele, s pohnutou myslí otevíráme svědectví svatých Písem v Janově evangeliu, abychom sledovali Ježíšovu cestu utrpení pro naši spásu.

Amen.

Evangelium: J 18,1-19,37

Po těch slovech odešel Ježíš s učedníky za potok Cedron, kde byla zahrada; a do ní vstoupil on i jeho učedníci. Také Jidáš, který ho zradil, znal to místo, neboť Ježíš tam se svými učedníky často býval. Jidáš vzal s sebou oddíl vojáků, k tomu stráž od velekněží a farizeů, a přišli tam s pochodněmi, lucernami a zbraněmi. Ježíš, který věděl všechno, co ho má potkat, vyšel a řekl jim: „Koho hledáte?“ Odpověděli mu: „Ježíše Nazaretského.“ Řekl jim: „To jsem já.“ Stál s nimi i Jidáš, který ho zradil. Jakmile jim řekl ‚to jsem já‘, couvli a padli na zem. Opět se jich otázal: „Koho hledáte?“ A oni řekli: „Ježíše Nazaretského.“ Ježíš odpověděl: „Řekl jsem vám, že jsem to já. Hledáte-li mne, nechte ostatní odejít.“ Tak se mělo naplnit slovo: ‚Z těch, které jsi mi dal, neztratil jsem ani jednoho.‘ Šimon Petr vytasil meč, který měl u sebe, zasáhl jednoho veleknězova sluhu a uťal mu ucho. Ten sluha se jmenoval Malchos. Ježíš řekl Petrovi: „Schovej ten meč do pochvy! Což nemám pít kalich, který mi dal Otec?“ Vojáci s důstojníkem a židovská stráž se zmocnili Ježíše a spoutali ho. Přivedli ho nejprve k Annášovi; byl totiž tchánem Kaifáše, který byl toho roku veleknězem.

Byl to ten Kaifáš, který poradil židům, že je lépe, aby jeden člověk zemřel za lid. Za Ježíšem šel Šimon Petr a jiný učedník. Ten učedník byl znám veleknězi a vešel do nádvoří veleknězova domu. Petr zůstal venku před vraty. Ten druhý učedník, který byl znám veleknězi, vyšel, promluvil s vrátnou a zavedl Petra dovnitř. Tu řekla služka vrátná Petrovi: „Nepatříš i ty k učedníkům toho člověka?“ On řekl: „Nepatřím.“ Poněvadž bylo chladno, udělali si sluhové a strážci oheň a stáli kolem něho, aby se ohřáli. I Petr stál s nimi a ohříval se. Velekněz se dotazoval Ježíše na jeho učedníky a na jeho učení. Ježíš mu řekl: „Já jsem mluvil k světu veřejně. Vždycky jsem učil v synagóze a v chrámě, kde se shromažďují všichni židé, a nic jsem neříkal tajně. Proč se mě ptáš? Zeptej se těch, kteří slyšeli, co jsem říkal. Ti přece vědí, co jsem řekl.“ Po těch slovech jeden ze strážců, který stál poblíž, udeřil Ježíše do obličeje a řekl: „Tak se odpovídá veleknězi?“ Ježíš mu odpověděl: „Řekl-li jsem něco špatného, prokaž, že je to špatné. Jestliže to bylo správné, proč mě biješ?“ Annáš jej tedy poslal spoutaného veleknězi Kaifášovi. Šimon Petr stál ještě u ohně a zahříval se. Řekli mu: „Nejsi i ty z jeho učedníků?“ On to zapřel: „Nejsem.“ Jeden z veleknězových sluhů, příbuzný toho, jemuž Petr uřal ucho, řekl: „Cožpak jsem tě s ním neviděl v zahradě?“ Petr opět zapřel a vtom zakokrhal kohout. Od Kaifáše vedli Ježíše do místodržitelského paláce. Bylo časně zrána. Židé sami do paláce nevešli, aby se neposkvrnili a mohli jíst velikonočního beránka. Pilát k nim vyšel a řekl: „Jakou obžalobu vznášíte proti tomu člověku?“ Odpověděli: „Kdyby nebyl zločinec, nebyli bychom ti ho vydali.“ Pilát jim řekl: „Vezměte si ho vy a suďte podle svého zákona!“ Židé mu odpověděli: „Není nám dovoleno nikoho popravít.“ To aby se naplnilo slovo Ježíšovo, kterým naznačil, jakou smrtí má zemřít. Pilát vešel opět do svého paláce, zavolal Ježíše a řekl mu: „Ty jsi král židovský?“ Ježíš odpověděl: „Říkáš to sám od sebe, nebo ti to o mně řekli jiní?“ Pilát odpověděl: „Jsem snad Žid? Tvůj národ a velekněží mi tě vydali. Čím ses provinil?“ Ježíš řekl: „Moje království není z tohoto světa. Kdyby mé království bylo z tohoto světa, moji služebníci by bojovali, abych nebyl vydán Židům; mé království však není odtud.“ Pilát mu řekl: „Jsi tedy přece král?“ Ježíš odpověděl: „Ty sám říkáš, že jsem král. Já jsem se proto narodil a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas.“ Pilát mu řekl: „Co je pravda?“ Po těch slovech vyšel opět k Židům a řekl jim: „Já na něm žádnou vinu nenalézám. Je zvykem, že vám o velikonocích propouštím na svobodu jednoho vězně. Chcete-li, propustím vám tohoto židovského krále.“ Na to se dali do křiku: „Toho ne, ale Barabáše!“ Ten Barabáš byl vzbouřenec.

Tehdy dal Pilát Ježíše zbičovat. Vojáci upletli z trní korunu, vložili mu ji na hlavu a přes ramena mu přehodili purpurový plášť. Pak před něho předstupovali a říkali: „Buď pozdraven, králi židovský!“ Přitom ho bili do obličeje. Pilát znovu vyšel a řekl Židům: „Hleďte, vedu vám ho ven, abyste věděli, že na něm nenalézám žádnou

vinu.“ Ježíš vyšel ven s trnovou korunou na hlavě a v purpurovém plášti. Pilát jim řekl: „Hle, člověk!“ Když ho velekněží a jejich služebníci uviděli, dali se do křiku: „Ukřižovat, ukřižovat!“ Pilát jim řekl: „Vy sami si ho křižujete! Já na něm vinu nenalézám.“ Židé mu odpověděli: „My máme zákon, a podle toho zákona musí zemřít, protože se vydával za Syna Božího.“ Když to Pilát uslyšel, ještě více se ulekl. Vešel znovu do paláce a řekl Ježíšovi: „Odkud jsi?“ Ale Ježíš mu nedal žádnou odpověď. Pilát řekl: „Nemluvíš se mnou? Nevíš, že mám moc tě propustit, a mám moc tě ukřižovat?“ Ježíš odpověděl: „Neměl bys nade mnou žádnou moc, kdyby ti nebyla dána shůry. Proto ten, kdo mě tobě vydal, má větší vinu.“ Od té chvíle ho Pilát usiloval propustit. Ale Židé křičeli: „Jestliže ho propustíš, jsi nepřítel císařův. Každý, kdo se vydává za krále, je proti císaři.“ Když to Pilát uslyšel, dal vyvést Ježíše ven a zasedl k soudu na místě zvaném ‚Na dláždění‘, hebrejsky Gabbatha. Byl den přípravy před svátky velikonočními, kolem poledne. Pilát Židům řekl: „Hle, váš král!“ Oni se dali do křiku: „Pryč s ním, pryč s ním, ukřižuj ho!“ Pilát jim řekl: „Vašeho krále mám dát ukřižovat?“ Velekněží odpověděli: „Nemáme krále, jen císaře.“ Tu jim ho vydal, aby byl ukřižován, a oni se Ježíše chopili. Nesl svůj kříž a vyšel z města na místo zvané Lebka, hebrejsky Golgota. Tam ho ukřižovali a s ním jiné dva, z každé strany jednoho a Ježíše uprostřed. Pilát dal napsat nápis a připevnit jej na kříž. Stálo tam: Ježíš Nazaretský, král židovský. Ten nápis četlo mnoho Židů, neboť místo, kde byl ukřižován, bylo blízko města; byl napsán hebrejsky, latinsky a řecky. Židovští velekněží řekli Pilátovi: „Neměls psát ‚židovský král‘, nýbrž ‚vydával se za židovského krále‘.“ Pilát odpověděl: „Co jsem napsal, napsal jsem.“ Když vojáci Ježíše ukřižovali, vzali jeho šaty a rozdělili je na čtyři díly, každému vojákovi díl; zbýval ještě spodní šat. Ten byl beze švů, od shora vcelku utkaný. Řekli mezi sebou: „Netrhejme jej, ale losujme, čí bude!“ To proto, aby se naplnilo Písmo: ‚Rozdělili si mé šaty a o oděv můj metali los.‘ To tedy vojáci provedli. U Ježíšova kříže stály jeho matka a sestra jeho matky, Marie Kleofášova a Marie Magdalská. Když Ježíš spatřil matku a vedle ní učedníka, kterého miloval, řekl matce: „Ženo, hle, tvůj syn!“ Potom řekl tomu učedníkovi: „Hle, tvá matka!“ V tu hodinu ji onen učedník přijal k sobě. Ježíš věděl, že vše je již dokonáno; a proto, aby se až do konce naplnilo Písmo, řekl: „Žízním.“ Stála tam nádoba plná octa; namočili tedy houbu do octa a na yzopu mu ji podali k ústům. Když Ježíš okusil octa, řekl: „Dokonáno jest.“ A nakloniv hlavu, skonal.

/chvíle ticha/

Poněvadž byl den přípravy a těla nesměla zůstat přes sobotu na kříži – na tu sobotu totiž připadal veliký svátek – požádali Židé Piláta, aby odsouzeným byly zlámány kosti a aby byli sňati s kříže. Přišli tedy vojáci a zlámali kosti prvnímu i druhému, kteří byli ukřižováni s ním. Když přišli k Ježíšovi a viděli, že je již mrtev, kosti mu

nelámali, ale jeden z vojáků mu probodl kopím bok; a ihned vyšla krev a voda. A ten, který to viděl, vydal o tom svědectví, a jeho svědectví je pravdivé; on ví, že mluví pravdu, abyste i vy uvěřili. Neboť se to stalo, aby se naplnilo Písmo: ‚Ani kost mu nebude zlomena‘. A na jiném místě Písmo praví: ‚Uvidí, koho probodli.‘ Potom požádal Piláta Josef z Arimatie – byl to Ježíšův učedník, ale tajný, protože se bál Židů – aby směl Ježíšovo tělo sejmout s kříže. Když Pilát k tomu dal souhlas, Josef šel a tělo sňal. Přišel také Nikodém, který kdysi navštívil Ježíše v noci, a přinesl sto liber směsi myrhy a aloe. Vzali Ježíšovo tělo a zabalili je s vonnými látkami do lněných pláten, jak je to u Židů při pohřbu zvykem. V těch místech, kde byl Ježíš ukřižován, byla zahrada a v ní nový hrob, v němž dosud nikdo nebyl pochován. Tam položili Ježíše, protože byl den přípravy a hrob byl blízko.

Chvilé ticha a rozjímání

Tužby – Přímluvy

S myslí mírnou a pokornou, modleme se k Hospodinu.

Kyrie, eleison!

Aby všem nám milostivě prominul všechny naše nevěrnosti a zrady, modleme se k Hospodinu.

Gospodi, pomiluj!

Abychom vděčně přijímali Kristovu oběť, dosáhli tak odpuštění vin a vysvobození z věčné smrti, modleme se k Hospodinu.

Smiluj se, Hospodine!

Prosíme za Církev Kristovu, aby se poddávala svému Pánu; dej jí sílu, aby se její členové neuráželi pro lidskou nedůvěru, posměch či pohrdání, nýbrž abu trpělivě nesli i své případné pohanění.

Smiluj se, Hospodine!

Prosíme za tento svět: dej všem, do jejichž rukou jsme svěřili vládu, aby si byli vědomi své odpovědnosti, aby sloužili jen spravedlnosti, míru a blahu těch, kteří jim svěřili vládu. Chraň zemi před rozpoutanými živly, před hladomory a epidemiemi, před zhoubným zářením a před pustošením přírody a to skrze nás, svou Církev, kterou jsi i k tomu ve světě ustavil.

Smiluj se, Hospodine!

Pane, dej, ať všechno lidské utrpení, strádání a bloudění je vykoupeno těžkým údělem Krista a všechna bolest ať je utišena a překonána nadějí, kterou nám dáváš.

Smiluj se, Hospodine!

Příspěj nám, sílu dej a pro věčnost zachovej nás, ó Bože, svou milostí.

Bože dobrý, ty znáš slabé síly naše, proto křehkou vůli naši milostí svou posiluj a po cestách své spravedlnosti nás voď, bychom všechny svody hříchu i svou vlastní

mravní bídu v Kristu překonali a neporušený obraz tvůj v svém životě až do konce zachovali. Neboť tobě jen náleží veškera čest po věky věků.

A mír a pokoj lidem dobré vůle na zemi.

Modlitba

Spasiteli světa, ještě jednou ti děkujeme, že jsi v jednotě s Otcem a Duchem svatým podstoupil oběť, v níž jsi na sebe vzal naše viny a pro ně, ve svém umírání, jsi vytrpěl tělesná muka a zoufalství opuštěnosti Otcem. Vžíváme tvou lásku, Pane, aby tvá oběť na kříži nám nebyla k odsouzení, nýbrž ke spáse.

Prosíme: Modli se s námi k Otci svému i Otci našemu!

Otče náš,

který jsi v nebesích, posvět se jméno tvé, přijď království tvé!

Buď vůle tvá jako v nebi tak i na zemi!

Chléb náš vezdejší dej nám dnes a odpusť nám naše viny,
jako i my odpouštíme našim viníkům.

A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého.

Neboť tvé je království i moc i sláva na věky.

Amen.

K Požehnání: J 3,16

Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.

Požehnání

Pán s vámi!

I s duchem tvým!

Požehnání všemohoucího Boha Otce a mír (†) Ježíše Krista i milost Ducha svatého kéž sestoupí na nás a zůstane nám i budoucím.

Po věky věků!

Vyslání

Jděte ve jménu Páně a připravujte se na jeho slavné vzkříšení ve svých životech.

Kéž všichni s Kristem vstaneme k novému životu.

Amen.

Vhodné písně: 82 nebo 118, 327, 247 nebo 322

BÍLÁ SOBOTA – VIGILIE HODU BOŽÍHO VELIKONOČNÍHO

(ČESKÝ MISÁL – NA BÍLOU SOBOTU – VZKŘÍŠENÍ)

3. dubna 2010

Večer na Bílou sobotu

Není zde; byl vzkříšen, jak řekl. Pojďte se podívat na místo, kde ležel. (Mt 28,6)

Apoštolský pozdrav

Milost od Boha, Otce našeho a pokoj (†) Pána Ježíše Krista

a přítomnost Ducha svatého buď se všemi vámi.

I s tebou Hospodin!

První čtení Písma: Ž 57,2–12

Smiluj se nade mnou, Bože, smiluj se nade mnou, k tobě se utíkám moje duše. Utíkám se do stínu tvých křídel, dokud nepomine zhoubné nebezpečí. Volám k Bohu Nejvyššímu, k Bohu, jenž za mě dokončí zápas. Sešle pomoc z nebe, zachrání mě, potupí toho, kdo po mně šlape. Bůh sešle své milosrdenství a věrnost. Mezi lvy být musím, s těmi uléhám, kdo srší ohněm, s lidmi, jejichž zuby jsou kopí a šípy, jejichž jazyk je ostrý meč. Povznes se až nad nebesa, Bože, ať nad celou zemí vzejde tvoje sláva! Nastražili síť mým krokům, člověk mě chtěl zlomit; vykopali na mě jámu, spadli do ní sami. Mé srdce je připraveno, Bože, mé srdce je připraveno, budu zpívat, prozpěvovat žalmy. Probud' se, má slávo! Probud' se už, citaro a harfo, ať jitřenku vzbudím. Panovníku, chci ti mezi lidmi vzdávat chválu, mezi národy ti budu zpívat žalmy; vždyť tvé milosrdenství až k nebi sahá, až do mraků tvoje věrnost. Povznes se až nad nebesa, Bože, a nad celou zemí ať je tvoje sláva!

Doznání hříchů a vin

Doznáváme:

Bože, Otče předobrá!

Tys' nás stvořil k obrazu a podobnosti svému, a proto máme žít podle svaté vůle tvé a s tebou spolupracovati na tvém díle, Tvůrce všemocný. My však často nedbáme svých povinností a svévolnými činy rušíme zdar tvého tvoření, tobě k necki, bližním svým a sobě na škodu a hanbu. Proto upřímně se přiznáváme k pokleskům a hříchům svým a ze srdce jich litující, prosíme tě: Odpusť nám a sílu poskytni, abychom se k tobě vrátili, byli opět tvými dítkami a se svatou tvou vůlí sjednoceni směli podíl bráti na tvém království.

Rozhřešení

Jako služebník církve vyhlašuji nad vámi, kteří činíte pokání a jste smířeni s bližními i každým Božím úradkem, naprosté odpuštění a zapomenutí vašich hříchů.

Amen.

Kristus vymazal dlužní úpis, který svědčil proti nám, a zcela jej přibil na kříž. Blaze těm, jimž jsou odpuštěny nepravosti a jejich hříchy jsou přikryty.

Píseň

Modlitba

Toto je den, který učinil Hospodin, jásejme a radujme se z něho. (Ž 118,24)

MODLEME SE: Hospodine, svým Slovem pomoz své Církvi, aby jí v radosti a jásotu nad zmrtvýchvstáním Ježíše Krista nic nebánilo.

Chceme naslouchat tvému učení a tvé Slovo ospravedlnění chceme slyšet.

Pro slávu svého jména nás zbav hříchu a svým Slovem uzdrav naše srdce.

Nebeský Otče, mluv k nám neustále v Ježíši Kristu, se kterým na věky žiješ a kraluješ v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: Ko 3,1–4

Protože jste byli vzkříšeni s Kristem, hleďte to, co je nad vámi, kde Kristus sedí na pravici Boží. K tomu směřujte, a ne k pozemským věcem. Zemřeli jste a váš život je skryt spolu s Kristem v Bohu. Ale až se ukáže Kristus, váš život, tehdy i vy se s ním ukážete v slávě.

Evangelium: Mt 28,1–7

Když uplynula sobota a začínal první den týdne, přišly Marie z Magdaly a jiná Marie, aby se podívaly k hrobu. A hle, nastalo velké zemětřesení, neboť anděl Páně sestoupil s nebe, odvalil kámen a usedl na něm. Jeho vzezření bylo jako blesk a jeho roucho bílé jako sníh. Strážci byli strachem bez sebe a strnuli jako mrtví. Anděl řekl ženám: „Vy se nebojte. Víím, že hledáte Ježíše, který byl ukřižován. Není zde; byl vzkříšen, jak řekl. Pojdte se podívat na místo, kde ležel. Jděte rychle povědět jeho učedníkům, že byl vzkříšen z mrtvých; jde před nimi do Galileje, tam ho spatří. Hle, řekl jsem vám to.“

*Nyní je možno zařadit obřad obnovení křestních slibů,
jemuž může předcházet zapálení velikonoční svíce.*

Čtení Písma k Obětování: Ž 42,2–3.6

Jako laň dychtí po bystré vodě, tak dychtí duše má po tobě, Bože! Po Bohu živém, po živém Bohu. Kdy se smím ukázat před Boží tváří?

Proč se tak trpce rmoutíš, má duše, proč ve mně úzkostně sténáš? Na Boha čekej, opět mu budu vzdávat chválu, jen jemu, své spáse.

Amen.

Při přijímání může být komunikantům podávána křestní (obětní) svíce zapálená od svíce velikonoční.

K Požehnání: Iz 4,2–3

V onen den bude výhonek Hospodinův chloubou a slávou, plod země důstojností a okrasou pro ty z Izraele, kdo vyvázli.

Kdo zůstane na Sijónu a kdo zbude v Jeruzalémě, bude zván svatým, každý zapsaný k životu v Jeruzalémě.

Rozjímáme ustavičně nad tvým milosrdenstvím, kterému nás vyučuješ, a sytíme se chlebem života a napájíme se z kalicha spásy, kterými nás hostíš, Bože Otče, v Ježíši Kristu, svém nejmilejším Synu, který k nám přišel v Duchu svatém. Kéž světlo Kristovo (které symbolizuje tato rozžatá velikonoční svíce) nám svítí po všechny dny našeho života.

Amen. Aleluja.

Vhodné písně: 339, 256 – celá po Evangeliiu, 249 od Obětování

HOD BOŽÍ VELIKONOČNÍ – VZKRÍŠENÍ PÁNĚ

4. dubna 2010

(ČESKÝ MISÁL – HOD BOŽÍ VELIKONOČNÍ)

Jde před vámi do Galileje; tam ho spatříte, jak vám řekl. (Mk 16,1–7)

První čtení Písma: Ž 118,17; Ž 21,2–5

Nezemřu, budu žít, budu vypravovat o Hospodinových činech.

Hospodine, král se raduje z tvé moci, nad tvým vítězstvím vděčně jásá. Splnil jsi mu touhu jeho srdce, prosbě jeho rtů jsi neodepřel. Vyšels mu vstříc štědrým požehnáním, na hlavu mu kladeš korunu z ryzího zlata. O život tě prosil; daroval jsi mu jej do nejdělsích časů, navěky a navždy.

Tužby

2. Za milost setkání s Kristem vzkříšeným a věčně živým, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom všichni očišťeni Kristovým dílem spásy mohli s vděčností a v radostném společenství přijmout zvěst Hodu Božího velikonočního, jehož dveře nám milostivě otevřel, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Pane, naše spáso!

Ty jsi nám dnes otevřel svým vítězstvím nad smrtí přístup k věčnosti. Tvé výkupné za lidský život je tak velké, že se každý pro ně musí zřici všeho, čím až dosud žil.

(Srv. Ž 49,9)

Proto chceme naslouchat tvému Slovu, které je k naší spáse.

Mluv k nám neustále, Pane Ježíši, který na věky žiješ a kraluješ s nebeským Otcem v moci Ducha svatého.

Amen.

Druhé čtení Písma: Sk 3,12–21

Když to Petr viděl, promluvil k lidu: „Muži izraelští, proč nad tím žasnete a proč hledíte na nás, jako bychom svou vlastní mocí nebo zbožností způsobili, že tento člověk chodí? Bůh Abrahamův, Izákův a Jákobův, Bůh našich otců oslavil svého služebníka Ježíše, kterého vy jste vydali a kterého jste se před Pilátem zřekli, když ho chtěl osvobodit. Svatého a spravedlivého jste se zřekli a vyprosili jste si propuštění vraha. Původce života jste zabili, Bůh ho však vzkřísil z mrtvých a my jsme toho svědky. A protože tento člověk, kterého tu vidíte a poznáváte, uvěřil v jeho jméno, moc Ježíšova mu dala sílu a zdraví – a víra, kterou jméno Ježíšova v něm vzbudilo, úplně ho uzdravila před vašima očima. Víím ovšem, bratří, že jste jednali z nevědomosti, stejně jako vaši vůdcové. Bůh však tímto způsobem vyplnil, co předem ohlásil ústy všech proroků, že jeho Mesiáš bude trpět. Proto činite pokání a obraťte se, aby byly smazány vaše hříchy a přišel čas Hospodinův, čas odpočinutí, kdy pošle Ježíše, Mesiáše, kterého vám určil. On zůstane v nebi až do chvíle, kdy bude všechno nové, jak o tom Bůh od věků mluvil ústy svých svatých proroků.“

Evangelium: Mk 16,1–7

Když uplynula sobota, Marie z Magdaly, Marie, matka Jakubova, a Salome nakoupily vonné masti, aby ho šly pomazat. Brzy ráno prvního dne po sobotě, sotva vyšlo slunce, šly k hrobu. Říkaly si mezi sebou: „Kdo nám odvalí kámen od vchodu do hrobu?“ Ale když vzhledly, viděly, že kámen je odvalen; a byl velmi veliký. Vstoupily do hrobu a uviděly mládence, který seděl po pravé straně a měl na sobě bílé roucho; i zděsily se. Řekl jim: „Neděste se! Hledáte Ježíše, toho Nazaretského, který byl ukřižován. Byl vzkřísen, není zde. Hle, místo, kam ho položili. Ale jděte, řekněte učedníkům, zvláště Petrovi: ‚Jde před vámi do Galileje; tam ho spatříte, jak vám řekl.‘“

Čtení Písma k Obětování: Ž 118,1–4.14

Chválu vzdejte Hospodinu, protože je dobrý, jeho milosrdenství je věčné! Ať vyzná Izrael: Jeho milosrdenství je věčné! Ať vyzná Áronův dům: Jeho milosrdenství je věčné! Ať vyznají ti, kteří se bojí Hospodina: Jeho milosrdenství je věčné!

Hospodin je síla má i moje píseň; stal se mou spásou.

Amen.

K Požehnání: 1 K 5,7a.7c

Odstraňte starý kvas,

vždyť vám nastal čas nekvašených chlebů, neboť byl obětován náš velikonoční beránek, Kristus.

Buď na věky chválen, Bože Otče, že jsi nám dopřál stát se tvým novým stvořením. Na věky buď vyvýšeno tvé jméno v Ježíši Kristu, tvém nejmilejším Synu, který svým Vzkříšením přemohl moc smrti a zla a přišel k nám v Duchu svatém, aby nás spasil.

Amen. Aleluja.

Vhodné písně: 332, 250, 331

PONDĚLÍ VELIKONOČNÍ – ZJEVÁNÍ SE VZKŘÍŠENÉHO JEŽÍŠE KRISTA

(ČESKÝ MISÁL – PONDĚLÍ VELIKONOČNÍ)

5. dubna 2010

Což nám srdce nehořelo, když s námi na cestě mluvil? (L 24,32)

První čtení Písma: Ex 13,3–6; Ž 105,1–2

Mojžíš řekl lidu: „Pamatujte na tento den, kdy jste vyšli z Egypta, z domu otroctví. Hospodin vás odtud vyvedl pevnou rukou. Proto se nesmí jíst nic kvašeného. Vycházíte dnes, v měsíci ábíbu. Až tě Hospodin uvede do země Kenaanců, Chetejců, Emorejců, Chivejců a Jebúsejců, o níž se zavázal tvým otcům přísahou, že ji dá tobě, zemi oplývající mlékem a medem, budeš v ní tohoto měsíce konat tuto službu: sedm dní budeš jíst nekvašené chleby. Sedmého dne bude slavnost Hospodinova.“

Chválu vzdejte Hospodinu a vzývejte jeho jméno, uvádějte národům ve známost jeho skutky, zpívejte mu, pějte žalmy, přemýšlejte o všech jeho divech.

Tužby

2. Za požehnání každého stolování se Vzkříšeným a věčně živým Pánem, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom všichni nesli své svědectví o Spasiteli Kristu Ježíši bez obav vždy a všude, kam budeme posláni, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Pane, naše spáso! Tobě vzdáváme chválu, protože jsi odpověděl na naše volání a stal ses úhelným kamenem chrámu své Církve. (Srv. Ž 118,21–22)

Proto chceme naslouchat tvému Slovu, které je k naší spáse.

Mluv k nám neustále, Pane Ježíši, který na věky žiješ a kraluješ s nebeským Otcem v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: Sk 10,37–43

Petr se ujal slova: „Dobře víte, co se dalo po celém Judsku: Začalo to v Galileji po křtu, který kázal Jan. Bůh obdařil Ježíše z Nazareta Duchem svatým a mocí, Ježíš procházel zemí, všem pomáhal a uzdravoval všechny, kteří byli v moci ďáblově, neboť Bůh byl s ním. A my jsme svědky všeho, co činil v zemi judské i v Jeruzalémě. Ale oni ho pověsili na kříž a zabili. Bůh jej však třetího dne vzkřísil a dal mu zjevit se – nikoli všemu lidu, nýbrž jen svědkům, které k tomu napřed vyvolil, totiž nám; my jsme s ním jedli a pili po jeho zmrtvýchvstání. A uložil nám, abychom kázali lidu a dosvědčovali, že je to on, koho Bůh ustanovil za soudce živých i mrtvých. Jemu všichni proroci vydávají svědectví, že pro jeho jméno budou odpuštěny hříchy každému, kdo v něho věří.“

Evangelium: L 24,13–35

Téhož dne se dva z nich ubírali do vsi jménem Emaus, která je od Jeruzaléma vzdálena asi tři hodiny cesty, a rozmlouvali spolu o tom všem, co se událo. A jak to v řeči probírali, připojil se k nim sám Ježíš a šel s nimi. Ale něco jako by bránilo jejich očí, aby ho poznali. Řekl jim: „O čem to spolu rozmlouváte?“ Oni zůstali stát plni zármutku. Jeden z nich, jménem Kleofáš, mu odpověděl: „Ty jsi asi jediný z Jeruzaléma, kdo neví, co se tam v těchto dnech stalo!“ On se jich zeptal: „A co to bylo?“ Oni mu odpověděli: „Jak Ježíše Nazaretského, který byl prorok mocný slovem i skutkem před Bohem i přede vším lidem, naši velekněží a členové rady vydali, aby byl odsouzen na smrt, a ukřižovali ho. A my jsme doufali, že on je ten, který má vykoupit Izrael. Ale už je to dnes třetí den, co se to stalo. Ovšem některé z našich žen

nás ohromily: Byly totiž zrána u hrobu a nenalezly jeho tělo; přišly a vyprávěly, že měly i vidění andělů, kteří říkali, že je živ. Někteří z nás pak odešli ke hrobu a shledali, že je to tak, jak ženy vypravovaly, jeho však neviděli.“ A on jim řekl: „Jak jste nechápaví! To je vám tak těžké uvěřit všemu, co mluvili proroci! Což neměl Mesiáš to vše vytrpět a vejít do slávy?“ Potom začal od Mojžíše a všech proroků a vykládal jim to, co se na něho vztahovalo ve všech částech Písma. Když už byli blízko vesnice, do které šli, on jako by chtěl jít dál. Oni ho však začali přemlouvat: „Zůstaň s námi, vždyť už je k večeru a den se schyluje.“ Vešel tedy a zůstal s nimi. Když byl s nimi u stolu, vzal chléb, vzdal díky, lámal a rozdával jim. Tu se jim otevřely oči a poznali ho; ale on zmizel jejich zrakům. Řekli si spolu: „Což nám srdce nehořelo, když s námi na cestě mluvil a otvíral nám Písma?“ A v tu hodinu vstali a vrátili se do Jeruzaléma; našli jedenáct učedníků a jejich druhy pohromadě. Ti jim řekli: „Pán byl opravdu vzkříšen a zjevil se Šimonovi.“ Oni pak vypravovali, co se jim stalo na cestě a jak se jim dal poznat, když lámal chléb.

Čtení Písma k Obětování: L 24,13

Anděl řekl ženám: „Vy se nebojte. Víím, že hledáte Ježíše, který byl ukřižován. Není zde; byl vzkříšen, jak řekl. Pojďte se podívat na místo, kde ležel. Jděte rychle povědět jeho učedníkům, že byl vzkříšen z mrtvých; jde před nimi do Galileje, tam ho spatří. Hle, řekl jsem vám to.“ Tu rychle opustily hrob a se strachem i s velikou radostí běžely to oznámit jeho učedníkům.

Amen.

K Požehnání: Mt 24,34

Amen, pravím vám, že nepomine toto pokolení, než se to všechno stane.

Buď na věky chválen, Bože Otče, že jsi nás vyvedl z domu služby ke svobodě lidu vykoupeného a zachráněného. Požehnej nám, abychom svou jistotu o věčném životě přinášeli všude tam, kde vládne nejistota a strach z budoucnosti. Na věky buď vyvýšeno tvé jméno v Ježíši Kristu, tvém nejmilejším Synu, který k nám přišel v Duchu svatém, aby nás spasil.

Amen. Aleluja.

Vhodné písně: 329, 248 nebo 254, 260

PRVNÍ NEDĚLE PO VELIKONOCÍCH – QUASIMODIGENITI

(ČESKÝ MISÁL – NA NEDĚLI PRVNÍ PO VELIKONOCÍCH)

11. dubna 2010

Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili. (J 20,29)

První čtení Písma: 1Pt 2,2.5; Ž 81,2–3

Jako novorozené děti mějte touhu jen po nefalšovaném duchovním mléku, abyste jím rostli ke spasení.

I vy buďte živými kameny, z nichž se staví duchovní dům, abyste byli svatým kněžstvem a přinášeli duchovní oběti, milé Bohu pro Ježíše Krista.

Plesejte Bohu, naší síle, hlaholte Bohu Jákobovu! Prozpěvujte žalmy, bijte v buben, hrejte na líbeznou citaru a harfu.

Tužby

2. Abychom všichni byli posvěceni ke kněžskému poslání pokoje s Bohem i lidmi, modleme se k Hospodinu.
3. Za milost pověření ke svědectví, misii a usmíření mezi lidmi a smíření s Bohem, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Pane, naše spásu! Tvůj zákon je dokonalý, udržuje při životě. Hospodinovo svědectví je pravdivé, nezkušený jím zmoudří. Hospodinova ustanovení jsou přímá, jsou pro radost v srdci. Hospodinovo přikázání je ryzí, dává očím světlo. (Srv. Ž 19,8–9)

Proto ti chceme stále znovu a znovu naslouchat.

Mluv k nám neustále, Pane Ježíši, který na věky žiješ a kraluješ s nebeským Otcem v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: 1 Pt 2,1–10

Odhoďte tedy všechnu špatnost, každou lest, přetvářku, závist, jakékoliv pomlouvání a jako novorozené děti mějte touhu jen po nefalšovaném duchovním mléku, abyste jím rostli ke spasení; vždyť jste ‚okusili, že Pán je dobrý!‘ Přicházejte tedy k němu, kameni živému, jenž od lidí byl zavržen, ale před Bohem je ‚vyvolený a vzácný‘. I vy buďte živými kameny, z nichž se staví duchovní dům, abyste byli svatým kněžstvem a přinášeli duchovní oběti, milé Bohu pro Ježíše Krista. Neboť v Písmu stojí: ‚Hle, kladu na Siónu kámen vyvolený, úhelný, vzácný; kdo v něj věří, nebude zahánben.‘ Vám, kteří věříte, je vzácný, ale nevěřícím je to ‚kámen, který stavitelé zavrhl; ten se stal kamenem úhelným, ale i ‚kamenem úrazu a skálou pádu.‘ Oni přicházejí

k pádu svým vzdorem proti slovu – k tomu také byli určeni. Vy však jste ‚rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid náležející Bohu‘, abyste hlásali mocné skutky toho, kdo vás povolal ze tmy do svého podivuhodného světla. Kdysi jste ‚vůbec nebyli lid‘, nyní však jste lid Boží; pro vás ‚nebylo slitování‘, ale nyní jste došli slitování.

Evangelium: J 20,19–31

Téhož dne večer – prvního dne po sobotě – když byli učedníci ze strachu před Židy shromážděni za zavřenými dveřmi, přišel Ježíš a postavil se uprostřed nich a řekl: „Pokoj vám.“ Když to řekl, ukázal jim ruce a bok. Učedníci se zaradovali, když spatřili Pána. Ježíš jim znovu řekl: „Pokoj vám. Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého. Komu odpustíte hříchy, tomu jsou odpuštěny, a komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“ Tomáš, jinak Didymos, jeden z dvanácti učedníků, nebyl s nimi, když Ježíš přišel. Ostatní mu řekli: „Viděli jsme Pána.“ Odpověděl jim: „Dokud nevidím na jeho ruku stopy po hřebech a dokud nevložím do nich svůj prst a svou ruku do rány v jeho boku, neuvěřím.“ Osmého dne potom byli učedníci opět uvnitř a Tomáš s nimi. Ač byly dveře zavřeny, Ježíš přišel, postavil se a řekl: „Pokoj vám.“ Potom řekl Tomášovi: „Polož svůj prst sem, pohleď na mé ruce a vlož svou ruku do rány v mém boku. Nepochybuj a věř!“ Tomáš mu odpověděl: „Můj Pán a můj Bůh.“ Ježíš mu řekl: „Že jsi mě viděl, věříš. Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili.“ Ještě mnoho jiných znamení učinil Ježíš před očima učedníků, a ta nejsou zapsána v této knize. Tato však zapsána jsou, abyste věřili, že Ježíš je Kristus, Syn Boží, a abyste věřice měli život v jeho jménu.

Čtení Písma k Obětování: Mt 28,5b–6a

Vy se nebojte. Vím, že hledáte Ježíše, který byl ukřižován. Není zde; byl vzkříšen, jak řekl.

Amen.

K Požehnání: J 20,27b

„Polož svůj prst sem, pohleď na mé ruce a vlož svou ruku do rány v mém boku. Nepochybuj a věř!“

Při přijetí svátosti jsme se tě směli dotknout. Zmizely všechny naše pochybnosti o tvém slavném zmrtvýchvstání. Vyznáváme: Ty jsi náš Pán a náš Bůh! Na věky buď vyvýšeno tvé jméno v Ježíši Kristu, tvém nejmilejším Synu, který k nám přišel v Duchu svatém, aby nás spasil.

Amen. Aleluja.

Vhodné písně: 25, 258

DRUHÁ NEDELE PO VELIKONOCÍCH

18. dubna 2010

– MISERICORDIA DOMINI (ČESKÝ MISÁL – NA NEDELI DRUHOU PO VELIKONOCÍCH)

Uslyší můj hlas a bude jedno stádo a jeden pastýř. (J 10,16)

První čtení Písma: Ž 33.5b.6a.1

Hospodinova milosrdenství je plná země. Aleluja!

Nebesa byla učiněna Hospodinovým slovem.

Zaplesejte, spravedliví, Hospodinu, přímým lidem sluší se ho chválit.

Tužby

2. Abychom se všichni svou poslušnou a obětavou vírou přihlásili do služeb Kristových, modleme se k Hospodinu.
3. Aby nikdo z nás neodmítal Kristovu výzvu k následování a záchraně svých bližních, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Pane, naše spáso! Naše duše s touhou vzhlízejí k tobě, Hospodine, ty jsi naše pomoc a náš štít. Naše srdce se radují. Doufáme v tvé svaté jméno. Tvoje milosrdenství buď s námi; na tebe s důvěrou čekáme! (Srv. Ž 33,20–22)

Chceme ti naslouchat.

Mluv k nám neustále, Pane Ježíši, který na věky žiješ a kraluješ s nebeským Otcem v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: 1 Pt 2,21–25

K tomu jste přece byli povoláni; vždyť i Kristus trpěl za vás a zanechal vám tak příklad, abyste šli v jeho šlépějích. On ,hříchu neučinil a v jeho ústech nebyla nalezena lest'. Když mu spílali, neodplácel spíláním; když trpěl, nehrozil, ale vkládal vše do rukou toho, jenž soudí spravedlivě. On ,na svém těle vzal naše hříchy' na kříž, abychom zemřeli hříchům a byli živi spravedlnosti. ,Jeho rány vás uzdravily.' Vždyť jste ,bloudili jako ovce', ale nyní jste byli obráceni k pastýři a strážci svých duší.

Evangelium: J 10,11–16

Já jsem dobrý pastýř. Dobrý pastýř položí svůj život za ovce. Ten, kdo není pastýř, kdo pracuje jen za mzdu a ovce nejsou jeho vlastní, opouští je a utíká, když vidí, že se blíží vlk. A vlk ovce trhá a rozhání. Tomu, kdo je najat za mzdu, na nich nezáleží. Já jsem dobrý pastýř; znám své ovce a ony znají mne, tak jako mě zná Otec a já znám

Otce. A svůj život dávám za ovce. Mám i jiné ovce, které nejsou z tohoto ovčince. I ty musím přivést. Uslyší můj hlas a bude jedno stádo a jeden pastýř.

Čtení Písma k Obětování: Ž 63,2.5

Bože, tys Bůh můj! Hledám tě za úsvitu, má duše po tobě žízní. Mé tělo touhou po tobě hyne ve vyschlé, prahnoucí, bezvodé zemi.

Proto ti žehnám po celý život, v tvém jménu pozvedám dlaně.

Amen.

K Požehnání: J 10,14–15

Já jsem dobrý pastýř; znám své ovce a ony znají mne, tak jako mě zná Otec a já znám Otce. A svůj život dávám za ovce.

Ano, Pane, ty znáš každého z nás jménem. Zajímáš se o nás, obětoval jsi za nás i svého Syna Ježíše, abychom byli živi. On se nás ujal, jako dobrý Pastýř, abychom nebloudili. Na věky buď vyvýšeno tvé jméno v Ježíši Kristu, tvém nejmilejším Synu, který k nám přišel v Duchu svatém, aby nás spasil.

Amen. Aleluja.

Vhodné písně: 79, 75 nebo 303, 304

Jdi, a jak jsi uvěřil, tak se ti staň. (Mt 8,13)

První čtení Písma: Ž 66,1b–3

Hlahol (Jásej) Bohu, celá země!

Pějte žalmy k slávě jeho jména, jeho chválu šiřte chvalozpěvem. Řekněte Bohu: Jakou bázeň vzbuzují tvé činy! Pro tvoji nesmírnou moc se vtírají v tvou přízeň i tví nepřátelé.

Tužby

2. Abychom všichni byli ochotnými a radostnými nositeli královského pokoje Ježíšova, modleme se k Hospodinu.
3. Za dar radosti ze života Ježíšem Kristem osvobozeného od hříchu a smrti, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Pane, naše spáso! Kdybychom se srdcem upnuli k ničemnosti, nevyšlyšels nás. Ale ty jsi našim modlitbám věnoval pozornost. Buď požehnan, že jsi naše prosby nezamítl a své milosrdenství a spásu jsi nám neodepřel. (Srv. Ž 66,18–20)

Chceme ti naslouchat.

Mluv k nám neustále, Pane Ježíši, který na věky žiješ a kraluješ s nebeským Otcem v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: Sk 13,26–33

Bratří z rodu Abrahamova i vy, kteří s nimi ctíte jediného Boha, nám bylo posláno toto slovo spásy. Ale obyvatelé Jeruzaléma a jejich vůdcové Spasitele nepoznali, odsoudili ho, a tak naplnili slova proroků, která se čtou každou sobotu. Ačkoli na něm nenalezli žádný důvod pro trest smrti, vymohli si na Pilátovi, aby ho dal popravit. Když udělali všechno přesně tak, jak to bylo o něm v Písmu napsáno, sňali jej z kříže a položili do hrobu. Ale Bůh ho vzkřísil z mrtvých a on se po mnoho dní zjevoval těm, kteří s ním přišli z Galileje do Jeruzaléma; ti jsou nyní jeho svědky před lidem. My vám přinášíme radostnou zprávu, že slib, daný našim praotcům, splnil Bůh nám, jejich dětem, a vzkřísil Ježíše; vždyť je o něm psáno v druhém Žalmu: ‚Ty jsi můj Syn, já jsem tě dnes zplodil.‘

Evangelium: J 20,1–9

První den po sobotě, když ještě byla tma, šla Marie Magdalská k hrobu a spatřila, že kámen je od hrobu odvalen. Běžela k Šimonu Petrovi a k tomu učedníkovi, kterého Ježíš miloval, a řekla jim: „Vzali Pána z hrobu, a nevíme, kam ho položili.“ Petr a ten druhý učedník vstali a šli k hrobu. Oba dva běželi, ale ten druhý učedník předběhl Petra a byl u hrobu první. Sehnul se a viděl tam ležet lněná plátna, ale dovnitř nevěšel. Po něm přišel Šimon Petr a vešel do hrobu. Uviděl tam ležet lněná plátna, ale šátek, jímž ovázali Ježíšovu hlavu, neležel mezi plátny, nýbrž byl svinut na jiném místě. Potom vešel dovnitř i ten druhý učedník, který přišel k hrobu dřív; spatřil vše a uvěřil. Dosud totiž nevěděli, že podle Písma musí vstát z mrtvých.

Čtení Písma k Obětování: Ž 146,1–2

(Haleluja.) Chval, duše má, Hospodina! Hospodina budu chválit po celý svůj život, svému Bohu zpívat žalmy, co živ budu.

Amen, Aleluja!

K Požehnání: J 20,4–8

Oba dva běželi, ale ten druhý učedník předběhl Petra a byl u hrobu první. Sehnul se a viděl tam ležet lněná plátna, ale dovnitř nevěšel. Po něm přišel Šimon Petr a vešel do hrobu. Potom vešel dovnitř i ten druhý učedník, který přišel k hrobu dřív; spatřil vše a uvěřil.

I my jsme uvěřili, že Kristus je živ. Zjevuje se nám. Setkáváme se s ním. Ano, stolovali jsme s ním právě dnes.

Na věky buď vyvýšeno tvé jméno v Ježíši Kristu, tvém nejmilejším Synu, který k nám přišel v Duchu svatém, aby nás spasil.

Amen. Aleluja!

Vhodné písně: 64, 176

Jedno ti ještě schází. Prodej všechno, co máš, rozděl chudým a budeš mít poklad v nebi. (L 18,22)

První čtení Písma: Ž 19,8–10; Mt 5,48

Hospodinův zákon je dokonalý, udržuje při životě. Hospodinovo svědectví je pravdivé, nezkušený jím zmoudří. Hospodinova ustanovení jsou přímá, jsou pro radost v srdci. Hospodinovo přikázání je ryzí, dává očím světlo. Hospodinova bázeň je čistá, ob stojí navždy. Hospodinovy rády jsou pravda, jsou nejvyšší spravedlivé.

Buďte tedy dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec.

Varujte se konat skutky spravedlnosti před lidmi, jim na odiv; jinak nemáte odměnu u svého Otce v nebesích.

Tužby

2. Za všechnu poctivou práci, která zušlechťuje a plodí dobro, modleme se k Hospodinu.
3. Aby všichni mohli být účastni na díle obecného blaha svou snahou, pílí a odpovědností, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Pane, naše spásu! Je lépe mít málo a bát se Hospodina, než mít velký poklad a s ním neklid. (Př 15,16)

Proto hledáme moudrosti poklad z nebe a prosíme: Otevři nám poklady svého svatého Ducha. Chceme ti naslouchat.

Mluv k nám neustále, Pane Ježíši, který na věky žiješ a kraluješ s nebeským Otcem v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: 2 Te 3,6–12

Přikazujeme vám, bratří, ve jménu Pána Ježíše Krista, abyste se stranili každého bratra, který vede zahálčivý život a nežije podle naučení, která jste od nás převzali. Sami přece víte, jak máte žít podle našeho příkladu. My jsme u vás nezaháleli ani jsme nikoho nevyjídali, ale ve dne v noci jsme namáhavě pracovali, abychom nikomu z vás nebyli na obtíž. Ne že bychom k tomu neměli právo, ale chtěli jsme vám sami sebe dát za příklad, abyste se jím řídili. Když jsme u vás byli, přikazovali jsme vám: Kdo nechce pracovat, ať nejí! Teď však slyšíme, že někteří mezi vámi vedou zahálčivý život, pořádně nepracují a pletou se do věcí, do kterých jim nic není. Takovým přikazujeme a vybízíme je ve jménu Pána Ježíše Krista, aby žili řádně a živili se vlastní prací.

Evangelium: Mt 19,16–24

A hle, kdosi k němu přišel a zeptal se ho: „Mistře, co dobrého mám udělat, abych získal věčný život?“ On mu řekl: „Proč se mě ptáš na dobré? Jediný je dobrý! A chceš-li vejít do života, zachovávej přikázání!“ Otázal se ho: „Která?“ Ježíš odpověděl: „Nebudeš zabíjet, cizoložit, krást, křivě svědčit, cti otce a matku, miluj svého bližního jako sám sebe.“ Mladík mu řekl: „To jsem všechno dodržoval! Co mi ještě schází?“ Ježíš mu odpověděl: „Chceš-li být dokonalý, jdi, prodej, co ti patří, rozdej chudým, a budeš mít poklad v nebi; pak přijď a následuj mne.“ Když mladík uslyšel to slovo, smuten odešel, neboť měl mnoho majetku. Ježíš řekl svým učedníkům: „Amen, pravím vám, že bohatý těžko vejde do království nebeského. Znovu vám říkám, snáze projde velbloud uchem jehly než bohatý do Božího království.“

Čtení Písma k Obětování: Mt 6,31–33

Nemějte starost a neříkejte: co budeme jíst? Co budeme pít? Co si budeme oblékat? Po tom všem se shánějí pohané. Váš nebeský Otec přece ví, že to všechno potřebujete. Hleďte především jeho království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno.

Amen.

K Požehnání: Ž 50,23

Mne oslaví ten, kdo přinese oběť díky, ten, kdo jde mou cestou; tomu dám zakusit Boží spásu.

Hospodine, tvůj Syn nepřišel vládnout, ale sloužit. I dnes nám posloužil u svého svatého stolu lásky a spásy darem jednoty i darem naděje pro budoucnost, která z tvé milosti nikdy nekončí, ale má naději věčnosti.

Na věky buď vyvýšeno tvé jméno v Ježíši Kristu, tvém nejmilejším Synu, který k nám přišel v Duchu svatém, aby nás spasil.

Amen.

Vhodné písně: 84, 83, 162

Jakmile však přijde on, Duch pravdy, uvede vás do veškeré pravdy. (J 16,13)

První čtení Písma: Ž 98,1–3

Zpívejte Hospodinu píseň novou, neboť učinil podivuhodné věci, zvítězil svou pravici, svou svatou paží! Hospodin dal poznat svoji spásu, zjevil před očima pronárodů svoji spravedlnost, na své milosrdenství se rozpomenul, na svou věrnost domu Izraele. Spatřily všechny dálavy země spásu našeho Boha.

Tužby

2. Aby nás všechny Boží Syn zahrnul do přímluv u trůnu Nejvyššího, modleme se k Hospodinu.
3. Za nebeská obdarování a dokonalé dary Boží milosti, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Pane, naše spáso! Naši otcové volali k Hospodinu a on jim odpovídal. Promlouval k nim z oblačného sloupu a oni dbali na jeho svědectví a na nařízení, která jim dal. Byl jim Bohem, jenž promíjí. (Srv. Ž 99,6–8)

Proto tě dnes prosíme o tvé Slovo: Chceme ti naslouchat.

Mluv k nám neustále, Pane Ježíši, který na věky žiješ a kraluješ s nebeským Otcem v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: Jk 1,16–21

Neklamte sami sebe, milovaní bratří! Každý dobrý dar a každé dokonalé obdarování je shůry, sestupuje od Otce nebeských světél. U něho není proměny ani střídání světla a stínu. Z jeho rozhodnutí jsme se znovu zrodili slovem pravdy, abychom byli jakoby první sklizní jeho stvoření. Pamatuje si, moji milovaní bratří: každý člověk ať je rychlý k naslouchání, ale pomalý k mluvení, pomalý k hněvu; vždyť lidským hněvem spravedlnost Boží neprosadíš. A proto odstraňte veškerou špínu a přemíru špatnosti a v tichosti přijměte zaseté slovo, které má moc spásit vaše duše.

Evangelium: J 16,5–15

Nyní však odcházím k tomu, který mě poslal, a nikdo z vás se mě nezeptá: Kam jdeš? Ale že jsem s vámi tak mluvil, zármutek naplnil vaše srdce. Říkám vám však pravdu: Prospěje vám, abych odešel. Když neodejdu, Přímluvce k vám nepřijde. Odejdu-li, pošlu ho k vám. On přijde a ukáže světu, v čem je hřích, spravedlnost a soud:

Hřích v tom, že ve mne nevěří; spravedlnost v tom, že odcházím k Otci a již mne ne-
spatříte; soud v tom, že vládce tohoto světa je již odsouzen. Ještě mnoho jiného bych
vám měl povědět, ale nyní byste to neunesli. Jakmile však přijde on, Duch pravdy,
uvede vás do veškeré pravdy, neboť nebude mluvit sám ze sebe, ale bude mluvit, co
uslyší. A oznámí vám, co má přijít. On mě oslaví, neboť vám bude zvěstovat, co při-
jme ode mne. Všecko, co má Otec, jest mé. Proto jsem řekl, že vám bude zvěstovat,
co přijme ode mne.

Čtení Písma k Obětování: Ž 66,2.16

Hlahol Bohu, celá země!

Pějte žalmy k slávě jeho jména, jeho chválu šiřte chvalozpěvem.

Pojďte, slyšte, všichni bohobojní, budu vám vyprávět, co mi Bůh prokázal.

Amen.

K Požehnání: J 16,13a

Jakmile však přijde on, Duch pravdy, uvede vás do veškeré pravdy.

Hospodine, spoléháme na zaslíbení tvého Syna, že i na nás sešle Ducha svatého,
abychom i my dokázali sloužit svým bližním tak, jak dnes On u tohoto stolu poslou-
žil nám – Slovem, které má moc, i pokrmem, kterého neubývá.

Na věky buď vyvýšeno tvé jméno v Ježíši Kristu, tvém nejmilejším Synu, který
k nám přichází v Duchu svatém, aby spasil všechno stvoření.

Amen. Aleluja!

Vhodné písně: 110, 257 nebo 292, 183

PÁTÁ NEDĚLE PO VELIKONOCÍCH – ROGATE

9. května 2010

(ČESKÝ MISÁL – NEDĚLE PÁTÁ PO VELIKONOCÍCH)

*Toho, kdo mě miluje, bude milovat můj Otec; i já ho budu milovat a dám mu to poznat.
(J 14,21)*

První čtení Písma: L 11,9; Ž 66,1b–2

Proste, a bude vám dáno; hleďte, a naleznete; tlučte, a bude vám otevřeno.

S plesáním to oznamujte, všude rozhlašujte, roznesťte to až do končin země, rcete:
»Hospodin vykoupil Jákoba, svého služebníka.«

Tužby

2. Abychom všichni mohli v Ježíši Kristu doufat ve vyslyšení svých proseb, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom svoji lásku k Ježíši Kristu osvědčovali láskou ke svým bližním, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Pane, naše spáso! Ty jsi nám zaslíbil, že budeme-li k tobě volat, odpovíš nám, v soužení s námi budeš, ubrániš nás a obdaříš nás slávou.

(Srv. Ž 91,15)

Proto dnes k tobě voláme a prosíme:

Mluv k nám neustále, Pane Ježíši, který na věky žiješ a kraluješ s nebeským Otcem v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: Jk 1,22–27

Podle slova však také jednejte, nebuďte jen posluchači – to byste klamali sami sebe! Vždyť kdo slovo jen slyší a nejedná podle něho, ten se podobá muži, který v zrcadle pozoruje svůj vzhled; podívá se na sebe, odejde a hned zapomene, jak vypadá. Kdo se však zahledí do dokonalého zákona svobody a vytrvá, takže není zapomnětlivý posluchač, nýbrž také jedná, ten bude blahoslavený pro své skutky. Domnívá-li se kdo, že je zbožný, a přitom nedrží na uzdě svůj jazyk, klame tím sám sebe a jeho zbožnost je marná. Pravá a čistá zbožnost před Bohem a Otcem znamená pamatovat na vdovy a sirotky v jejich soužení a chránit se před poskvrnou světa.

Evangelium: J 16,23–30

„V onen den se mě nebudete již na nic ptát. Amen, amen, pravím vám, budete-li o něco prosit Otce ve jménu mém, dá vám to. Až dosud jste o nic neprosili v mém

jménu. Proste a dostanete, aby vaše radost byla plná. To vše jsem vám říkal v obrazech. Přichází hodina, kdy k vám už nebudu mluvit o Otci v obrazech, ale budu jej zvěstovat přímo. V onen den budete prosit v mém jménu a neříkám vám, že já budu prosit Otce za vás; vždyť Otec sám vás miluje, protože vy milujete mne a uvěřili jste, že jsem vyšel od Boha. Vyšel jsem od Otce a přišel jsem na svět. Teď svět opouštím a navracím se k Otci.“ Jeho učedníci mu řekli: „Nyní mluvíš přímo a bez obrazů. Nyní víme, že víš všechno a že nepotřebuješ, aby ti někdo kladl otázky. Proto věříme, že jsi vyšel od Boha.“

Čtení Písma k Obětování: Ž 66,8–9.20

Dobrořečte, národy, našemu Bohu, zvučně rozhlášte jeho chválu. Zachoval nás při životě, nedopustil, aby nám uklouzly nohy.

Požehnán buď Bůh, že mou modlitbu nezamítl a své milosrdenství mi neodepřel.

Amen.

K Požehnání: Ž 96,2

Zpívejte Hospodinu, dobrořečte jeho jménu, zvěstujte den ze dne jeho spásu,

Svým slovem i činem spásy jsi nás u stolu našeho Pána Ježíše Krista pohostil, když jsme tě v opravdovosti prosili, Hospodine. Proto zpíváme a dobrořečíme ti a chválíme tě.

Na věky buď vyvýšeno tvé jméno v Ježíši Kristu, tvém nejmilejším Synu, který k nám přišel v Duchu svatém, aby nás spasil.

Amen. Aleluja!

Vhodné písně: 66, 36, 192

Jděte do celého světa a kaďte evangelium všemu stvoření. (Mk 16,15)

První čtení Písma: Sk 1,11; Ž 47,2

„Muži z Galileje, co tu stojíte a hledíte k nebi? Tento Ježíš, který byl od vás vzat do nebe, znovu přijde právě tak, jak jste ho viděli odcházet.“

Aleluja!

Lidé všech národů, tleskejte v dlaně, hlaholte Bohu, plesejte zvučně.

Tužby

2. Abychom všichni napomáhali k obecnému uvěření v Ježíše jako Krista, modleme se k Hospodinu.
3. Aby církev naší oslavený Ježíš Kristus svou pomocí a znameními své moci provázel, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Pane, naše spáso! Přicházíš k nám a nehodláš mlčet. Voláš zemi od slunce východu až po západ. A my, tvůj lid, ti chceme naslouchat. Protože tvé Slovo je k naší spáse. (Srv. Ž 50)

Proto k tobě voláme a prosíme:

Mluv k nám neustále, Pane Ježíši, který na věky žiješ a kraluješ s nebeským Otcem v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: Sk 1,1–11

První knihu, Theofíle, jsem napsal o všem, co Ježíš činil a učil od samého počátku až do dne, kdy v Duchu svatém přikázal svým vyvoleným apoštolům, jak si mají počínat, a byl přijat k Bohu; jim také po svém umučení mnoha způsoby prokázal, že žije, po čtyřicet dní se jim dával spatřit a učil je o království Božím. Když s nimi byl u stolu, nařídil jim, aby neodcházeli z Jeruzaléma: „Čekejte, až se splní Otcovo zaslíbení, o němž jste ode mne slyšeli. Jan křtil vodou, vy však budete pokřtěni Duchem svatým, až uplyne těchto několik dní. Ti, kteří byli s ním, se ho ptali: „Pane, už v tomto čase chceš obnovit království pro Izrael?“ Řekl jim: „Není vaše věc znát čas a lhůtu, kterou si Otec ponechal ve své moci; ale dostanete sílu Ducha svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky v Jeruzalémě a v celém Judsku, Samařsku a až na sám konec země.“ Po těch slovech byl před jejich zraky vzat vzhůru a oblak jim ho zastřel. A když upřeně hleděli k nebi za ním, jak odchází, hle, stáli vedle nich dva muži v bílém

rouchu a řekli: „Muži z Galileje, co tu stojíte a hledíte k nebi? Tento Ježíš, který byl od vás vzat do nebe, znovu přijde právě tak, jak jste ho viděli odcházet.“

Evangelium: J 17,1–11

Po těch slovech Ježíš pozvedl oči k nebi a řekl: „Otče, přišla má hodina. Oslav svého Syna, aby Syn oslavil tebe, stejně, jako jsi učinil, když jsi mu dal moc nad všemi lidmi, aby vše, co jsi mu svěřil, dal jim: život věčný. A život věčný je v tom, když poznají tebe, jediného pravého Boha, a toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista. Já jsem tě oslavil na zemi, když jsem dokončil dílo, které jsi mi svěřil. A nyní ty, Otče, oslav mne svou slávou, kterou jsem měl u tebe, dříve, než byl svět. Zjevil jsem tvé jméno lidem, které jsi mi ze světa dal. Byli tvoji a mně jsi je dal; a tvoje slovo zachovali. Nyní poznali, že všechno, co jsi mi dal, je od tebe; neboť slova, která jsi mi svěřil, dal jsem jim a oni je přijali. V pravdě poznali, že jsem od tebe vyšel, a uvěřili, že ty jsi mě poslal. Za ně prosím. Ne za svět prosím, ale za ty, které jsi mi dal, neboť jsou tvoji; a všechno mé je tvé, a co je tvé, je moje. V nich jsem oslaven. Již nejsem ve světě, ale oni jsou ve světě, a já jdu k tobě. Otče svatý, zachovej je ve svém jménu, které jsi mi dal; nechť jsou jedno jako my.“

Čtení Písma k Obětování: J 17,3

Život věčný je v tom, když poznají tebe, jediného pravého Boha, a toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista.

Amen.

K Požehnání: J 14,18–20

Nezanechám vás osiřelé, přijdu k vám. Ještě malou chvíli a svět mne už neuzří, vy však mě uzříte, poněvadž já jsem živ a také vy budete živi. V onen den poznáte, že já jsem ve svém Otcí, vy ve mně a já ve vás. – To nám Kristus zaslíbil a my jsme mu uvěřili, Hospodine.

Proto ti dobrořečíme a chválíme tě.

Na věky buď vyvýšeno tvé jméno v Ježíši Kristu, tvém nejmilejším Synu, který k nám přišel v Duchu svatém, aby nás spasil.

Amen. Aleluja!

Vhodné písně: 126 nebo 127, 255, 195

ŠESTÁ NEDĚLE PO VELIKONOCÍCH – EXAUDI

16. května 2010

(NEDĚLE PO OSLAVENÍ PÁNĚ)

Duch pravdy, jenž od Otce vychází, ten o mně vydá svědectví. (J 15,26)

První čtení Písma: Ž 27,7–9.1

Hospodine, slyš (vyslyš) můj hlas, když volám, smiluj se nade mnou, odpověz mi! Mé srdce si opakuje tvoji výzvu: „Hleďte mou tvář.“ Hospodine, tvář tvou hledám.

Svoji tvář přede mnou neukrývej, (v hněvu) nezamítej svého služebníka.

Hospodin je světlo mé a moje spása, koho bych se bál? Hospodin je záštita mého života, z koho bych měl strach?

Aleluja!

Tužby

2. Za dar milosti a síly, abychom úkoly, které církve čekají, úspěšně plnili a zvládali, modleme se k Hospodinu.
3. Za dary Ducha svatého k probuzení našich unavených sborů v Církve bojující a vítěznou, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Pane, naše spásu! Hospodine, tys světlo našeho života a naše spása, koho bychom se měli bát? On je záštita našeho života, z koho bychom měli mít strach? (Srv. Ž 27,11)

Až přijde Přímluvce, kterého nám pošleš od Otce, Duch pravdy, jenž od Otce vychází, ten o tobě vydá svědectví a i my budeme tvými svědky. (J 15,26–27)

Proto tě prosíme: Promlouvej k nám a dej, ať tvým slovům v Duchu svatém dobře porozumíme.

Mluv k nám neustále, Pane Ježíši, který na věky žiješ a kraluješ s nebeským Otcem v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: 1 Pt 4,7–11

Konec všech věcí je blízko. Žijte proto rozumně a střízlivě, abyste byli pohotovi k modlitbám. Především mějte vytrvalou lásku jedni k druhým; vždyť láska přikryje množství hříchů. Buďte jedni k druhým pohostinní a nestěžujte si na to! Každý ať slouží druhým tím darem milosti, který přijal; tak budete dobrými správci milosti Boží v její rozmanitosti. Kdo káže, ať zvěstuje slovo Boží. Kdo slouží, ať to činí ze síly, kterou dává Bůh – tak aby se všechno dělo k oslavě Boží skrze Ježíše Krista. Jemu buď sláva i moc na věky věků. Amen.

Evangelium: J 15,26–16,4

„Až přijde Přímluvce, kterého vám pošlu od Otce, Duch pravdy, jenž od Otce vychází, ten o mně vydá svědectví. Také vy vydávejte svědectví, neboť jste se mnou od začátku.

To jsem vám pověděl, abyste se nedali svést. Budou vás vylučovat za synagóg; ano, přichází hodina, že ten, kdo vás zabije, bude se domnívat, že tím uctívá Boha. To s vámi budou činit, protože nepoznali Otce ani mne. Ale to jsem vám pověděl, abyste si vzpomněli na má slova, až přijde ta hodina. Neřekl jsem vám to na začátku, poněvadž jsem byl s vámi.“

Čtení Písma k Obětování: J 16,2; (Srv. Ž 27,6)

Ano, přichází hodina, že ten, kdo vás zabije, bude se domnívat, že tím uctívá Boha.

Já však již teď zvedám hlavu nad své nepřátele kolem. (V jeho stanu) budu obětovat své oběti za hlaholu polnic, budu zpívat, prozpěvovat žalmy Hospodinu.

Amen.

K Požehnání: J 17,12a.13a.15

Dokud jsem byl s nimi, zachovával jsem je v tvém jménu.

Nyní jdu k tobě.

Neprosím, abys je vzal ze světa, ale abys je zachoval od zlého.

Prosíme tě, svatý Bože: Učiň tak, jak tě prosí tvůj Syn!

Na věky buď vyvýšeno tvé jméno v Ježíši Kristu, tvém nejmilejším Synu, který k nám přišel v Duchu svatém, aby nás spasil.

Amen. Aleluja!

Vhodné písně: 289, 58 nebo 290, 177

HOD BOŽÍ SVATODUŠNÍ – VYLITÍ DUCHA SVATÉHO

23. května 2010

(ZROD KŘESŤANSKÉ CÍRKVE)

Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo. (J 14,23)

První čtení Písma: Mdr 1,7; Ž 68,2

Duch Hospodinův naplňuje zemi, on, jenž všemu dává řád, zná každou myšlenku. Povstane Bůh, a rozprchnou se jeho nepřátelé, na útěk se před ním dají, kdo ho nenávidí.

Aleluja!

Tužby

2. Za dary Ducha svatého, za dar moudrosti a rozumnosti, rady a síly, umění, zbožnosti a svatě bázně, modleme se k Hospodinu.
3. Aby nás všechny naší únavy zbavil a z malověrnosti Duchem svatým obživil, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Pane, naše spáso! Ve své dobrotě máš péči o poníženého!

Jsi tím, jenž nás zachraňuje. Vyvádíš nás z tenat smrti. Den ze dne za nás nosíš břímě. Jsi naše spása. (Srv. Ž 68)

Od Boha nám posíláš Přímluvce, Ducha Pravdy, abychom rozuměli tvému Slovu a tvé Slovo proměnili v čin.

Proto tě prosíme: Promlouvej k nám a dej, ať tvým slovům v Duchu svatém dobře rozumíme.

Mluv k nám neustále, Pane Ježíši, který na věky žiješ a kraluješ s nebeským Otcem v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: Sk 2,1–11

Když nastal den letnic, byli všichni shromážděni na jednom místě. Náhle se strhl hukot z nebe, jako když se žene prudký víchř, a naplnil celý dům, kde byli. A ukázaly se jim jakoby ohnivé jazyky, rozdělily se a na každém z nich spočinul jeden; všichni byli naplněni Duchem svatým a začali ve vytržení mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat. V Jeruzalémě byli zbožní židé ze všech národů na světě, a když se ozval ten zvuk, sešlo se jich mnoho a užasli, protože každý z nich je slyšel mluvit svou vlastní řečí. Byli ohromeni a divili se: „Což nejsou všichni, kteří tu mluví, z Galileje? Jak to, že je slyšíme každý ve své rodné řeči: Parthové, Médové a Elamité, obyvatelé Mezopotámie, Judeje a Kappadokie, Pontu a Asie, Frygie a Pam-

fylie, Egypta a krajů Libye u Kyrény a přistěhovalí Římané, židé i obrácení pohané, Kréťané i Arabové; všichni je slyšíme mluvit v našich jazycích o velikých skutcích Božích!“

Evangelium: J 14,23–31

Ježíš mu odpověděl: „Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo, a můj Otec ho bude milovat; přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek. Kdo mě nemiluje, nezachovává má slova. A slovo, které slyšíte, není moje, ale mého Otce, který mě poslal. Toto vám pravím, dokud jsem s vámi. Ale Přímluvce, Duch svatý, kterého pošle Otec ve jménu mém, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno, co jsem vám řekl. Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne jako dává svět, já vám dávám. Ať se srdce vaše nechvěje a neděsí! Slyšeli jste, že jsem vám řekl: Odcházím – a přijdu k vám. Jestliže mě milujete, měli byste se radovat, že jdu k Otcí; neboť Otec je větší než já. Řekl jsem vám to nyní předem, abyste potom, až se to stane, uvěřili. Již s vámi nebudu mnoho mluvit, neboť přichází vládce tohoto světa. Proti mně nic nezmůže. Ale svět má poznat, že miluji Otce a jedním, jak mi přikázal.“

Čtení Písma k Obětování: Ž 68,29b

Nechť se tvá moc, Bože, mocně prokazuje v tom, co pro nás konáš ze svého chrámu nad Jeruzalémem. Králové ti budou přinášet dary.

Amen.

K Požehnání: Sk 2,2.4a.6.11b–12

Náhle se strhl hukot z nebe, jako když se žene prudký víchř, a naplnil celý dům, kde byli. Všichni byli naplněni Duchem svatým a začali ve vytržení mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat. (Sk 2,2.4.) a když se ozval ten zvuk, sešlo se jich mnoho a užasli, protože každý z nich je slyšel mluvit svou vlastní řečí o velikých skutcích Božích! Žasli a v rozpacích říkali jeden druhému: „Co to má znamenat?“ (Sk 2, 6.11b.,12.)

Děkujeme ti, svatý Bože, za dnešní svatodušní div. Kéž i my všichni, naplnění Duchem svatým, mluvíme novou řečí, které svět bude rozumět a přijme tvou spásu.

Na věky buď vyvýšeno tvé jméno v Ježíši Kristu, tvém nejmilejším Synu, který k nám přišel v Duchu svatém, aby nás i svět spasil.

Amen. Aleluja!

Vhodné písně: 261, 263 nebo 268, 267

Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna. (J 3,16)

První čtení Písma: Ř 5,5b; Ž 103,1

Neboť Boží láska je vylita do našich srdcí skrze Ducha svatého, který nám byl dán.
Dobrořeč, má duše, Hospodinu, celé nitro mé, jeho svatému jménu!
Amen. Aleluja!

Tužby

2. Abychom všichni chopili se možnosti svého znovuzrození v Duchu svatém, modleme se k Hospodinu.
3. Za milost znovuzrození a svatodušní proměny našeho života v život svědecký, apoštolský a život obecného kněžství, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Pane, naše spáso! V soužení jsme k tobě volali a ty jsi nás ubránil. Ve své dobrotě máš péči o poníženého! Naplň nás svým svatým Duchem a promluv k nám svým svatým Slovem, abychom chodili po tvých cestách životem, k němuž jsme byli znovuzrozeni a posvěceni.

Prosíme tě:

Mluv k nám neustále, Pane Ježíši, který na věky žiješ a kraluješ s nebeským Otcem v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: Sk 10,42–48

„A uložil nám, abychom kázali lidu a dosvědčovali, že je to on, koho Bůh ustanovil za soudce živých i mrtvých. Jemu všichni proroci vydávají svědectví, že pro jeho jméno budou odpuštěny hříchy každému, kdo v něho věří.“ Ještě když Petr mluvil, sestoupil Duch svatý na všechny, kteří tu řeč slyšeli. Bratří židovského původu, kteří přišli s Petrem, žasli, že i pohanům byl dán dar Ducha svatého. Vždyť je slyšeli mluvit ve vytržení myslí a velebit Boha. Tu Petr prohlásil: „Kdo může zabránit, aby byli vodou pokřtěni ti, kteří přijali Ducha svatého jako my?“ A dal pokyn, aby byli pokřtěni ve jménu Ježíše Krista. Potom jej pozvali, aby u nich zůstal několik dní.

Evangelium: J 3,16–21

Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Vždyť Bůh neposlal svého Syna na svět, aby

soudil, ale aby skrze něj byl svět spasen. Kdo v něho věří, není souzen. Kdo nevěří, je již odsouzen, neboť neuvěřil ve jméno jednorozeného Syna Božího. Soud pak je v tom, že světlo přišlo na svět, ale lidé si zamilovali více tmu než světlo, protože jejich skutky byly zlé. Neboť každý, kdo dělá něco špatného, nenávidí světlo a nepřichází k světlu, aby jeho skutky nevyšly najevo. Kdo však činí pravdu, přichází ke světlu, aby se ukázalo, že jeho skutky jsou vykonány v Bohu.

Čtení Písma k Obětování: Sk 10,44

Duch svatý sestoupil na všechny, kteří tu řeč slyšeli.
Amen. Aleluja!

K Požehnání: J 14,26–27

Ale Přímluvce, Duch svatý, kterého pošle Otec ve jménu mém, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno, co jsem vám řekl.

Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne jako dává svět, já vám dávám. Ať se srdce vaše nechvěje a neděsí!

Buď, prosíme, Hospodine, se svým lidem a nás, které jsi obdaroval tajemstvím svátosti stolu Páně, uchraň strachu a všech neoprávněných obav před odpůrci tvého míru a pokoje a tvé spravedlnosti, která přišla do tohoto světa v Ježíši Kristu, našem Pánu.

Na věky buď vyvýšeno tvé jméno v Ježíši Kristu, tvém nejmilejším Synu, který k nám přišel v Duchu svatém, aby nás i svět spasil.

Amen. Aleluja!

Vhodné písně: 72, 262, 234

1. NEDELE PO HODU BOŽÍM SVATODUŠNÍM

30. května 2010

– SVÁTEK SVATÉ TROJICE (ČESKÝ MISÁL – NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE)

Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého. (Mt 28,19)

První čtení Písma: Tób 12,20a–b; Ž 8,2

Nyní dobrořečte na zemi Hospodinu a vzdejte chválu. Hle, já vystupuji k tomu, který mě poslal.

Hospodine, Pane náš, jak vznešené je tvoje jméno po vší zemi! Svou velebnost vyvýšil jsi nad nebesa.

Amen. Aleluja!

Tužby

2. Abychom všichni vyšli v moci Ducha svatého na cesty svědků Páně, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom stvořitelskou, vykupitelskou a sjednocující moc Otce, Syna a Ducha svatého chápali a s vděčností přijímali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Pane, naše spásu! Co je člověk, že na něho pamatuješ, syn člověka, že se ho ujímáš? Svěřuješ nám vládu nad dílem svých rukou, všechno pod nohy mu kladeš: Pane náš, jak vznešené je tvoje jméno po vší zemi! Svou velebnost vyvýšil jsi nad nebesa. (Srv. Ž 8)

Skláníme se před tvým trojjedinným majestátem, odkud k nám promlouváš ve svém Synu Ježíši Kristu a dáváš nám jeho Slově rozumět v Duchu svatém.

Mluv k nám neustále, v Pánu Ježíši Kristu, který na věky žije a kraluje s tebou, naším nebeským Otcem, v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: Ř 11,33–36

Jak nesmírná je hloubka Božího bohatství, jeho moudrosti i vědění! Jak nevyzpytatelné jsou jeho soudy a nevystopovatelné jeho cesty! „Kdo poznal mysl Hospodinu a kdo se stal jeho rádcem?“ „Kdo mu něco dal, aby mu to on musel vrátit?“ Vždyť z něho a skrze něho a pro něho je všechno! Jemu buď sláva na věky. Amen.

Evangelium: Mt 28,18–20

Ježíš přistoupil a řekl jim: „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte je ve jméno Otce i Syna i Ducha sva-

tého a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.“

Čtení Písma k Obětování: Tób 13,7

Nuže, vizte, co s vámi učinil, chvalte jej na plná ústa. Dobrořečte Pánu spravedlnosti, vyvyšujte Krále věků! Amen. Aleluja!

K Požehnání: Tób 12,21–22a–b

Když pak oni povstali, už jej nemohli spatřit. Dobrořečili Bohu a vzdávali mu chválu. Vzdávali mu chválu za tyto jeho veliké skutky.

Ani my tě již nemůžeme spatřit, než na tváři svých bližních, jimž nyní jdeme vyprávět o tvých velikých činech, které jsi s námi učinil.

Na věky buď vyvýšeno tvé jméno v Ježíši Kristu, tvém nejmilejším Synu, který k nám přišel v Duchu svatém, aby nás i svět spasil.

Amen. Aleluja!

Vhodné písně: 264, 18 nebo 292, 335

SVÁTEK TĚLA A KRVE PÁNĚ

3. června 2010

(ČESKÝ MISÁL – SLAVNOST BOŽÍHO TĚLA)

Kdo je z vás největší, bude váš služebník. (Mt 23,11)

První čtení Písma: Ž 145,15–16; J 6,35

Oči všech s nadějí vzhlížejí k tobě a ty jim v pravý čas dáváš pokrm, otvíráš svou ruku a ve své přízni sytíš všechno, co žije.

Ježíš jim řekl: „Já jsem chléb života; kdo přichází ke mně, nikdy nebude hladovět, a kdo věří ve mne, nebude nikdy žíznit.“ Aleluja!

Tužby

2. Za posvěcení našich společných stolování milostivou přítomností Spasitele a Vykupitele, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom všichni s radostí přistupovali ke svátosti svaté večeře Páně, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Pane, naše spásu! Blaze těm, kdo bydlí ve tvém domě, mohou tě zde vždycky chválit. Blaze člověku, jenž sílu hledá v tobě, těm, kteří se vydávají na pouť. Pokračují stále s novou silou, objeví se před svým Bohem na Sijónu. Hospodine, Bože zástupů, slyš modlitbu mou, naslouchej, Bože! (Ž 84,5–6.8)

Prosíme tě:

Mluv k nám neustále, v Pánu Ježíši Kristu, který na věky žije a kraluje s tebou, naším nebeským Otcem, v moci Ducha svatého.

Amen.

Druhé čtení Písma: 1 K 1,23–29

My kážeme Krista ukřižovaného. Pro Židy je to kámen úrazu, pro ostatní bláznovství, ale pro povolání, jak pro Židy, tak pro Řeky, je Kristus Boží moc a Boží moudrost. Neboť bláznovství Boží je moudřejší než lidé a slabost Boží je silnější než lidé. Pohledte, bratří, koho si Bůh povolává: Není mezi vámi mnoho moudrých podle lidského soudu, ani mnoho mocných, ani mnoho urozených; ale co je světu bláznovstvím, to vyvolil Bůh, aby zahanbil moudré, a co je slabé, vyvolil Bůh, aby zahanbil silné; neurozené v očích světa a opovržené Bůh vyvolil, ano vyvolil to, co není, aby to, co jest, obrátil v nic – aby se tak žádný člověk nemohl vychloubat před Bohem.

Amen.

Evangelium: J 6,56–59

„Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm. Jako mne poslal živý Otec a já mám život z Otce, tak i ten, kdo mne jí, bude mít život ze mne. Toto je ten chléb, který sestoupil z nebe – ne jako jedli vaši otcové, a zemřeli. Kdo jí tento chléb, živ bude navěky.“ To řekl, když učil v synagóze v Kafarnaum.

Čtení Písma k Obětování: Lv 22,1–3

Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Mluv k Áronovi a jeho synům, ať se zdržují svatých darů Izraelců, které mi oddělují jako svaté, a ať neznasvěcují mé svaté jméno. Já jsem Hospodin. Řekni jim: „Kdyby se někdo ve vašich pokoleních ze všeho vašeho potomstva přiblížil ke svatým darům, které Izraelci oddělují Hospodinu jako svaté, a byl nečistý, bude vyobcován od mé tváře. Já jsem Hospodin.“

Amen.

K Požehnání: 1 K 11,26–11

Kdykoli tedy jíte tento chléb a pijete tento kalich, zvěstujete smrt Páně, dokud on nepřijde. Kdo by tedy jedl tento chléb a pil kalich Páně nehodně, proviní se proti tělu

a krvi Páně. Nechť každý sám sebe zkoumá, než tento chléb jí a z tohoto kalicha pije. Kdo jí a pije a nerozpoznává, že jde o tělo Páně, jí a pije sám sobě odsouzení.

My jsme tě poznali, Pane! Učinil jsi, že jsme nepřistupovali k tvému stolu nehodně. Jsme živi, ale už ne my, ty žiješ v nás a mezi námi.

Na věky buď vyvýšeno tvé jméno v Ježíši Kristu, tvém nejmilejším Synu, který k nám přišel v Duchu svatém, aby nás i svět spasil.

Amen. Aleluja!

Vhodné písně: 20, 284 nebo 285

DRUHÁ NEDELE PO HODU BOŽÍM SVATODUŠNÍM

6. června 2010

– PRVNÍ NEDELE PO TROJICI (ČESKÝ MISÁL – NEDELE DRUHÁ PO SV. DUCHU)

Přiveď sem chudé, zmrzačené, slepé a chromé. (L 14,21)

První čtení Písma: Ž 18,1–3

Hospodin (mne) vysvobodil ze spárů všech jeho nepřátel i z rukou Saulových. Pravit: Miluji tě vroucně, Hospodine, moje sílo. Hospodine, skalní štíte můj, má pevná tvrzi, vysvoboditeli, Bože můj, má skálo, utíkám se k tobě, štíte můj a rohu spásy, nedobytný hrade!

Aleluja!

Tužby

2. Abychom všichni byli ochotni pozvat všechny potřebné k hostině u stolu Ježíše Krista, modleme se k Hospodinu.
3. Aby všichni pozvaní ke stolu Kristovu přijali i Kristovo vyslání, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Pane, naše spásu! Klaníme se ti před tvým svatým chrámem, tvému jménu vzdáváme chválu za tvé milosrdenství a za tvou věrnost. Svou řeč jsi vyvýšil nad každé své jméno. (Srv. Ž 138,2)

Prosíme tě: Mluv k nám neustále, v Pánu Ježíši Kristu, který na věky žije a kraluje s tebou, naším nebeským Otcem, v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: 1 J 3,13–18

Nedivte se, bratří, když vás svět nenávidí. My víme, že jsme přešli ze smrti do života, protože milujeme své bratry. Kdo nemiluje, zůstává ve smrti. Kdokoliv nenávidí svého bratra, je vrah – a víte, že žádný vrah nemá podíl na věčném životě. Podle toho jsme poznali, co je láska, že on za nás položil život. A tak i my jsme povinni položit život za své bratry. Má-li někdo dostatek a vidí, že jeho bratr má nouzi, a bez soucitu se od něho odvrátí – jak v něm může zůstat Boží láska? Dítky, nemilujme pouhým slovem, ale opravdovým činem. Amen.

Evangelium: L 14,15–24

Když to uslyšel jeden z hostů, řekl mu: „Blaze tomu, kdo bude jíst chléb v království Božím.“ Ježíš mu řekl: „Jeden člověk chystal velikou večeři a pozval mnoho lidí. Když měla hostina začít, poslal svého služebníka, aby řekl pozvaným: ‚Pojďte, vše už je připraveno.‘ A začali se jeden jako druhý vymlouvat. První mu řekl: ‚Koupil jsem pole a musím se jít na ně podívat. Prosím tě, přijmi mou omluvu.‘ Druhý řekl: ‚Koupil jsem pět párů volů a jdu je vyzkoušet. Prosím tě, přijmi mou omluvu!‘ Další řekl: ‚Oženil jsem se, a proto nemohu přijít.‘ Služebník se vrátil a oznámil to svému pánu. Tu se pán domu rozhněval a řekl svému služebníku: ‚Vyjdi rychle na náměstí a do ulic města a přiveď sem chudé, zmrzačené, slepé a chromé.‘ A služebník řekl: ‚Pane, stalo se, jak jsi rozkázal a ještě je místo.‘ Pán řekl služebníkovi: ‚Vyjdi za lidmi na cesty a k ohradám a přinut je, ať přijdou, aby se můj dům naplnil. Neboť vám pravím: Nikdo z těch mužů, kteří byli pozváni, neokusí mé večeře.‘“

Čtení Písma k Obětování: Ž 6,5.10

Vrať se, Hospodine, braň mě, pro své milosrdenství mě zachraň!
Hospodin slyší mou prosbu, moji modlitbu Hospodin přijme.

K Požehnání: Ž 120,1–2

K Hospodinu v soužení jsem volal, on mi odpověděl. Hospodine, vysvoboď mě od zrádných rtů, od jazyka záluďného.

Na věky buď vyvýšeno tvé jméno v Ježíši Kristu, tvém nejmilejším Synu, který k nám přišel v Duchu svatém, aby nás i svět spasil.

Amen. Aleluja!

Vhodné písně: 150, 39, 165

PAMÁTKA NA PATRIARCHU ZAKLADATELE DR. KARLA FARSKÉHO

(† 12. ČERVNA 1927)

12. června 2010

Pojďte za mnou a učiním z vás rybáře lidí. (Mt 4,19)

První čtení Písma: Gn 12,1–2

I řekl Hospodin Abramovi: „Odejdi ze své země, ze svého rodiště a z domu svého otce do země, kterou ti ukážu. Učiním tě velkým národem, požehnám tě, velké učiním tvé jméno. Staň se požehnáním!“

Aleluja!

Tužby

2. Za rozkvet církve, kterou svolal svým svatým Duchem a apoštolským dílem Karla Farského, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom všichni byli věrni odkazu těch, které si Kristus pro zakladatelské dílo Církve československé husitské vyvolil, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Pane, naše spásu! Ukaž nám, Hospodine, své milosrdenství, uděl nám svou spásu! Chceme slyšet tvé vyhlášení pokoje pro tvůj lid a všechny tvé věrné. Jenom ať se k své hlouposti už nevracíme! (Srv. Ž 85,8–9)

Prosíme tě:

Mluv k nám neustále, v Pánu Ježíši Kristu, který na věky žije a kraluje s tebou, naším nebeským Otcem, v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: Jk 1,26–27

Domnívá-li se kdo, že je zbožný, a přitom nedrží na uzdě svůj jazyk, klame tím sám sebe a jeho zbožnost je marná. Pravá a čistá zbožnost před Bohem a Otcem znamená pamatovat na vdovy a sirotky v jejich soužení a chránit se před poskvrnou světa.

Amen.

Evangelium: J 1,14–20

A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy.

Jan o něm vydal svědectví a volal: „To je ten, o němž jsem řekl: Přichází za mnou, ale je větší, protože tu byl dříve než já.“

Z jeho plnosti jsme byli obdarováni my všichni milostí za milostí.

Neboť Zákon byl dán skrze Mojžíše, milost a pravda se stala skrze Ježíše Krista. Boha nikdy nikdo neviděl; jednorozený Syn, který je v náruči Otcově, nám o něm řekl.

Toto je svědectví Janovo, když k němu Židé z Jeruzaléma poslali kněze a levity, aby se ho otázali: „Kdo jsi?“

Nic nepopřel a otevřeně vyznal: „Já nejsem Mesiáš.“

Čtení Písma k Obětování: J 10,11–15

Já jsem dobrý pastýř. Dobrý pastýř položí svůj život za ovce. Ten, kdo není pastýř, kdo pracuje jen za mzdu a ovce nejsou jeho vlastní, opouští je a utíká, když vidí, že se blíží vlk. A vlk ovce trhá a rozhání. Tomu, kdo je najat za mzdu, na nich nezáleží. Já jsem dobrý pastýř; znám své ovce a ony znají mne, tak jako mě zná Otec a já znám Otce. A svůj život dávám za ovce.

K Požehnání: Srv. Ef 5,19–20

Hospodine, plni Ducha zpíváme společně žalmy, chvalozpěvy a duchovní písně. Zpíváme a chválíme tě z celého srdce a vždycky za všechno, jakož i za společenství tohoto stolu Páně ti vzdáváme díky, Bože a Otče, ve jménu našeho Pána Ježíše Krista, který k nám přišel v Duchu svatém, aby nás i svět spasil.

Amen. Aleluja!

Vhodné písně: 26, 37, 179 nebo 291

Radujte se se mnou, protože jsem našel ovci, která se mi ztratila. (L 15,6)

První čtení Písma: Ž 25,18–19.1–3

Pohleď na mé pokoření, na moje trápení, sejmi ze mne všechny hříchy.

Pohleď, jak mnoho je mých nepřátel, jak zavile mě nenávidí.

K tobě, Hospodine, pozvedám svou duši, v tebe doufám, Bože můj, kéž nejsem zahanben, ať nade mnou moji nepřátelé nejásají. Ano, nebude zahanben, kdo skládá naději v tebe, zahanbeni budou věrolomní, vyjdou s prázdnou.

Amen. Aleluja!

Tužby

2. Abychom všichni zmocnění Duchem svatým všechny zbloudilé vyhledávali a zachránili, modleme se k Hospodinu.
3. Za církev živou, s hříchem ustavičně zápasící a přinášející působivé svědectví o moci Kristově, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Pane, naše spáso! Dej nám poznat svoje cesty, Hospodine, uč mě chodit po svých stezkách. Veď nás cestou své pravdy a vyučuj nás, vždyť jsi Bůh, naše spása, každodenně skládáme svou naději v tebe. (Srv. Ž 25,4–5)

Prosíme tě:

Mluv k nám neustále, v Pánu Ježíši Kristu, který na věky žije a kraluje s tebou, naším nebeským Otcem, v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: 1 Pt 5,6–11

Pokořte se tedy pod mocnou ruku Boží, aby vás povýšil v ustanovený čas. Všechnu svou starost vložte na něj, neboť mu na vás záleží. Buďte střízliví! Buďte bdělí! Váš protivník, ďábel, obchází jako ‚lev řvoucí‘ a hledá, koho by pohltil. Vzeprete se mu, zakotveni ve víře, a pamatujte, že vaši bratří všude ve světě procházejí tímž utrpením jako vy. A Bůh veškeré milosti, který vás povolal ke své věčné slávě v Kristu, po krátkém utrpení vás obnoví, utvrdí, posílí a postaví na pevný základ. Jemu náleží panství na věky věků! Amen.

Evangelium: L 15,1-10

Do jeho blízkosti přicházeli samí celníci a hříšníci, aby ho slyšeli. Farizeové a zákoníci mezi sebou reptali: „On přijímá hříšníky a jí s nimi!“ Pověděl jim toto podobenství: „Má-li někdo z vás sto ovcí a ztratí jednu z nich, což nenechá těch devadesát devět na pustém místě a nejde za tou, která se ztratila, dokud ji nenalezne? Když ji nalezne, vezme si ji s radostí na ramena, a když přijde domů, svolá své přátele a sousedy a řekne jim: ‚Radujte se se mnou, protože jsem našel ovci, která se mi ztratila.‘ Pravím vám, že právě tak bude v nebi větší radost nad jedním hříšníkem, který činí pokání, než nad devadesáti devíti spravedlivými, kteří pokání nepotřebují. Nebo má-li nějaká žena deset stříbrných mincí a ztratí jednu z nich, což nerozsvítí lampu, nevymete dům a nehledá pečlivě, dokud ji nenajde? A když ji nalezne, svolá své přítelkyně a sousedky a řekne: ‚Radujte se se mnou, poněvadž jsem našla peníz, který jsem ztratila.‘ Pravím vám, právě tak je radost před anděly Božími nad jedním hříšníkem, který činí pokání.“

Čtení Písma k Obětování: Ž 55,23

Na Hospodina slož svoji starost, postará se o tebe a nedopustí, aby se kdy spravedlivý zhroutil.

K Požehnání: L 15,7

Pravím vám, že právě tak bude v nebi větší radost nad jedním hříšníkem, který činí pokání, než nad devadesáti devíti spravedlivými, kteří pokání nepotřebují.

Děkujeme, svatý Bože, za ujištění, že i nad námi, kteří jsme činili upřímné pokání, se budeš radovat ve svém nebeském království, které jsi pro člověka připravil od počátku světa. Ano, hřešili jsme, ale litovali jsme své minulosti. Nyní jsi nám při hostině Kristově ukázal, že na nás pamatuješ.

Na věky buď vyvýšeno tvé jméno v Ježíši Kristu, tvém nejmilejším Synu, který k nám přišel v Duchu svatém, aby nás i svět spasil.

Amen. Aleluja!

Vhodné písně: 85, 101 nebo 180, 189

ČTVRTÁ NEDĚLE PO HODU BOŽÍM SVATODUŠNÍM

20. června 2010

– TŘETÍ NEDĚLE PO TROJICI (ČESKÝ MISÁL – NEDĚLE ČTVRTÁ PO SV. DUCHU)

...všechno tam nechali a šli za ním. (L 5,11)

První čtení Písma: Ž 27,1–3

Hospodin je světlo mé a moje spása, koho bych se bál? Hospodin je záštita mého života, z koho bych měl strach? Když se na mě vrhli zlovolníci, aby pozřeli mé tělo, protivníci, moji nepřátelé, sami klopýtli a padli. Kdyby se proti mně položilo vojsko, mé srdce nepocítí bázeň, kdyby proti mně i bitva vzplála, přece budu doufat.

Amen.

Tužby

2. Abychom všichni byli zmocněni k následování Ježíše Krista, trpícího a oslaveného, modleme se k Hospodinu.
3. Za dar trpělivosti, s níž bychom utrpení svého života překonávali s jasným výhledem na věčnost, kterou nám Kristus připravil, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Pane, naše spáso! Zkoumej nás a podrob zkoušce, protřib naše ledví a naše srdce! Máme před očima tvoje milosrdenství.

Hospodine, zamilovali jsme si dům, v němž bydlíš, místo, kde má příbytek tvá sláva. (Srv. Ž 26,2–3.8)

Prosíme tě:

Mluv k nám neustále, v Pánu Ježíši Kristu, který na věky žije a kraluje s tebou, naším nebeským Otcem, v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: Ř 8,18–23

Soudím totiž, že utrpení nynějšího času se nedají srovnat s budoucí slávou, která má být na nás zjevena. Celé tvorstvo toužebně vyhlíží a čeká, kdy se zjeví sláva Božích synů. Neboť tvorstvo bylo vydáno marnosti – ne vlastní vinou, nýbrž tím, kdo je marnosti vydal. Trvá však naděje, že i samo tvorstvo bude vysvobozeno z otroctví zániku a uvedeno do svobody a slávy dětí Božích. Víme přece, že veškeré tvorstvo až podnes společně sténá a pracuje k porodu. A nejen to: i my sami, kteří již máme Ducha jako příslib darů Božích, i my ve svém nitru sténáme, očekávající přijetí za syny, totiž vykoupení svého těla. Amen.

Evangelium: J 8,1-11

Ježíš však odešel na Olivovou horu. Na úsvitě přišel opět do chrámu a všechen lid se k němu shromažďoval. On se posadil a učil je. Tu k němu zákoníci a farizeové přivedou ženu, přistiženou při cizoložství; postavili ji doprostřed a řeknou mu: „Mistře, tato žena byla přistižena při činu jako cizoložnice. V zákoně nám Mojžíš přikázal takové kamenovat. Co říkáš ty?“ Tou otázkou ho zkoušeli, aby ho mohli obžalovat. Ježíš se sklonil a psal prstem po zemi. Když však na něj nepřestávali naléhat, zvedl se a řekl: „Kdo z vás je bez hříchu, první hoď na ni kamenem!“ A opět se sklonil a psal po zemi. Když to uslyšeli, [zahanbeni ve svém svědomí] vytráceli se jeden po druhém, starší nejprve, až tam zůstal sám s tou ženou, která stála před ním. Ježíš se zvedl a řekl jí: „Ženo, kde jsou ti, kdo na tebe žalovali? Nikdo tě neodsoudil?“ Ona řekla: „Nikdo, Pane.“ Ježíš jí řekl: „Ani já tě neodsuzuji. Jdi a už nehřeš!“

Čtení Písma k Obětování: Ž 13,4-5

Shlédni, Hospodine, Bože můj, a odpověz mi! Rozjasni mé oči, ať neusnu spánkem smrti, ať nepřítel neřekne: „Zdolal jsem ho!“ Moji protivníci budou jásat, zhrou- tím-li se.

K Požehnání: Srv. Ž 18,2-3

Milujeme tě vroucně, Hospodine, naše sílo, skalní štíte náš, pevná tvrzi, vysvo- boditeli, Bože náš, naše skálo, utíkáme se k tobě, štíte můj a rohu spásy, nedobytný hrade!

Na věky buď vyvýšeno tvé jméno v Ježíši Kristu, tvém nejmilejším Synu, který k nám přišel v Duchu svatém, aby nás i svět spasil.

Amen. Aleluja!

Vhodné písně: 74 nebo 114, 117, 198

To je ten, o němž je psáno:

„Hle, já posílám posla před tvou tváří, aby ti připravil cestu.“

(L 7,27)

První čtení Písma: Jr 1,5–10

„Proběhněte ulicemi Jeruzaléma, prohledejte jeho náměstí, jen se dívejte a přesvědčte se, zda najdete někoho, kdo uplatňuje právo, kdo hledá pravdu, a já Jeruzalému odpustím. Říkají-li: »Jakože živ je Hospodin«, jistě přísahají křivě.“ Hospodine, tobě přece záleží na věrnosti. Biješ je, ale bolestí se nesvíjejí, ničíš je, ale tvá napomínání odmítají. Jejich tváře jsou tvrdší než skála, odmítají se vrátit. Řekl jsem: Jsou to jen nuzáci! Počínají si pošetile, protože neznají Hospodinovu cestu, řády svého Boha. Půjdu tedy k velkým, promluvím s nimi, ti přece znají Hospodinovu cestu, řády svého Boha. Avšak ti rovněž rozlomili jho, zpřetrhali pouta. Proto je zadává lev z divočiny, zahubí je stepní vlk. U jejich měst bude číhat levhart a rozsápe každého, kdo z nich vyjde, neboť jejich nevěrností je tolik, tak četná jsou jejich odvrácení. „Jak bych ti to mohl odpustit? Tvoji synové mě opustili a přísahají při tom, co není Bůh. Sytím je, a oni cizoloží, v domě nevěstky si zasazují smuteční zářezy. Jsou to bujni hřebci, hned jak vstanou, každý plane vášní k ženě svého bližního. Což je za to nemám ztrestat?“, je výrok Hospodinův. „Což takový pronárod nemá postihnout má pomsta? Vystupte na jeho zdi a ničte, ale ne docela, odstraňte jeho výhonky, protože nepatří Hospodinu.“

Amen.

Tužby

2. Aby nás ustavičně svým svatým Duchem přiváděl k pravdě a svědectví o ní, modleme se k Hospodinu.
3. Za odvahu a statečnost žít pravdou víry a nebát se o tuto pravdu po celý život bojovat, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Pane, naše spáso! Toto je den, který jsi učinil, Hospodine, abychom se v něm mohli radovat z pravdy. Chválíme tě, Hospodine, protože jsi dobrý, milosrdenství tvé je věčné! (Srv. Ž 118,24.29)

Prosíme tě:

Mluv k nám neustále, v Pánu Ježíši Kristu, který na věky žije a kraluje s tebou, naším nebeským Otcem, v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: Jr 1,17–19

„Ty však přepásej svá bedra, povstaň a vyřiď jim všechno, co jsem ti přikázal. Jen se jich neděš, jinak tě naplním děsem z nich. Hle, učinil jsem tě dnes opevněným městem, sloupem železným a bronzovou hradbou nad celou zemí proti králům judským, proti jejich velmožům, proti jejich kněžím i proti lidu země. Budou proti tobě bojovat, ale nic proti tobě nezmohou, neboť já budu s tebou a vysvobodím tě,“ je výrok Hospodinův. Amen.

Evangelium: Mt 11,2–4

Jan uslyšel ve vězení o činech Kristových; poslal k němu vzkaz po svých učednících: „Jsi ten, který má přijít, nebo máme čekat jiného?“ Ježíš jim odpověděl: „Jděte, zvěstujte Janovi, co vidíte a slyšíte: Slepí vidí, chromí chodí, malomocní jsou očišťováni, hluší slyší, mrtví vstávají, chudým se zvěstuje evangelium. A blaze tomu, kdo se nade mnou neuráží.“ Když Janovi učedníci odcházeli, začal Ježíš mluvit k zástupům o Janovi: „Na co jste se vyšli na poušť podívat? Na rákos, kterým kývá vítr? Nebo co jste vyšli shlédnout? Člověka oblečeného do drahých šatů? Ti, kdo nosí drahé šaty, jsou v domech královských. Nebo proč jste vyšli? Vidět proroka? Ano, pravím vám, a víc než proroka. To je ten, o němž je psáno: ‚Hle, já posílám posla před svou tváří, aby ti připravil cestu.‘ Amen, pravím vám, mezi těmi, kdo se narodili z ženy, nevystoupil nikdo větší, než Jan Křtitel; avšak i ten nejmenší v království nebeském je větší nežli on. Ode dnů Jana Křtitele až podnes království nebeské trpí násilí a násilníci po něm sahají. Neboť všichni proroci i Zákon prorokovali až po Jana. A chcete-li to přijmout, on je Eliáš, který má přijít.“

Čtení Písma k Obětování: Ž 145,15–16

Oči všech s nadějí vzhlížejí k tobě a ty jim v pravý čas dáváš pokrm, otvíráš svou ruku a ve své přízni sytíš všechno, co žije.

K Požehnání: J 1,32–34

Jan vydal svědectví: „Spatřil jsem, jak Duch sestoupil jako holubice z nebe a zůstal na něm. A já jsem stále nevěděl, kdo to je, ale ten, který mě poslal křtít vodou, mi řekl: ‚Na koho spatříš sestupovat Ducha a zůstávat na něm, to je ten, který křtí Duchem svatým.‘ Já jsem to viděl a dosvědčuji, že toto je Syn Boží.“

Na věky buď vyvýšeno tvé jméno v Ježíši Kristu, tvém nejmilejším Synu, který k nám přišel v Duchu svatém, aby nás i svět spasil.

Amen. Aleluja!

Vhodné písně: 311, 55 nebo 297, 305

PÁTÁ NEDĚLE PO HODU BOŽÍM SVATODUŠNÍM

27. června 2010

– ČTVRTÁ NEDĚLE PO TROJICI (ČESKÝ MISÁL – NEDĚLE PÁTÁ PO SV. DUCHU)

Jdi se nejprve smířit se svým bratrem; potom teprve přijď a přines svůj dar.
(Mt 5,24)

První čtení Písma: Ž 27,1.7.9

Hospodin je světlo mé a moje spása, koho bych se bál? Hospodin je záštita mého života, z koho bych měl strach?

Hospodine, slyš můj hlas, když volám, smiluj se nade mnou, odpověz mi!

Svoji tvář přede mnou neukrývej, v hněvu nezamítej svého služebníka. Ty jsi byl má pomoc, neodvrhuj mě a neopouštěj, Bože, moje spásu.

Amen.

Tužby

2. Abychom všichni opravdovostí své víry naplňovali svůj život ve svaté církvi Kristově, modleme se k Hospodinu.
3. Aby nikdo z nás nemohl být usvědčen z praktické nevěry a mravní bídy, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Pane, naše spásu! Ti, kdo jsou zasazeni v domě tvém, kdo rostou ve tvých nádvořích, ještě v šedinách ponесou plody, zůstanou statní a svěží, aby hlásali, že jsi přímý, naše pevná skála, na které je možno stavět svůj dům modlitby k tobě. I tvé slovo je pevné a vede k životu. Lze se na něj vždy spolehnout.

(Srv. Ž 92,14–16)

Prosíme tě:

Mluv k nám neustále, v Pánu Ježíši Kristu, který na věky žije a kraluje s tebou, naším nebeským Otcem, v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: 1 Pt 3,8–15a

Nakonec pak: Všichni buďte jedné myslí, soucitní, plní bratrské lásky, milosrdní a pokorní, neodplácejte zlým za zlé ani urážkou za urážku, naopak žehnejte; vždyť jste byli povoláni k tomu, abyste se stali dědici požehnání. ‚Chceš-li milovat život a vidět dobré dny, zdržuj jazyk od zlého a rty od lstivých slov, odvrát se od zlého a číň dobré, hledej pokoj a usiluj o něj. Vždyť oči Páně hledí na spravedlivé a jeho uši jsou otevřeny jejich prosbám, ale tvář Páně je proti těm, kteří činí zlo.‘ Kdo vám ublíží, budete-li horlit pro dobro? Ale i kdybyste pro spravedlnost měli trpět, jste blahosla-

veni. ‚Strach z nich ať vás neděsí ani nezviklá a Pán, Kristus, budiž svatý‘ ve vašich srdcích.

Amen.

Evangelium: Mt 5,20–24

Neboť pravím vám: Nebude-li vaše spravedlnost o mnoho přesahovat spravedlnost zákoníků a farizeů, jistě nevejdete do království nebeského. Slyšeli jste, že bylo řečeno otcům: Nezapínej! Kdo by zabil, bude vydán soudu. Já však pravím, že již ten, kdo se hněvá na svého bratra, bude vydán soudu; kdo snižuje svého bratra, bude vydán radě; kdo svého bratra zatracuje, propadne ohnivému pecku. Přinášíš-li tedy svůj dar na oltář a tam se rozpomeneš, že tvůj bratr má něco proti tobě, nech svůj dar před oltářem a jdi se nejprve smířit se svým bratrem; potom teprve přijď a přines svůj dar.

Čtení Písma k Obětování: Ž 16,7–8

Dobrořečím Hospodinu, on mi radí, i v noci mě moje ledví napomíná. Hospodi na stále před oči si stavím, je mi po pravici, nic mnou neotřese.

K Požehnání: Ž 22,27

Pokorní budou jíst dosyta, budou chválit Hospodina ti, kdo se na jeho vůli dotazují. Vaše srdce bude žít navždy.

Na věky buď vyvýšeno tvé jméno v Ježíši Kristu, tvém nejmilejším Synu, který k nám přišel v Duchu svatém, aby nás i svět spasil.

Amen. Aleluja!

Vhodné písně: 87, 86, 186

„Ty jsi Mesiáš, Syn Boha živého.“ (Mt 16,16)

První čtení Písma: Ž 139,1–2a

Hospodine, zkoumáš mě a znáš mě. Víš o mně, ať sedím nebo vstanu.
Amen.

Tužby

2. Abychom všichni byli vděční za to, že víme, komu jsme uvěřili, a za evangelium Kristovo se nikdy nestyděli, modleme se k Hospodinu.
3. Aby milost Kristovy oběti, která nás učinila tím, čím jsme, nám nebyla udělena nadarmo, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Pane, naše spáso! Hospodine! Nesmírný je zástup těch, kteří nesou radostnou zvěst. (Srv. Ž 68,12)

My však dnes otevíráme knihu Písem svatých a prosíme o tvého svatého Ducha, abychom ne od lidí, ale od samého Krista přijali radostnou zvěst – evangelium.

Prosíme tě:

Mluv k nám neustále, v Pánu Ježíši Kristu, který na věky žije a kraluje s tebou, naším nebeským Otcem, v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: Sk 12,1–12; Ga 1,11–16a

V té době král Herodes krutě zasáhl proti některým bratřím. Mečem dal popravit Jakuba, bratra Janova. Když viděl, že si tím získal židy, rozkázal zatknout také Petra. Byly právě velikonoce. Zmocnil se ho, dal ho zavřít do vězení a hlídat čtyřmi strážemi po čtyřech vojácích. Chtěl ho po velikonocích veřejně soudit. Petra tedy střežili ve vězení a církev se za něj stále modlila k Bohu. Noc předtím, kdy jej chtěl Herodes předvést na soud, spal Petr mezi dvěma vojáky, spoután dvěma řetězy, a stráž před dveřmi hlídaly vězení. Najednou u něho stál anděl Páně a v žaláři zazářilo světlo. Anděl udeřil Petra do boku, vzbudil ho a řekl: „Rychle! Vstaň!“ A s Petrových rukou spadly řetězy. Anděl mu řekl: „Opásej se a obuj se!“ Petr to udělal a anděl ho vyzval: „Vezmi si plášť a pojď za mnou.“ Petr následoval tedy anděla ven z vězení, ale nebyl si jist, zda to všechno je skutečnost; myslel si, že má vidění. Prošli první stráží, pak druhou, a přišli k železné bráně, která vedla do města; ta se jim sama od sebe otevřela. Vyšli ven, prošli jednou ulicí a tu mu náhle anděl zmizel. Teprve nyní se Petr vzpamatoval a řekl: „Teď už vím, že Pán opravdu poslal svého anděla, vysvobodil

mne z ruky Herodovy a uchránil od toho, co si přál židovský lid.“ S tím vědomím šel do domu Marie, matky Jana, zvaného Marek. Tam se shromáždilo mnoho lidí a modlili se.

Ujišťuji vás, bratří, že evangelium, které jste ode mne slyšeli, není z člověka. Vždyť já jsem je nepřevzal od žádného člověka ani se mu nenaučil od lidí, nýbrž zjevil mi je sám Ježíš Kristus. Slyšeli jste přece o tom, jak jsem si kdysi vedl, když jsem ještě byl oddán židovství, jak horlivě jsem pronásledoval církev Boží a snažil se ji vyhubit. Vynikal jsem ve věrnosti k židovství nad mnoho vrstevníků v našem lidu a nadmíru jsem horlil pro tradice našich otců. Ale ten, který mě vyvolil už v těle mé matky a povolal mě svou milostí, rozhodl se zjeviti mně svého Syna, abych radostnou zvěst o něm nesl všem národům.

Amen.

Evangelium: J 21,15–19

Když pak pojedli, zeptal se Ježíš Šimona Petra: „Šimone, synu Janův, miluješ mne víc než ti zde?“ Odpověděl mu: „Ano, Pane, ty víš, že tě mám rád.“ Řekl mu: „Pas mé beránky.“ Zeptal se ho podruhé: „Šimone, synu Janův, miluješ mne?“ Odpověděl: „Ano, Pane, ty víš, že tě mám rád.“ Řekl mu: „Buď pastýřem mých ovcí!“ Zeptal se ho potřetí: „Šimone, synu Janův, máš mne rád?“ Petr se zarmoutil nad tím, že se ho potřetí zeptal, má-li ho rád. Odpověděl mu: „Pane, ty víš všechno, ty víš také, že tě mám rád.“ Ježíš mu řekl: „Pas mé ovce! Amen, amen, pravím tobě, když jsi byl mladší, sám ses přepásával a chodil jsi, kam jsi chtěl; ale až zestárneš, vztáhneš ruce a jiný tě přepáše a povede, kam nechceš.“ To řekl, aby mu naznačil, jakou smrtí oslaví Boha. A po těch slovech dodal: „Následuj mne!“

Čtení Písma k Obětování: Ž 45,18

Tvé jméno budu připomínat po všechna pokolení; proto ti národy budou vzdávat chválu navěky a navždy. Amen.

K Požehnání: 1 K 15,10

Milostí Boží jsem to, co jsem, a milost, kterou mi prokázal, nebyla nadarmo; více než oni všichni jsem se napracoval – nikoli já, nýbrž milost Boží, která byla se mnou.

Na věky buď vyvýšeno tvé jméno v Ježíši Kristu, tvém nejmilejším Synu, který k nám přišel v Duchu svatém, aby nás i svět spasil.

Amen. Aleluja!

Vhodné písně: 11 nebo 13, 9, 188

ŠESTÁ NEDĚLE PO HODU BOŽÍM SVATODUŠNÍM

4. července 2010

– PÁTÁ NEDĚLE PO TROJICI (ČESKÝ MISÁL – NEDĚLE ŠESTÁ PO SV. DUCHU)

Když ty prokazuješ dobrodiní, ať neví tvá levice, co činí pravice.

(Mt 6,3)

První čtení Písma: Ž 28,1.8–9

K tobě, Hospodine, volám, nebuď ke mně hluchý, skálo moje.

Hospodin je síla svého lidu, spásná záštita svého pomazaného. Zachraň svůj lid a žehnej dědictví svému, buď mu pastýřem a nes jej na ramenu věčně!

Amen.

Tužby

2. Abychom všichni opustili cestu hříchu a v Ježíši Kristu byli věčně živi ve svobodě dětí Božích, modleme se k Hospodinu.
3. Aby bohatstvím darů Ducha svatého pomáhal světu v jeho nouzi a mravní bídě, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Pane, naše spásu! Hospodine! Svojí písní i svým životem ti budeme vzdávat chválu. (Srv. Ž 28)

Promluv k nám Slovem své otcovské rady, slovem povzbuzení – svým mocným Slovem. Otevíráme nyní knihu Písem svatých a prosíme o tvého svatého Ducha, abychom mohli jásat na tím, že známe tvá Slova věčného života.

Prosíme tě:

Mluv k nám neustále, v Pánu Ježíši Kristu, který na věky žije a kraluje s tebou, naším nebeským Otcem, v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: Ř 6,3–11

Nevíte snad, že všichni, kteří jsme pokřtěni v Krista Ježíše, byli jsme pokřtěni v jeho smrt? Byli jsme tedy křtem spolu s ním pohřbeni ve smrt, abychom – jako Kristus byl vzkříšen z mrtvých slavnou mocí svého Otce – i my vstoupili na cestu nového života. Jestliže jsme s ním sjednoceni, protože máme účast na jeho smrti, jistě budeme mít účast i na jeho zmrtvýchvstání. Víme přece, že starý člověk v nás byl spolu s ním ukřižován, aby tělo ovládané hříchem bylo zbaveno moci a my už hříchu neotročili. Vždyť ten, kdo zemřel, je vysvobozen z moci hříchu. Jestliže jsme spolu s Kristem zemřeli, věříme, že spolu s ním budeme také žít. Vždyť víme, že Kristus, když byl vzkříšen z mrtvých, už neumírá, smrt nad ním už nepanuje. Když zemřel,

zemřel hříchu jednou provždy, když nyní žije, žije Bohu. Tak i vy počítejte s tím, že jste mrtvi hříchu, ale živi Bohu v Kristu Ježíši.

Amen.

Evangelium: Mt 5,43–6,4

Slyšeli jste, že bylo řečeno: ‚Milovati budeš bližního svého a nenávidět nepřítele svého.‘ Já však pravím: Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují, abyste byli syny nebeského Otce; protože on dává svému slunci svítit na zlé i dobré a déšť posílá na spravedlivé i nespravedlivé. Budete-li milovat ty, kdo milují vás, jaká vás čeká odměna? Což i celníci nečiní totéž? A jestliže zdravíte jenom své bratry, co činíte zvláštního? Což i pohané nečiní totéž? Buďte tedy dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec. Varujte se konat skutky spravedlnosti před lidmi, jim na odiv; jinak nemáte odměnu u svého Otce v nebesích. Když prokazuješ dobrodiní, nechtěj budit pozornost, jako činí pokrytci v synagógách a na ulicích, aby došli slávy u lidí; amen, pravím vám, už mají svou odměnu. Když ty prokazuješ dobrodiní, ať neví tvá levice, co činí pravice, aby tvé dobrodiní zůstalo skryto, a tvůj Otec, který vidí, co je skryto, ti odplatí.

Čtení Písma k Obětování: Ž 17,3.5–7

Zkoumal jsi mé srdce, dozíral jsi v noci, tříbil jsi mě, nic ti neuniklo, ani úmysl, jenž nepřešel mi přes rty.

Drž mé kroky ve svých stopách, aby moje nohy neuklouzly. K tobě volám a ty odpovíš mi, Bože, nakloň ke mně ucho, slyš, co říkám. Ukaž divy svého milosrdenství, spasiteli těch, kdo před útočníky se k pravici tvé utíkají.

K Požehnání: Srv. Ž 27,5–6

Hospodine, ty mě ve zlý den schováš ve svém stánku, ukryješ mě v skrýši svého stanu, na skálu mě zvedneš. Již teď zvedám hlavu nad své nepřátele kolem. V tvém stanu budu obětovat své oběti za hlaholu polnic, budu ti zpívat, prozpěvovat žalmy.

Na věky buď vyvýšeno tvé jméno v Ježíši Kristu, tvém nejmilejším Synu, který k nám přišel v Duchu svatém, aby nás i svět spasil.

Amen. Aleluja!

Vhodné písně: 99, 95, 85 nebo 193

Jděte a kažte, že se přiblížilo království nebeské. (Mt 10,7)

První čtení Písma: 1 K 14,19; Ž 117,1–2

Ve shromáždění (však) – abych poučil i druhé – raději řeknu pět slov srozumitelně než tisíce slov ve vytržení.

Chvalte Hospodina, všechny národy, všichni lidé, chvalte ho zpěvem, neboť se nad námi mohutně klene jeho milosrdenství. Hospodinova věrnost je věčná! Amen, Aleluja!

Tužby

2. Abychom všichni věrně zachovávali a rozmnožovali dědictví víry našich otců, modleme se k Hospodinu.
3. Za opravdovost víry, s níž budeme evangelium lásky a pokoje s láskou uvádět ve známost po příkladu věrozvěstů Cyrila a Metoděje, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Pane, naše spáso! Hospodine! Litera zabíjí, ale Duch dává život. (2 K 3,6b)

Otevíráme nyní knihu Písem svatých a prosíme o tvého svatého Ducha, abychom tak jako věrozvěstové Cyril a Metoděj poznali tvůj zákon a jako oni jej dokázali svému národu znovu srozumitelně přinášet.

Prosíme tě:

Mluv k nám neustále v Pánu Ježíši Kristu, který na věky žije a kraluje s tebou, naším nebeským Otcem, v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: 1 K 14,6–19

Vždyť kdybych k vám, bratří, přišel a mluvil jazyky, a nepřinesl vám žádné zjevení od Boha ani poznání ani prorocké slovo ani naučení – jaký prospěch byste z toho měli? Je to jako s hudebními nástroji, třeba s flétnou nebo kytarou: kdyby nevydávaly odlišné tóny, jak by bylo možno rozeznat nápěv, který se na nich hraje? A kdyby polnice vydala neurčitý zvuk, kdo by se připravoval k bitvě? Tak i vy: Jestliže ve vytržení nepromluvíte jasné slovo, jak se má poznat, co bylo řečeno? Budete mluvit jen do vzduchu! Na světě je mnoho různých řečí a každá má svá slova. Jestliže však neznám význam těch slov, budu pro mluvícího cizincem a on zase bude cizincem pro mne. Tak i vy: když tak horlivě usilujete o duchovní dary, snažte se, abyste měli hojnost

těch, které slouží růstu celé církve. A proto ten, kdo mluví jazyky, nechť prosí, aby je dovedl také vykládat. Kdybych se modlil ve vytržení, modlil by se můj duch, ale má mysl by toho nebyla účastna. Co tedy? Budu se modlit ve vytržení ducha, ale budu se také modlit s vědomou myslí. Budu zpívat chvalozpěvy ve vytržení ducha, ale budu zpívat také s vědomou myslí. Kdybys děkoval Bohu ve vytržení, jak by ten, kdo do toho není zasvěcen, mohl říci Amen k tvému díkůvzdání, když nerozumí tomu, co říkáš? Ty sice dobře vzdáváš díky, ale druhý z toho nemá žádný užitek. Děkuji Bohu, že mám dar mluvit jazyky více než vy všichni, ve shromáždění však – abych poučil i druhé – raději řeknu pět slov srozumitelně než tisíce slov ve vytržení. Amen.

Evangelium: Mt 10,7–20

Jděte a kaďte, že se přiblížilo království nebeské. Nemocné uzdravujte, mrtvé probouzejte k životu, malomocné očišťujte, démony vymítejte; zadarmo jste dostali, zadarmo dejte. Neberte od nikoho zlato, stříbro ani měďáky do opasku; neberte si na cestu mošnu ani dvoje šaty ani obuv ani hůl, neboť ‚hoden je dělník své mzdy‘. Když přijдете do některého města nebo vesnice, vyptejte se, kdo z nich je toho hoden; u něho zůstaňte, dokud nebudete odcházet. Když vstoupíte do domu, řekněte: ‚Pokoj vám.‘ A budou-li toho hodni, ať na ně přijde váš pokoj. Nebudou-li toho hodni, ať se váš pokoj vrátí k vám. A když vás někdo nepřijme a nebude chtít slyšet vaše slova, vyjděte ven z toho domu nebo města a setřeste prach svých nohou. Amen, pravím vám, lehčeji bude zemi sodomské a gomorské v den soudu, než tomu městu. Hle, já vás posílám jako ovce mezi vlky; buďte tedy obezřetní jako hadi a bezelstní jako holubice. Mějte se na pozoru před lidmi; neboť vás budou vydávat soudům, ve svých synagógách vás budou bičovat, budou vás vodit před vládcy a krále kvůli mně, abyste vydali svědectví jim i národům. A když vás obžalují, nedělejte si starosti, jak a co budete mluvit; neboť v tu hodinu vám bude dáno, co máte mluvit. Nejste to vy, kdo mluvíte, ale mluví ve vás Duch vašeho Otce.

Čtení Písma k Obětování: 2 Tm 4,1–5

Před Bohem a Kristem Ježíšem, který bude soudit živé i mrtvé, tě zapřísahám pro jeho příchod a jeho království: Hlásej slovo Boží, ať přijdeš vhod či nevhod, usvědčuj, domlouvej, napomínej v trpělivém vyučování. Neboť přijde doba, kdy lidé nesnou zdravé učení, a podle svých choutek si seženou učitele, kteří by vyhověli jejich přáním. Odvrátí sluch od pravdy a přikloní se k bájím. Avšak ty buď ve všem střízlivý, snášej útrapy, konej dílo zvěstovatele evangelia a cele se věnuj své službě.

K Požehnání: Mt 10,27.7

Co vám říkám ve tmě, povězte na světle; a co slyšíte v soukromí, hlásejte se střech. Jděte a kaďte, že se přiblížilo království nebeské.

Na věky buď vyvýšeno tvé jméno v Ježíši Kristu, tvém nejmilejším Synu, který k nám přišel v Duchu svatém, aby nás i svět spasil.

Amen. Aleluja!

Vhodné písně: 16, 42

PAMÁTKA MISTRA JANA HUSA

6. července 2010

(ČESKÝ MISÁL – PAMÁTKA MISTRA JANA HUSI)

Hleď tedy, ať světlo v tobě není tmou. (L 11,35)

První čtení Písma: Ž 37,1–7.30–31

Nevzrušuj se kvůli zlovolníkům, nezáviď těm, kdo jednají podle. Uvadají rychle jako tráva, jak zelené býlí zvadnou. Doufej v Hospodina, konej dobro, v zemi přebývej a zachovávej věrnost. Hledej blaho v Hospodinu, dá ti vše, oč požádá tvé srdce. Svou cestu svěř Hospodinu, doufej v něho, on sám bude jednat. Dá, že tvoje spravedlnost zazáří jak světlo, jako polední jas tvoje právo. Ztiš se před Hospodinem a čekej na něj. Nevzrušuj se kvůli tomu, kdo jde úspěšně svou cestou, nad tím, kdo strojí pikle.

Ústa spravedlivého pronášejí moudrost, jeho jazyk vyhlašuje právo. Má v svém srdci Boží zákon, jeho kroky nezakolísají.

Tužby

2. Abychom všichni upřímně se milovali, dobrých násilím utiskovat nedali a pravdy každému přáli, modleme se k Hospodinu.
3. Za církev svatou, aby v poznané pravdě pevně stála, pravdu milovala a statečně bránila, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Hospodine! Ty jsi spása spravedlivých a zástita v časech jejich soužení. (Srv. Ž 37,39)

Blahoslavený člověk, který obstojí ve zkoušce; když se osvědčí, dostane vavřín života, jež Pán zaslíbil těm, kdo ho milují. (Jk 1,12)

Všemohoucí Bože, slavíme dnes památku tvého služebníka Mistra Jana, kterého jsi v boji za pravdu posiloval svým svatým Slovem a svými zaslíbeními.

Prosíme tě:

Promluv tímž Slovem i k nám a mluv k nám neustále, v Pánu Ježíši Kristu, který na věky žije a kraluje s tebou, naším nebeským Otcem, v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: Mdr 5,1–5

Spravedliví tehdy s velkou neohrožeností předstoupí před ty, kdo ho sužovali a pohrdali jeho úsilím. Při pohledu na něho budou zachvázeni hrozným strachem a užasnou nad jeho nečekanou spásou. S úzkostným povzdechem si pro sebe kajícíně řeknou: „To je ten, kdo nám byl kdysi k smíchu jako příklad potupy, nám pošetilým! Jeho život jsme považovali za nesmyslný a jeho konec za bezectný. Jak to, že je připočten k Božím synům a že jeho úděl je mezi svatými?“ Amen.

Evangelium: L 11,42–54

„Ale běda vám farizeům! Odevzdáváte desátky z máty, routy a ze všech zahradních rostlin, ale nedbáte na spravedlnost a lásku, kterou žádá Bůh. Toto bylo třeba činit a to ostatní neopomíjet. Běda vám farizeům! S oblibou sedáte na předních místech v synagógách a líbí se vám, když vás lidé na ulici zdraví. Běda vám! Jste jako zapomenuté hroby, po nichž lidé nahoře chodí a nevědí o nich.“ Na to mu jeden ze zákoníků odpověděl: „Mistře, když toto říkáš, urážíš také nás!“ On mu řekl: „I vám zákoníkům běda! Zatěžujete lidi břemeny, která nemohou unést, a sami se těch břemen nedotknete ani jediným prstem. Běda vám! Stavíte pomníky prorokům, které zabili vaši otcové. Tak dosvědčujete a potvrzujete činy svých otců: oni proroky zabýjeli, vy jim budujete pomníky. Proto také Moudrost Boží pravila: Pošlu k nim proroky a apoštoly a oni je budou zabýjet a pronásledovat, aby tomuto pokolení byla připočtena vina za krev všech proroků prolitou od založení světa, od krve Ábelovy až po krev Zachariáše, který zahynul mezi oltářem a svatyní. Ano, pravím vám, tomuto pokolení bude přičtena vina. Běda vám zákoníkům! Vzali jste klíč poznání, sami jste nevešli, a těm, kteří chtěli vejít, jste v tom zabránili.“ Když odtud vyšel, začali na něj zákoníci a farizeové zle dotírat a na mnohé se vyptávat, činíce mu tak nástrahy, aby jej mohli chytit za slovo.

Čtení Písma k Obětování: Ž 89,15–17

Spravedlnost a právo jsou pilíře tvého trůnu, před tebou jde milosrdenství a věrnost. Blaze lidu, který zná vítězný hlahol, který chodí ve světle tvé tváře, Hospodine. Budou jásat každý den v tvém jménu, pozvedá je tvoje spravedlnost,

K Požehnání: M. J. Hus: Výklad viery

Protož, věrný křesťane, hledej pravdy, slyš pravdu, uč se pravdě, miluj pravdu, prav pravdu, drž se pravdy, braň pravdu až do smrti.

Modleme se: Všemohoucí věčný Bože, jenž jsi hrdinného mučedníka Mistra Jana posvátným nadšením pro svatou pravdu i na ohnivé hranici sílil, popřej nám ducha téhož nadšení, abychom svatým přijímáním posílení týmž posvátným zanícením pro pravdu zákona tvého pláli.

Tak, jak tomu chce náš Pán Ježíš Kristus, (K. Farský: Český misál) tvůj nejmilejší Syn, který k nám přišel v Duchu svatém, aby nás i svět spasil.

Amen. Aleluja!

Vhodné písně: 38, 286 nebo 17, 144 nebo 123

SEDMÁ NEDĚLE PO HODU BOŽÍM SVATODUŠNÍM

11. července 2010

– ŠESTÁ NEDĚLE PO TROJICI (ČESKÝ MISÁL – NEDĚLE SEDMÁ PO SV. DUCHU)

Ne každý, kdo mi říká „Pane, Pane“, vejde do království nebeského; ale ten, kdo činí vůli mého Otce v nebesích. (Mt 7,21)

První čtení Písma: Ž 47,2–3

Lidé všech národů, tleskejte v dlaně, hlaholte Bohu, plesejte zvučně. Hospodin, Nejvyšší, vzbuzuje bázeň, on je Král velký nad celou zemí.

Amen.

Tužby

2. Za přispění Ducha svatého k našemu rozhodnému skoncování se lží a otroctvím hříchu, modleme se k Hospodinu.
3. Za církev pravdivou a skutečně svobodnou, která by byla světu silou a pomocí k životu pokojnému a šťastnému, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Pane, naše spáso! Hospodine! Bože, Králi celé země, promluv k nám ze svého svatého trůnu, abychom srdcem poznali tvou pravdu a zpívali žalmy k poučení o tobě všem, kteří tě neznají. (Srv. Ž 47)

Prosíme tě:

Mluv k nám neustále, v Pánu Ježíši Kristu, který na věky žije a kraluje s tebou, naším nebeským Otcem, v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: Ř 6,17–23

Díky Bohu za to, že jste sice byli služebníky hříchu, ale potom jste se ze srdce přiklonili k tomu učení, které vám bylo odevzdáno. A tak jste byli osvobozeni od hříchu a stali jste se služebníky spravedlnosti. Mluvím názorně z ohledu na vaši lidskou slabost: Jako jste se dříve propůjčovali k službě nečistotě a nepravosti k bezbožnému životu, tak se nyní dejte do služby spravedlnosti k posvěcení. Když jste byli služebníky hříchu, měli jste svobodu od spravedlnosti; jaký jste tehdy měli užitek z toho, zač se nyní stydíte? Konec toho všeho je přece smrt. Avšak nyní, když jste byli osvobozeni od hříchu a stali se služebníky Božími, máte z toho užitek, totiž posvěcení, a čeká vás život věčný. Mzdou hříchu je smrt, ale darem Boží milosti je život věčný v Kristu Ježíši, našem Pánu. Amen.

Evangelium: Mt 7,15–21

Střežte se lživých proroků, kteří k vám přicházejí v rouchu ovčím, ale uvnitř jsou draví vlci. Po jejich ovoci je poznáte. Což sklízí z trní hrozny nebo z bodláci fíky? Tak každý dobrý strom dává dobré ovoce, ale špatný strom dává špatné ovoce. Dobrý strom nemůže nést špatné ovoce a špatný strom nemůže nést dobré ovoce. Každý strom, který nedává dobré ovoce, bude vyřazen a hozen do ohně. A tak je poznáte po jejich ovoci. Ne každý, kdo mi říká ‚Pane, Pane‘, vejde do království nebeského; ale ten, kdo činí vůli mého Otce v nebesích.

Čtení Písma k Obětování: Da (přídavek) 3,39–42

Kéž bys nás přijal pro sklíčenost mysli a pokoru ducha, jako bychom přišli s celopaly beranů a býků, jako s deseti tisíci tučných beránků. Taková ať je dnes naše (zápalná) oběť před tebou, dokonalými učin ty, kteří tě následují, aby nebyli zahanbeni ti, kdo v tebe doufají. Nyní tě chceme celým srdcem a s bázní následovat a hledat tvou tvář. Nenechávej nás v hanbě, ale nalož s námi podle své shovívavosti a podle množství svého milosrdenství.

K Požehnání:

MODLEME SE: Pane, naše spásu! Hospodine, skloň se k nám, pospěš, vysvobod nás, buď nám skálou záštitnou, buď opevněným domem pro naši spásu. Tys náš skalní štít a pevná tvrz naše, veď nás pro své jméno a doveď nás k cíli. (Srv. Ž 31,3–4)

Na věky buď vyvýšeno tvé jméno v Ježíši Kristu, tvém nejmilejším Synu, který k nám přišel v Duchu svatém, aby nás i svět spasil.

Amen. Aleluja!

Vhodné písně: 136, 62, 306

*Vždyť synové tohoto světa jsou vůči sobě navzájem prozíravější, než synové světa.
(L 16,8b)*

První čtení Písma: Ž 48,2.10–11

Veliký je Hospodin, nejvyšší chvály hodný ve městě našeho Boha, na své svaté hoře. Na myslí nám tane tvé milosrdenství, Bože, zde, uprostřed tvého chrámu. Jak tvé jméno, Bože, tak i tvoje chvála zní až do končin země. Tvá pravice je plná spravedlnosti.

Amen.

Tužby

2. Abychom všichni o své víře vydávali svědectví poctivostí svého života, modleme se k Hospodinu.
3. Aby nás všechny přiváděl svým svatým Duchem ke kříži Kristovu, abychom viděli velikost našeho hříchu a milost jeho odpuštění, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Pane, naše spásu! Hospodine! Ty jsi Bůh náš navěky a navždy; ty sám nás povedeš věčně. (Srv. Ž 48,15)

Uděl nám dar Ducha rozjímat i konat to, co je správné. Dej, abychom měli dost síly žít podle tvé svaté vůle, protože bez tebe nemůžeme být. (Dle Českého misálu)

Prosíme tě:

Mluv k nám neustále, v Pánu Ježíši Kristu, který na věky žije a kraluje s tebou, naším nebeským Otcem, v moci Ducha svatého.

Amen.

Druhé čtení Písma: Ř 8,12–17

A tak, bratří, jsme dlužní, ale ne sami sobě, abychom museli žít podle své vůle. Vždyť žijete-li podle své vůle, spějete k smrti; jestliže však mocí Ducha usmrcujete hříšné činy, budete žít. Ti, kdo se dají vést Duchem Božím, jsou synové Boží. Nepřijali jste přece Ducha otroctví, abyste opět propadli strachu, nýbrž přijali jste Ducha synovství, v němž voláme: Abba, Otče! Tak Boží Duch dosvědčuje našemu duchu, že jsme Boží děti. A jsme-li děti, tedy i dědicové – dědicové Boží, spoludědicové Kristovi; trpíme-li spolu s ním, budeme spolu s ním účastni Boží slávy.

Amen.

Evangelium: L 16,1-9

Svým učedníkům řekl: „Byl jeden bohatý člověk a ten měl správce, kterého obvinili, že špatně hospodaří s jeho majetkem. Zavolal ho a řekl mu: ‚Čeho ses dopustil? Slož účty ze svého správcovství, protože dále nemůžeš být správcem.‘ Správce si řekl: ‚Co budu dělat, když mne pán zbavuje správcovství? Na práci nejsem, žebrať se stydím. Vím, co udělám, aby mne někde přijali do domu, až budu zbaven správcovství!‘ Zavolal si dlužníky svého pána jednoho po druhém a řekl prvnímu: ‚Kolik jsi dlužen mému pánovi?‘ On řekl: ‚Sto věder oleje.‘ Řekl mu: ‚Tu je tvůj úpis; rychle sedni a napiš nový na padesát.‘ Pak řekl druhému: ‚A kolik jsi dlužen ty?‘ Odpověděl: ‚Sto měr obilí.‘ Řekl mu: ‚Tu je tvůj úpis; napiš osmdesát.‘ Pán pochválil toho nepoctivého správce, že jednal prozíravě. Vždyť synové tohoto světa jsou vůči sobě navzájem prozíravější, než synové světla. Já vám pravím: I nespravedlivým mamonem si můžete získat přátele; až majetek pomine, budete přijati do věčných příbytků.

Čtení Písma k Obětování: Ž 31,2-3

Hospodine, utíkám se k tobě, kéž nejsem na věky zahanben; pomoz mi vyváznout pro svou spravedlnost! Skloň ke mně své ucho, pospěš, vysvoboď mě, buď mi skálou záštitnou, buď opevněným domem pro mou spásu.

K Požehnání:

Okuste a uzříte, že Hospodin je dobrý. Blaze muži, který se utíká k němu.

Žijte v Hospodinově bázni, jeho svatí, vždyť kdo se ho bojí, nemá nedostatek.
(Ž 34,9-10)

MODLEME SE: Pane, naše spásu! Hospodine, Bože náš!

Na věky buď vyvýšeno tvé jméno v Ježíši Kristu, tvém nejmilejším Synu, který k nám přišel v Duchu svatém, aby nás i svět spasil.

Amen. Aleluja!

Vhodné písně: 102, 77, 199

DEVÁTÁ NEDĚLE PO HODU BOŽÍM SVATODUŠNÍM

22. července 2010

– OSMÁ NEDĚLE PO TROJICI (MARIE MAGDALENY), (ČESKÝ MISÁL – NEDĚLE DEVÁTÁ PO SV. DUCHU)

Kdybys poznalo v tento den i ty, co vede k pokoji! (L 19,42)

První čtení Písma: Ž 54,3.6–7

Bože, pro své jméno mě zachraň, ujmi se mé pře svou bohatýrskou silou. (Avšak) Bůh mi poskytuje pomoc, Panovník je s těmi, kdo mě podpírají. Kéž to zlo odrazí na ty, kdo proti mně sočí! Ve své věrnosti je umlč.

Amen.

Tužby

2. Abychom všichni, kdo jsme nastoupili cestu k nebeské blaženosti, již po blaženosti tohoto světa netoužili, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom všichni v boji s pokušením hledali a nalézali pomoc u Pána církve, Ježíše Krista, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Pane, naše spásu! Hospodine, Pane náš, jak vznešené je tvoje jméno po vsí zemi! Svou velebnost vyvýšil jsi nad nebesa. Svěřuješ nám vládu nad dílem svých rukou. (Srv. Ž 8,2.7)

Prosíme tě:

Mluv k nám neustále, v Pánu Ježíši Kristu, který na věky žije a kraluje s tebou, naším nebeským Otcem, v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: 1 K 10,1–13

Chtěl bych vám připomenout, bratří, že naši praotcové byli všichni pod oblakovým sloupem, všichni prošli mořem, všichni byli křtem v oblaku a moři spojeni s Mojžíšem, všichni jedli týž duchovní pokrm a pili týž duchovní nápoj; pili totiž z duchovní skály, která je doprovázela, a tou skálou byl Kristus. A přece se většina z nich Bohu nelíbila; vždyť ‚poušť byla poseta jejich těly‘. To vše se stalo nám na výstrahu, abychom nezatoužili po zlém jako oni. A také nebudte modláři jako někteří z nich, jak je psáno: ‚Usadil se lid, aby jedl a pil, a potom povstali k tancům.‘ Ani se neoddávejme smilstvu, jako někteří z nich, a padlo jich za jeden den třiadvacet tisíc. A také nechtějme zkoušet Pána, jako to dělali někteří z nich a hynuli od hadího uštknutí, ani nereptejte, jako někteří z nich, a byli zahubeni Zhoubcem. To, co se jim stalo, je výstražný obraz a bylo to napsáno k napomenutí nám, které zastihl přelom věků. A proto ten, kdo si myslí, že stojí, ať si dá pozor, aby nepadl. Nepotkala vás

zkouška nad lidské síly. Bůh je věrný: nedopustí, abyste byli podrobeni zkoušce, kterou byste nemohli vydržet, nýbrž se zkouškou vám připraví i východisko a dá vám sílu, abyste mohli obstát.

Amen.

Evangelium: L 19,41–48

Když už byli blízko a užíval město, dal se nad ním do pláče a řekl: „Kdybys poznalo v tento den i ty, co vede k pokoji! Avšak je to skryto tvým očím. Přijdou na tebe dny, kdy tvoji nepřátelé postaví kolem tebe val, obklíčí a sevrou tě ze všech stran. Srovnají tě se zemí a s tebou i tvé děti; nenechají v tobě kámen na kameni, poněvadž jsi nepoznalo čas, kdy se Bůh k tobě sklonil.“ Když vešel do chrámu, začal vyhánět ty, kdo tam prodávali, a řekl jim: „Je psáno: ‚Můj dům bude domem modlitby,‘ ale vy jste z něho udělali doupe lupičů.“ Každý den učil v chrámě; velekněží však a zákoníci i přední mužové z lidu usilovali o to, aby jej zahubili, ale nevěděli, jak by to měli udělat, poněvadž všechen lid mu visel na rtech.

Čtení Písma k Obětování: Ž 19,8–12

Hospodinův zákon je dokonalý, udržuje při životě. Hospodinovo svědectví je pravdivé, nezkušený jím zmoudří. Hospodinova ustanovení jsou přímá, jsou pro radost v srdci. Hospodinovo přikázání je ryzí, dává očím světlo. Hospodinova bázeň je čistá, ob stojí navždy. Hospodinovy řady jsou pravda, jsou nejvyšší spravedlivé, nad zlato vzácnější, nad množství ryzího zlata, sladší než med, než včelí med z plástve. Jsou poučením i pro tvého služebníka, když na ně dbá, má odměnu hojnou.

K Požehnání:

MODLEME SE: Pane, naše spásu! Hospodine, Bože náš! Ve svém Synu jsi nás pohostil chlebem živým z nebe. Kdo z toho chleba jí, nezemře na věky. (Srv. J 6,50)

Na věky buď vyvýšeno tvé jméno v Ježíši Kristu, tvém nejmilejším Synu, který k nám přišel v Duchu svatém, aby nás i svět spasil.

Amen. Aleluja!

Vhodné písně: 45, 175

DESÁTÁ NEDĚLE PO HODU BOŽÍM SVATODUŠNÍM

1. srpna 2010

– DEVÁTÁ NEDĚLE PO TROJICI (ČESKÝ MISÁL – NEDĚLE DESÁTÁ PO SV. DUCHU)

Kdo se povyšuje, bude ponížen, a kdo se poníží, bude povýšen. (Mt 23,12)

První čtení Písma: Ž 55,2–3a.17.19a.20b

Dopřej, Bože, modlitbě mé sluchu, neskrývej se před mou prosbou. Věnuj mi pozornost, odpověz mi. (A) já volám k Bohu, Hospodin mě spasí. On vykoupí mě z války, daruje mi pokoj, on, jenž odedávna trůní na nebesích.

Amen.

Tužby

2. Abychom všichni sloužili světu mírem a pokojem z Ježíše Krista, modleme se k Hospodinu.
3. Aby z církve naší vyzařoval duch Kristova pokoje do celého světa, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Pane, naše spáso! Hospodine, Pane náš! Ochraňuj nás jako zříteľníci oka, skryj nás ve stínu svých křídel. Svým Slovem drž naše kroky ve svých stopách, aby naše nohy neuklouzly. K tobě voláme v důvěře, že nám odpovíš. Ukaž nám divy svého milosrdenství, Spasiteli náš (Srv. Ž 17,8.–7)

Prosíme tě:

Mluv k nám neustále, v Pánu Ježíši Kristu, který na věky žije a kraluje s tebou, naším nebeským Otcem, v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: 1 K 12,2–11

Pamatujte se, že když jste byli pohané, táhlo vás to neodolatelně k němým modlám. Proto vám zdůrazňuji, že žádný, kdo mluví z Ducha Božího, neřekne: „Ježíš buď proklet“, a že nikdo nemůže říci: „Ježíš je Pán“, leč v Duchu svatém. Jsou rozdílná obdarování, ale tentýž Duch; rozdílné služby, ale tentýž Pán; a rozdílná působení moci, ale tentýž Bůh, který působí všechno ve všech. Každému je dán zvláštní projev Ducha ke společnému prospěchu. Jednomu je skrze Ducha dáno slovo moudrosti, druhému slovo poznání podle téhož Ducha, někomu zase víra v témž Duchu, někomu dar uzdravování v jednom a témž Duchu, někomu působení mocných činů, dalšímu zase prorocství, jinému rozlišování duchů, někomu dar mluvit ve vytržení, jinému dar vykládat, co to znamená. To všechno působí jeden a týž Duch, který uděluje každému zvláštní dar, jak sám chce. Amen.

Evangelium: L 18,9–14

O těch, kteří si na sobě zakládali, že jsou spravedliví, a ostatními pohrdali, řekl toto podobenství: „Dva muži vstoupili do chrámu, aby se modlili; jeden byl farizeus, druhý celník. Farizeus se postavil a takto se sám u sebe modlil: ‚Bože, děkuji ti, že nejsem jako ostatní lidé, vyděrači, nepoctivci, cizoložníci, nebo i jako tento celník. Postím se dvakrát za týden a dávám desátky ze všeho, co získám.‘ Avšak celník stál docela vzadu a neodvážil se ani oči k nebi pozdvihnout; bil se do prsou a říkal: ‚Bože, slituj se nade mnou hříšným.‘ Pravím vám, že ten celník se vrátil ospravedlněn do svého domu, a ne farizeus. Neboť každý, kdo se povyšuje, bude ponížěn, a kdo se ponижuje, bude povýšen.“

Čtení Písma k Obětování: Ž 25,1–3a

K tobě, Hospodine, pozvedám svou duši, v tebe doufám, Bože můj, kéž nejsem zahanben, ať nade mnou moji nepřátelé nejásají. Ano, nebude zahanben, kdo skládá naději v tebe.

K Požehnání:

MODLEME SE: Pane, naše spásu! Hospodine, Bože náš! Prosíme, abys nás neustále posiloval svými svátostmi a ani nadále nám neupíral své milosrdenství. A my budeme učit nevěrné tvým cestám. Ano, zkroušený duch, to je oběť, kterou neodmítáš. Srdcem zkroušeným a zdeptaným ty, Bože, nepohrdáš! (Srv. Ž 51,15.19)

Na věky buď vyvýšeno tvé jméno v Ježíši Kristu, tvém nejmilejším Synu, který k nám přišel v Duchu svatém, aby nás i svět spasil.

Amen. Aleluja!

Vhodné písně: 59 nebo 76, 60, 172

JEDENÁCTÁ NEDĚLE PO HODU BOŽÍM SVATODUŠNÍM

8. srpna 2010

– DESÁTÁ NEDĚLE PO TROJICI (ČESKÝ MISÁL – NEDĚLE JEDENÁCTÁ PO SV. DUCHU)

I otevřel se mu sluch, uvolnilo se pouto jeho jazyka a mluvil správně. (Mk 7,35b)

První čtení Písma: Ž 68,2.29b.36

Povstane Bůh, a rozprchnou se jeho nepřátelé, na útěk se před ním dají, kdo ho nenávidí. Nechť se tvá moc, Bože, mocně prokazuje. Bůh ze tvých svatyň vzbuzuje bázeň, (Bůh Izraele). On dává moc a udatnost lidu. Požehnán buď Bůh!

Amen.

Tužby

2. Abychom všichni byli uzdraveni ze své hluchoty, která je ze světa, a byli přivedeni k otevření se Slovu Božímu, modleme se k Hospodinu.
3. Aby nikdo z nás se nebál hovořit o velkých skutcích Božích, které nám učinil v Kristu Ježíši, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Pane, naše spásu! Hospodine, Pane náš! Požehnán buď, že jsi vyslyšel naše prosby! Ty jsi naše síla a náš štít. Naše srdce v tebe doufají! Dostalo se nám tvé pomoci, proto v srdci jásáme, svou písní ti vzdáváme chválu.

Jsi silou svého lidu, spásná záštita svého pomazaného. (Srv. Ž 28,6n)

Prosíme tě:

Mluv k nám neustále a buď nám pastýřem v Pánu Ježíši Kristu, který na věky žije a kraluje s tebou, naším nebeským Otcem, v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: 1 K 15,1–10

Chci vám připomenout, bratří, evangelium, které jsem vám zvěstoval, které jste přijali, které je základem, na němž stojíte, a skrze něž docházíte spásy, držíte-li se ho tak, jak jsem vám je zvěstoval – vždyť jste přece neuvěřili nadarmo. Odevzdal jsem vám především, co jsem sám přijal, že Kristus zemřel za naše hříchy podle Písem a byl pohřben; byl vzkříšen třetího dne podle Písem, ukázal se Petrovi, potom Dvanácti. Poté se ukázal více než pěti stům bratří najednou; většina z nich je posud na živu, někteří však již zesnuli. Pak se ukázal Jakobovi, potom všem apoštolům. Naposledy ze všech se jako nedochůdčeti ukázal i mně. Vždyť já jsem nejmenší z apoštolů a nejsem ani hoden jména apoštol, protože jsem pronásledoval církev Boží. Milostí Boží jsem to, co jsem, a milost, kterou mi prokázal, nebyla nadarmo; více než oni všichni jsem se napracoval – nikoli já, nýbrž milost Boží, která byla se mnou. Amen.

Evangelium: Mk 7,31–37

Ježíš se vrátil na území Týru a šel přes Sidón k jezeru Galilejskému územím Dekapole. Tu k němu přivedou člověka hluchého a špatně mluvícího a prosí ho, aby na něj vložil ruku. Vzal ho stranou od zástupu, vložil prsty do jeho uší, dotkl se slinou jeho jazyka, vzhlédl k nebi, povzdechl a řekl: „Effatha“, což znamená ‚otevři se!‘ I otevřel se mu sluch, uvolnilo se pouto jeho jazyka a mluvil správně. Ježíš jim nařídil, aby to nikomu neříkali. Čím víc jim to však nařizoval, tím více to rozhlašovali. Nadmíru se divili a říkali: „Dobře všechno učinil. I hluchým dává sluch a němým řeč.“

Čtení Písma k Obětování: Ž 30,2–3

Hospodine, tebe vyvyšuji, neboť jsi mě vytáhl z hlubin, nedopřáls mým nepřátelům, aby se nade mnou radovali. Hospodine, Bože můj, k tobě jsem volal o pomoc a uzdravils mě.

K Požehnání:

MODLEME SE: Pane, naše spáso! Hospodine, Bože náš! Nedej nám zapomínat na tvé učení. Tvé příkazy chceme dodržovat. Kéž nás nikdy neopouští tvé milosrdenství a věrnost. Jen tehdy půjdeme bezpečně svou cestou života. (Srv. Př 3,1–4.23)

Na věky buď vyvýšeno tvé jméno v Ježíši Kristu, tvém nejmilejším Synu, který k nám přišel v Duchu svatém, aby nás i svět spasil.

Amen. Aleluja!

Vhodné písně: 10, 32, 194

Ježíš mu řekl: „Jdi a jednej také tak.“ (L 10,37b)

První čtení Písma: Ž 70,2–3.5

Bože, vysvoboď mě, Hospodine, na pomoc mi pospěš! Ať se zardí hanbou ti, kdo mi o život ukládají, ať táhnou zpět, ať se stydí ti, kdo mi zlo přejí. Ať jsou veselí a radují se z tebe všichni, kteří tě hledají; ať říkají stále: „Bůh je velký“ ti, kdo milují tvou spásu.

Amen.

Tužby

2. Abychom všichni ve svých úzkostech a bolestech poznávali Ježíše Krista jako svého bližního, plného milosrdenství, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom všichni zachráněni láskou Kristovou byli ochotni k záchraně svých nešťastných, unavených a trpících bližních, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Pane, naše spásu! Hospodine, Pane náš! Dobrořečíme ti v každém čase, z našich úst bude znít vždy chvála tvému jménu. Velebíme a vyvyšujeme společně tvé jméno, protože jsme se tě dotazovali a tys nám vždy odpověděl a vysvobodil jsi nás od všeho, čeho jsme se báli. (Srv. Ž 34,2.4–5)

Prosíme tě:

Mluv k nám neustále v Pánu Ježíši Kristu, který na věky žije a kraluje s tebou, naším nebeským Otcem, v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: 2 K 3,4–11

Odvažujeme se to říci, protože důvěřujeme v Boha skrze Krista. Ne že bychom mohli tuto způsobilost přičítat sami sobě na základě toho, co je v nás; naše způsobilost je od Boha, který nás učinil způsobilými sloužit nové smlouvě, jež není založena na liteře, nýbrž na Duchu. Litera zabíjí, ale Duch dává život. Jestliže smlouva literami vytesaná do kamene sloužila smrti, a přece byla nastolena s oslňující slávou, takže synové Izraele nemohli pohlédnout na tvář Mojžíšovu pro její pomíjivou zář – oč slavnější bude služba Ducha! Byla-li služba vedoucí k odsouzení slavná, oč ji převyšuje služba spravedlnosti! Ano, ona sláva vůbec nebyla slávou ve srovnání s touto slávou vše přesahující! Jestliže přišlo slavně to, co pomíjí, oč slavnější je to, co zůstává!

Amen.

Evangelium: L 10,23–37

Když byli sami, obrátil se na své učedníky a řekl jim: „Blahoslavené oči, které vidí, co vy vidíte. Říkám vám, že mnozí proroci a králové chtěli vidět, na co vy hledíte, ale neviděli; a slyšet, co vy slyšíte, ale neslyšeli.“ Tu vystoupil jeden zákoník a zkoušel ho: „Mistře, co mám dělat, abych měl podíl na věčném životě?“ Ježíš mu odpověděl: „Co je psáno v Zákoně? Jak to tam čteš?“ On mu řekl: „Miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, celou svou duší, celou svou silou a celou svou myslí‘ a ‚miluj svého bližního jako sám sebe.“ Ježíš mu řekl: „Správně jsi odpověděl. To čin a budeš živ.“ Zákoník se však chtěl ospravedlnit, a proto Ježíšovi řekl: „A kdo je můj bližní?“ Ježíš mu odpověděl: „Jeden člověk šel z Jeruzaléma do Jericha a padl do rukou lupičů; ti jej obrali, zbili a nechali tam ležet polomrtvého. Náhodou šel tou cestou kněz, ale když ho uviděl, vyhnul se mu. A stejně se mu vyhnul i levita, když přišel k tomu místu a uviděl ho. Ale když jeden Samařan na své cestě přišel k tomu místu a uviděl ho, byl pohnut soucitem; přistoupil k němu, ošetřil jeho rány olejem a vínem, obvázal mu je, posadil jej na svého mezka, zavezl do hostince a tam se o něj staral. Druhého dne dal hostinskému dva denáry a řekl: ‚Postarej se o něj, a bude-li tě to stát víc, já ti to zaplatím, až se budu vracet.‘ Kdo z těch tří, myslíš, byl bližním tomu, který upadl mezi lupiče?“ Zákoník odpověděl: „Ten, který prokázal milosrdenství.“ Ježíš mu řekl: „Jdi a jednej také tak.“

Čtení Písma k Obětování: Ex 32,11–13

Mojžíš však prosil Hospodina, svého Boha, o shovívavost: „Hospodine, proč plane tvůj hněv proti tvému lidu, který jsi vyvedl velikou silou a pevnou rukou z egyptské země? Proč mají Egypťané říkat: »Vyvedl je se zlým úmyslem, aby je v horách povraždil a nadobro je smetl z povrchu země.« Upušt od svého planoucího hněvu. Dej se pohnout k lítosti nad zlem, jež proti svému lidu zamýšlíš. Rozpomeň se na Abrahama, na Izáka a na Izraele, své služebníky, kterým jsi sám při sobě přísahal a vyhlásil: Rozmnožím vaše potomstvo jako nebeské hvězdy a celou tuto zemi, jak jsem řekl, dám vašemu potomstvu, aby ji navěky mělo v dědictví.“

K Požehnání:

MODLEME SE: Pane, naše spáso! Hospodine, Bože náš! Ze svých síní zavlažuješ hory, země se sytí ovocem tvého díla. Dáváš růst travě pro dobytek i rostlinám, aby je pěstoval člověk, a tak si ze země dobýval chléb. Dáváš víno pro radost lidskému srdci, až se tvář leskne víc než olej; chléb dodá lidskému srdci síly. (Srv. Ž 104,13–15b)

Na věky buď vyvýšeno tvé jméno v Ježíši Kristu, tvém nejmilejším Synu, který k nám přišel v Duchu svatém, aby nás i svět spasil. Amen. Aleluja!

Vhodné písně: 151, 54, 312

Ježíši, Mistře, smiluj se nad námi! (L 17,13)

První čtení Písma: Ž 74,1–2.19b.22–23a

Bože, zanevřel jsi na nás natrvalo? Tvůj hněv dýmá proti ovcím, které paseš. Rozpomeň se na svou pospolitost, kterou jsi před věky získal, na svůj dědičný kmen, jež sis vykoupil, na horu Sijón, kde bydlíš. Na život svých ponížených nikdy nezapomeň.

Povstaň, Bože, a své pře se ujmi, rozpomeň se, že ti bloud utrhá denně. Nezapomeň na křik protivníků.

Amen.

Tužby

2. Abychom všichni byli obdarováni čistotou víry v Ježíše Krista jako toho, kdo uzdravuje z každého lidského malomocenství, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom všichni ve své církvi byli zbaveni slabosti a mohli posloužit svému bližnímu i národu, k němuž jsme byli posláni, v nesnázích a zkouškách, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Pane, naše spásu! Hospodine! Ty jsi náš Král odedávna, který uprostřed země koná své spásné činy. Ty sám jsi vytyčil veškerá pomezí země.

K tobě se modlíme: „Přihlédni ke smlouvě, kterou jsi s námi uzavřel, abychom žili a měli hojnost života!“ (Srv. Ž 74,12.17.20)

Prosíme tě:

Mluv k nám neustále v Pánu Ježíši Kristu, který na věky žije a kraluje s tebou, naším nebeským Otcem, v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: Ga 3,16–22

Slib byl dán Abrahamovi a „jeho potomku“; nemluví se o potomcích, nýbrž o potomku: je jím Kristus. Chci tím říci: Smlouvu, od Boha dávno pravoplatně potvrzenou, nemůže učinit neplatnou zákon, vydaný teprve po čtyřech stech třiceti letech, a tak zrušit slib. Kdyby totiž dědictví plynulo ze zákona, nebylo by založeno na slibu. Abrahamovi je však z milosti Bůh přiřkl svým slibem. Jak je to potom se zákonem? Byl přidán kvůli proviněním jen do doby, než přijde ten zaslíbený potomek; byl vyhlášen anděly a svěřen lidskému prostředníku. Prostředníka není potřeba

tam, kde jedná jen jeden, a Bůh je jeden. Je tedy zákon proti Božím slibům? Naprosto ne! Kdyby tu byl zákon, který by mohl dát život, pak by vskutku spravedlnost byla ze zákona. Ale podle Písma je všechno v zajetí hříchu, aby se zaslíbení, dané víře v Ježíše Krista, splnilo těm, kdo věří.

Amen.

Evangelium: L 17,11–19

Na cestě do Jeruzaléma procházel Samařskem a Galileou. Když přicházel k jedné vesnici, šlo mu vstříc deset malomocných; zůstali stát opodál a hlasitě volali: „Ježíši, Mistře, smiluj se nad námi!“ Když je uviděl, řekl jim: „Jděte a ukažte se kněžím!“ A když tam šli, byli očištěni. Jeden z nich, jakmile zpozoroval, že je uzdraven, hned se vrátil a velkým hlasem velebil Boha; padl tváří k Ježíšovým nohám a děkoval mu. A byl to Samařan. Nato Ježíš řekl: „Nebylo jich očištěno deset? Kde je těch devět? Nikdo z nich se nenašel, kdo by se vrátil a vzdal Bohu chválu, než tento cizinec?“ Řekl mu: „Vstaň a jdi, tvá víra tě zachránila.“

Čtení Písma k Obětování: Ž 31,15–16a

Já však, Hospodine, důvěřuji tobě, pravím: „Ty jsi můj Bůh, moje budoucnost je ve tvých rukou.“

K Požehnání:

MODLEME SE: Pane, naše spásu! Hospodine, Bože náš! Svůj lid jsi nasýtil pokrmem andělů. Dal jsi nám chléb života, na jehož přípravě jsme se nepodíleli – hotový chléb z nebe, přinášející radost, chléb připravený pro všechny. (Srv. Mdr 16,20)

Na věky buď vyvýšeno tvé jméno v Ježíši Kristu, tvém nejmilejším Synu, který k nám přišel v Duchu svatém, aby nás i svět spasil.

Amen. Aleluja!

Vhodné písně: 59, 105, 201

ČTRNÁCTÁ NEDĚLE PO HODU BOŽÍM SVATODUŠNÍM

29. srpna 2010

– TŘINÁCTÁ NEDĚLE PO TROJICI (ČESKÝ MISÁL – NEDĚLE ČTRNÁCTÁ PO SV. DUCHU)

Nikdo nemůže sloužit dvěma pánům. ... Bohu i majetku. (Mt 6,24)

První čtení Písma: Ž 84,2–3.10–11a

Jak je tvůj příbytek milý, Hospodine zástupů! Má duše zmírání steskem po Hospodinových nádvořích, mé srdce i mé tělo plesají vstříc živému Bohu! Ty jsi štít náš, Bože, pohleď, na tvář svého pomazaného rač shlédnout. Den v tvých nádvořích je lepší než tisíce jinde.

Amen.

Tužby

2. Za dar odvahy a statečnosti bojovat dobrý boj víry až do konce, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom všichni ve svém zápasu se zlem nepolevovali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Pane, naše spásu! Hospodine! Poznali jsme, že je lépe utíkat se k tobě, než doufat v člověka. Když jsme ve svých souženích k tobě volali, odpověděl jsi nám a daroval jsi nám pokoj a volnost.

(Srv. Ž 118,8.5)

Prosíme tě:

Mluv k nám neustále v Pánu Ježíši Kristu, který na věky žije a kraluje s tebou, naším nebeským Otcem, v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: Ga 5,16–24

Chci říci: Žijte z moci Božího Ducha, a nepodlehnete tomu, k čemu vás táhne vaše přirozenost. Touhy lidské přirozenosti směřují proti Duchu Božímu, a Boží Duch proti nim. Jde tu o naprostý protiklad, takže děláte to, co dělat nechcete. Dáte-li se však vést Božím Duchem, nejste už pod zákonem. Skutky lidské svévole jsou zřejmé: necudnost, nečistota, bezuzdnost, modlářství, čarodějství, rozbroje, hádky, žárlivost, vášeň, podlost, rozpory, rozkoly, závist, opilství, nestřídmost a podobné věci. Řekl jsem už dříve a říkám znovu, že ti, kteří takové věci dělají, nebudou mít podíl na království Božím. Ovoce Božího Ducha však je láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, tichost a sebeovládání. Proti tomu se zákon neobrací. Ti, kteří náležejí Kristu Ježíši, ukřižovali sami sebe se svými vášněmi a sklony.

Amen.

Evangelium: Mt 6,24–33

Nikdo nemůže sloužit dvěma pánům. Neboť jednoho bude nenávidět a druhého milovat, k jednomu se přidá a druhým potom pohrdne. Nemůžete sloužit Bohu i majetku. Proto vám pravím: Nemějte starost o svůj život, co budete jíst, ani o tělo, co budete mít na sebe. Což není život víc než pokrm a tělo víc než oděv? Pohleďte na nebeské ptactvo: neseje, nežne, nesklízí do stodol, a přece je váš nebeský Otec živí. Což vy nejste o mnoho cennější? Kdo z vás může o jedinou píď prodloužit svůj život, bude-li se znepokojovat? A o oděv proč si děláte starosti? Podívejte se na polní lilie, jak rostou: nepracují, nepředou – a pravím vám, že ani Šalomoun v celé své nádheře nebyl tak oděn, jako jedna z nich. Jestliže tedy Bůh tak obléká polní travu, která tu dnes je a zítra bude hozena do pece, neobleče tím spíše vás, malověrní? Nemějte starost a neříkejte: co budeme jíst? Co budeme pít? Co si budeme oblékat? Po tom všem se shánějí pohané. Váš nebeský Otec přece ví, že to všechno potřebujete. Hledejte především jeho království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno.

Čtení Písma k Obětování: Ž 34,8–9

Hospodinův anděl se položí táborem kolem těch, kteří se bojí Boha, a bude je bránit. Okuste a uzříte, že Hospodin je dobrý. Blaze muži, který se utíká k němu.

K Požehnání:

MODLEME SE: Pane, naše spásu! Hospodine, Bože náš! Tvůj Syn nám řekl, abychom hledali především tvé království a tvou spravedlnost, a všechno ostatní nám bude přidáno. Už si neděláme starost o zítřek. U tohoto stolu jsme poznali, že na nás neustále pamatuješ a dáváš vše, čeho je nám třeba, abychom žili a měli hojnost života. (Srv. Mt 6,33–34a)

Na věky buď vyvýšeno tvé jméno v Ježíši Kristu, tvém nejmilejším Synu, který k nám přišel v Duchu svatém, aby nás i svět spasil.

Amen. Aleluja!

Vhodné písně: 74, 62 nebo 288, 308

Bůh navštívil svůj lid. (L 7,16b)

První čtení Písma: Ž 86,1a.2–4

Slyš mě, Hospodine, a odpověz. Naživu mě prosím zachovej, vždyť jsem ti oddaný! Svému služebníku spásu dej – Bože můj, jsi mou nadějí! Smiluj se nade mnou, Hospodine, vždyť k tobě volám celý den! Svého služebníka naplň radostí, vždyť k tobě, Pane, svou duši povznáším.

Amen.

Tužby

2. Abychom všichni byli bohatí životem z Ježíše Krista, stali se církví živou a svatou, a tak byli světlem svému národu, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom všichni živým Slovem Kristovým a svou usilovnou péčí byli účinnou pomocí všem unaveným, sklíčeným obavami a ohroženým bezmocí, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Pane, naše spásu! Hospodine! Skláníme se před tebou. Vždyť ty jsi nás učinil. Bez tebe nemůžeme být. (Srv. Ž 95,6)

Prosíme tě:

Mluv k nám neustále v Pánu Ježíši Kristu, který na věky žije a kraluje s tebou, naším nebeským Otcem, v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: Ga 5,25–6,1–10

Jsme-li živi Božím Duchem, dejme se Duchem také řídit. Nehledejme prázdnou slávu, nebuďme jeden k druhému vyzývaví, nezávidme jeden druhému.

Bratří, upadne-li někdo z vás do nějakého provinění, vy, kteří jste vedeni Božím Duchem, přivádějte ho na pravou cestu v duchu mírnosti a každý si dej pozor sám na sebe, abys také nepodlehł pokušení. Berte na sebe břemena jedni druhých, tak naplníte zákon Kristův. Myslí-li si někdo, že je něco, a přitom není nic, klame sám sebe. Každý ať zkoumá své vlastní jednání; pak bude mít čím se chlubit, bude-li hledět jen na sebe a nebude se porovnávat s druhými. Každý bude odpovídat sám za sebe. Kdo je vyučován v slovu, nechť se s vyučujícím dělí o všechno potřebné k životu. Neklamte se, Bohu se nikdo nebude posmívat. Co člověk zaseje, to také sklídí. Kdo zasévá pro své sobectví, sklídí zánik, kdo však zasévá pro Ducha, sklídí život věčný.

V konání dobra neumdlévejme; neochabneme-li, budeme sklízet v ustanovený čas. A tak dokud je čas, čiňme dobře všem, nejvíce však těm, kteří patří do rodiny víry.
Amen.

Evangelium: L 7,11–17

Hned nato odešel do města, které se nazývalo Naim. S ním šli jeho učedníci a veliký zástup lidí. Když se blížili k městské bráně, hle, vynášeli mrtvého; byl to jediný syn své matky a ta byla vdova. Velký zástup z města ji doprovázel. Když ji Pán uviděl, bylo mu jí líto a řekl jí: „Neplač!“ Přistoupil k márám a dotkl se jich; ti kteří je nesli, se zastavili. Řekl: „Chlapče, pravím ti, vstaň!“ Mrtvý se posadil a začal mluvit; Ježíš ho vrátil jeho matce. Všech se zmocnila bázeň, oslavovali Boha a říkali: „Veliký prorok povstal mezi námi“ a „Bůh navštívil svůj lid“. A tato zvěst se rozšířila o něm po celém Judsku a po celém okolí.

Čtení Písma k Obětování: Ž 40,6–9

Mnoho divů jsi už vykonal, můj Bože, Hospodine, ve tvých úmyslech s námi se ti nevyrovná nikdo. Chci je rozhlašovat, mluvit o nich, je jich tolik, že je vypovědět nelze. Obětní hod ani oběť přídavnou sis nepřál, nýbrž protesals mi uši; nežádals oběť zápalnou ani oběť za hřích. Tu jsem řekl: Hle, přicházím, jak ve svitku knihy o mně stojí psáno. Plnit, Bože můj, tvou vůli je mým přáním, tvůj zákon mám ve svém nitru.

K Požehnání:

MODLEME SE: Pane, naše spáso! Hospodine, Bože náš! Nebesa i země ať tě oslavují! Navštívil jsi svůj lid. Svou milostí jsi přikryl náš hřích, který nás soužil. Ano, z bahna jsi nás vytáhl, nenechal jsi nás utonout.

Na věky buď vyvýšeno tvé jméno v Ježíši Kristu, tvém nejmilejším Synu, který k nám přišel v Duchu svatém, aby nás i svět spasil.

Amen. Aleluja!

Vhodné písně: 47 nebo 301, 41, 183 nebo 196

ŠESTNÁCTÁ NEDĚLE PO HODU BOŽÍM SVATODUŠNÍM

12. září 2010

– PATNÁCTÁ NEDĚLE PO TROJICI (ČESKÝ MISÁL – NEDĚLE ŠESTNÁCTÁ PO SV. DUCHU)

Jsi-li pozván, jdi a posad se na poslední místo. (L 14,10)

První čtení Písma: Ž 86,4–8

Vlej do duše svého služebníka radost, k tobě, Panovníku, pozvedám svou duši, neboť ty jsi, Panovníku, dobrý a nabízíš odpuštění; ke všem, kdo tě volají, jsi nejvyšší milosrdný. Dopřej, Hospodine, mé modlitbě sluchu, věnuj pozornost mým prosbám. V den svého soužení volám k tobě a ty mi odpovíš. Panovníku, není ti rovného mezi bohy a tvým činům se nic nevyrovná.

Amen.

Tužby

2. Abychom všichni spěchali od svátečního stolu Kristova pomoci všem unaveným ze všedních starostí, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom všichni dovedli svým bližním obětavě sloužit k jejich duchovnímu růstu, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Pane, naše spáso! Hospodine! Skláníme se před tebou. Vždyť ty jsi nás učinil. Bez tebe nemůžeme být. (Srv. Ž 95,6)

Prosíme tě:

Mluv k nám neustále v Pánu Ježíši Kristu, který na věky žije a kraluje s tebou, naším nebeským Otcem, v moci Ducha svatého.

Amen.

Druhé čtení Písma: Ef 3,13–21

Proto prosím, abyste se nedali odradit tím, že pro vás musím trpět; vždyť se to obrátí k vaší slávě. Proto klekám na kolena před Otcem, od něhož pochází každý nebeský i pozemský rod, a prosím, aby se pro bohatství Boží slávy ve vás jeho Duchem posílil a upevnil ‚nitřní člověk‘ a aby Kristus skrze víru přebýval ve vašich srdcích; a tak abyste zakořenění a zakotvení v lásce mohli spolu se všemi bratřími pochopit, co je skutečná šířka a délka, výška i hloubka: poznat Kristovu lásku, která přesahuje každé poznání, a dát se prostoupit vši plností Boží. Tomu pak, který působením své moci mezi námi může učinit neskonale víc, než zač prosíme a co si dovedeme představit, jemu samému buď sláva v církvi a v Kristu Ježíši po všechna pokolení na věky věků! Amen.

Evangelium: L 14,1-11

Jednou v sobotu vešel Ježíš do domu jednoho z předních farizeů, aby jedl u jeho stolu; a oni si na něj dávali pozor. Tu se před ním objevil nějaký člověk stížený vodnatelností. Ježíš se obrátil na zákoníky a farizeje a otázal se jich: „Je dovoleno v sobotu uzdravovat, nebo ne?“ Oni však mlčeli. I dotkl se ho a uzdravil jej a propustil. Jim pak řekl: „Spadne-li někomu z vás syn nebo vůl do nádrže, nevytáhnete ho hned i v den sobotní?“ Na to mu nedovedli dát odpověď. Když pozoroval, jak si hosté vybírají přední místa, pověděl jim toto podobenství: „Pozve-li tě někdo na svatbu, neseď si dopředu; vždyť mezi pozvanými může být někdo váženější, než jsi ty, a ten, kdo vás oba pozval, přijde a řekne ti: ‚Uvolni mu své místo!‘ a ty pak musíš s hanbou dozadu. Ale jsi-li pozván, jdi a posaď se na poslední místo; potom přijde ten, který tě pozval a řekne ti: ‚Příteli, pojď dopředu!‘ Pak budeš mít čest přede všemi hosty. Neboť každý, kdo se povyšuje, bývá ponížen, a kdo se poníží, bude povýšen.“

Čtení Písma k Obětování: Ž 40,2-4

Všechnu naději jsem složil v Hospodina. On se ke mně sklonil, slyšel mě, když o pomoc jsem volal. Vytáhl mě z jámy zmaru, z tůně bahna, postavil mé nohy na skálu, dopřál mi bezpečně kráčet a do úst mi vložil novou píseň, chvalozpěv našemu Bohu. Uvidí to mnozí a pojme je bázeň, budou doufat v Hospodina.

K Požehnání:

MODLEME SE: Pane, naše spáso! Hospodine, Bože náš! Nebesa i země ať tě oslavují! Navštívil jsi svůj lid. Svou milostí jsi přikryl náš hřích, který nás soužil. Blaze tomu, koho vyvolíš a přijmeš, aby směl pobývat ve tvých nádvořích. Tam se budeme sytit dary tvého domu, tvého svatého chrámu. (Ž 65,5)

Na věky buď vyvýšeno tvé jméno v Ježíši Kristu, tvém nejmilejším Synu, který k nám přišel v Duchu svatém, aby nás i svět spasil.

Amen. Aleluja!

Vhodné písně: 3 nebo 4, 29 nebo 35

...které přikázání v zákoně je největší? (Mt 22,36)

První čtení Písma: Ž 119,137.132.88.149.144

Ty jsi, Hospodine, spravedlivý, přímý ve svých soudech. Shlédni na mne, smiluj se nade mnou podle toho, jak soudíváš ty, kdo milují tvé jméno. Podle svého milosrdenství mi zachovej život, svědectví tvých úst se budu držet. Podle svého milosrdenství mě vyslyš, Hospodine, podle svého soudu mi zachovej život. Spravedlnost tvých svědectví je věčná, dej mi rozum a budu žít.

Amen.

Tužby

2. Za dar síly, která osvobozuje od sobeckosti a nejistoty, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom všichni svou vírou i svými skutky lásky přispívali k jednotě a blahu společenství církve i národa, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Pane, naše spáso! Hospodine! Co jsi řekl, to se stalo. Jak jsi přikázal, tak vše stojí. Tvé záměry platí věčně. I nebesa byla učiněna tvým slovem. Blaze národu, jemuž jsi Bohem, lidu, jež sis zvolil za dědictví.

Tvé slovo, Hospodine, je přímé, v každém svém díle jsi věrný. (Srv. Ž 33,9.11.6.12.4)

Prosíme tě:

Mluv k nám neustále v Pánu Ježíši Kristu, který na věky žije a kraluje s tebou, naším nebeským Otcem, v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: Ef 4,1–7

Proto vás já, vězeň kvůli Pánu, prosím, abyste tomu povolání, kterého se vám dostalo, dělali čest svým životem, vždy skromní, tiší a trpěliví. Snásejte se navzájem v lásce a usilovně hleďte zachovat jednotu Ducha, spojení svazkem pokoje. Jedno tělo a jeden Duch, k jedné naději jste byli povoláni; jeden je Pán, jedna víra, jeden křest, jeden Bůh a Otec všech, který je nade všemi, skrze všechny působí a je ve všech. Každému z nás byla dána milost podle míry Kristova obdarování.

Amen.

Evangelium: Mt 22,34–42

Když se farizeové doslechli, že umlčel saduceje, smluvili se a jeden jejich zákoník se ho otázal, aby ho pokoušel: „Mistře, které přikázání v zákoně je největší?“ On mu řekl: „Miluj Hospodina, Boha svého, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí.“ To je největší a první přikázání. Druhé je mu podobné: „Miluj svého bližního jako sám sebe.“ Na těch dvou přikázáních spočívá celý Zákon i Proroci.“ Když se farizeové sešli, zeptal se jich Ježíš: „Co si myslíte o Mesiášovi? Čí je syn?“ Odpověděli mu: „Davidův.“ Řekl jim: „Jak to tedy, že ho David v Duchu svatém nazývá Pánem, když praví: ‚Řekl Hospodin mému Pánu: Usedni po mé pravici, dokud ti nepoložím nepřátele pod nohy.‘ Jestliže tedy David nazývá Mesiáše Pánem, jak může být jeho synem?“ A nikdo nebyl s to odpovědět mu ani slovo; od toho dne se ho již nikdo neodvážil tázat.

Čtení Písma k Obětování: Da 9,17–19b

Nyní tedy, Bože náš, slyš modlitbu svého služebníka a jeho prosby o smilování a rozjasni tvář nad svou zpusťovenou svatyní, kvůli sobě, Panovníku. Neprodlévej! Kvůli sobě, můj Bože! Vždyť tvé město i tvůj lid se nazývá tvým jménem.

K Požehnání:

MODLEME SE: Pane, naše spáso! Hospodine, Bože náš! Obdaroval jsi nás slovem života a pohostil svátostí Kristova stolu. Naučil jsi nás největšímu ze svých přikázání, abychom žili a měli hojnost života. Tebe, Hospodine, Bože náš, budeme milovat celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí a své bližní budeme milovat jako sebe sama. (Srv. Mt 22,37.39)

Na věky buď vyvýšeno tvé jméno v Ježíši Kristu, tvém nejmilejším Synu, který k nám přišel v Duchu svatém, aby nás i svět spasil.

Amen. Aleluja!

Vhodné písně: 133 nebo 146, 78, 200

OSMNÁCTÁ NEDĚLE PO HODU BOŽÍM SVATODUŠNÍM

26. září 2010

– SEDMNÁCTÁ NEDĚLE PO TROJICI (ČESKÝ MISÁL – NEDĚLE OSMNÁCTÁ PO SV. DUCHU)

„Syn člověka má moc na zemi odpouštět hříchy.“ (Mt 9,6)

První čtení Písma: Ž 122,1b–2

Zaradoval jsem se, když mi řekli: Půjdem do Hospodinova domu! A naše nohy již stojí ve tvých branách, Jeruzaléme.

Amen.

Tužby

2. Abychom všichni byli horlivými ve službě pro záchranu svých bližních, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom nikdy nezapomínali na svou odpovědnost za duchovní a věčný život svých bližních, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Pane, naše spáso! Hospodine! Otevři svá ústa a do našich srdcí promluv své slovo, abychom svým bližním přinášeli pokoj a usilovali o dobro.

(Srv. Ž 122,8–9)

Prosíme tě:

Mluv k nám neustále v Pánu Ježíši Kristu, který na věky žije a kraluje s tebou, naším nebeským Otcem, v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: 1 K 1,4–8

Stále za vás Bohu děkuji pro milost Boží, která vám byla dána v Kristu Ježíši; on vás obohatil ve všem, v každém slovu i v každém poznání. Neboť svědectví o Kristu bylo mezi vámi potvrzeno, takže nejste pozadu v žádném daru milosti a čekáte, až se zjeví náš Pán Ježíš Kristus. On vám bude oporou až do konce, abyste v onen den našeho Pána Ježíše Krista nebyli obviněni. Věrný je Bůh, který vás povolal do společenství se svým Synem, naším Pánem Ježíšem Kristem.

Amen.

Evangelium: Mt 9,1–8

Ježíš vstoupil na loď a přeplavil se na druhou stranu a přišel do svého města. A hle, přinesli k němu ochrnutého, ležícího na lůžku. Když Ježíš viděl jejich víru, řekl ochrnutému: „Buď dobré mysli, synu, odpouštějí se ti hříchy.“ Ale někteří ze zákoníků si řekli: „Ten člověk se rouhá!“ Ježíš však poznal jejich myšlenky a řekl: „Proč

o tom smýšlíte tak zle? Je snadnější říci ‚odpouštějí se ti hříchy‘, nebo říci ‚vstaň a choď‘? Abyste však věděli, že Syn člověka má moc na zemi odpouštět hříchy – tu řekne ochrnutému: ‚Vstaň, vezmi své lože a jdi domů!‘ On vstal a odešel domů. Když to viděly zástupy, zmocnila se jich bázeň a chválili Boha, že dal takovou moc lidem.

Čtení Písma k Obětování: Ž 102,13.14

Ty (však), Hospodine, (ty) zůstáváš věčně, budeš připomínán ve všech pokoleních. Ty povstaneš, slituješ se nad (Sijónem) svým lidem, je čas smilovat se nad ním, nastala ta chvíle! A my poslušně budeme dělat všechno, o čem jsi k nám mluvil.

(Srv. Ex 24,7)

K Požehnání:

MODLEME SE: Pane, naše spáso! Hospodine, Bože náš! Dary svátosti stolu Kristova jsi nás posílil. Již víme, že ‚pevně je založen svět, nic jím neotřese‘.

(Srv. Ž 96,10b)

Na věky buď vyvýšeno tvé jméno v Ježíši Kristu, tvém nejmilejším Synu, který k nám přišel v Duchu svatém, aby nás i svět spasil.

Amen. Aleluja!

Vhodné písně: 97, 12, 63 nebo 166

... kdo (však) ztratí svůj život pro mne, nalezne jej. (Mt 16,25b)

První čtení Písma: Ž 62,10–13

Lidé jsou jen vánek, urození jsou jen lživé zdání. Na váze stoupají vzhůru, dohromady jsou lehčí než vánek. Neslibujte si nic od útisku, nedejte se šálit tím, že něco uchvátíte, k jmění, bytí i přibývalo, neupněte srdce. Bůh promluvil jednou, dvojí věc jsem slyšel: Bohu patří moc, i milosrdenství je, Panovníku, tvoje. Ty každému splatíš podle jeho skutků.

Tužby

2. Za trpělivou věrnost evangeliu pokoje, modleme se k Hospodinu.
3. Za dar moudré statečnosti a shovívavé síly, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Pane, naše spáso! Hospodine! Víra je (tedy) ze zvěstování a zvěstování z pověření Kristova. (Ř 10,17) Proto stále znovu a znovu otevíráme svatá Písma, abychom z tvé milosti a lásky rostli ve víře, která působí láskou mezi lidmi.

Prosíme tě:

Mluv k nám neustále v Pánu Ježíši Kristu, který na věky žije a kraluje s tebou, naším nebeským Otcem, v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: Mdr 6,9–21

Vám, tedy, vládcové, platí má slova, abyste se naučili moudrosti a nepadli. Kdo svatě střeží, co je svaté, budou uznáni za svaté, a kdo se o tom dají poučit, najdou omluvu. Buďte tedy žádostivi mých slov, dychtíte poučit se z nich.

Moudrost září a nevadne, ochotně se dává spatřit těm, kdo milují, a najít těm, kdo hledají. Všem, kdo dychtí po jejím poznání, sama vychází vstříc. Kdo ji hned zrána vyhledá, nebude se namáhat, najde ji sedící u svých dveří. Přemýšlet o ní je ta pravá rozumnost, a kdo kvůli ní bdí, je brzy bez starostí. Sama obchází a hledá, kdo jsou jí hodni, na jejich stezkách se jim vlídně ukazuje a v každé myšlence se s nimi setkává. Počátkem rozumnosti je nejpřírodnější touha poučit se, a péče o poučení, to je láska k ní.

Láska pak znamená zachovávat její zákony; dbát jejích zákonů je zárukou neporušenosti. A neporušenost přibližuje člověka k Bohu. Tak touha po moudrosti přivádí až ke království. Máte-li tedy ve vážnosti své trůny a svá žezla, vy vládcové nad lidem, musíte ctít moudrost, abyste kralovali na věky.

Amen.

Evangelium: Mt 16,24–27

Tedy řekl Ježíš svým učedníkům: „Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mne. Neboť kdo by chtěl zachránit svůj život, ten o něj přijde; kdo však ztratí svůj život pro mne, nalezne jej. Jaký prospěch bude mít člověk, získá-li celý svět, ale svůj život ztratí? A zač získá člověk svůj život zpět? Syn člověka přijde v slávě svého Otce se svými svatými anděly, a tehdy odplatí každému podle jeho jednání.“

Čtení Písma k Obětování: Jk 1,27

Pravá a čistá zbožnost před Bohem a Otcem znamená pamatovat na vdovy a sirotky v jejich soužení a chránit se před poskvrnou světa.

K Požehnání:

MODLEME SE: Pane, naše spáso! Hospodine, Bože náš! Blaze je člověku, jenž zálibu má ve tvých přikázáních! Jeho potomci se stanou bohatýry v zemi, pokolení pří-
mých bude požehnáno. Jeho srdce má v tobě svou pevnou oporu. (Srv. Ž 112,1.2.8)

Na věky buď vyvýšeno tvé jméno v Ježíši Kristu, tvém nejmilejším Synu, který k nám přišel v Duchu svatém, aby nás i svět spasil.

Amen. Aleluja!

Vhodné písně: 159, 95 nebo 110, 171

DEVATENÁCTÁ NEDĚLE PO HODU BOŽÍM SVATODUŠNÍM 3. října 2010

– OSMNÁCTÁ NEDĚLE PO TROJICI (ČESKÝ MISÁL – NEDĚLE DEVATENÁCTÁ PO SV. DUCHU)

Svatba je připravena, ale pozvaní nebyli jí hodni.

(Mt 22,8b)

První čtení Písma: Ž 91,15

Až mě bude volat, odpovím mu, v soužení s ním budu, ubráním ho, obdařím ho slávou.

Amen.

Tužby

2. Abychom všichni upřímně toužili po společenství s Ježíšem Kristem při hostině v našich sborech i v království Božím, modleme se k Hospodinu.
3. Za milostivé pozvání i zahlazení všeho, co by nám bránilo ve vstupu do nebeského království, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Pane, naše spásu! Hospodine! Ty jsi řekl: „Lide můj, naslouchej učení mému, k slovům úst mých nakloň ucho.“ (Ž 78,1)

Tak jsme zde a prosíme:

Mluv k nám neustále v Pánu Ježíši Kristu, který na věky žije a kraluje s tebou, naším nebeským Otcem, v moci Ducha svatého.

Amen.

Druhé čtení Písma: Ef 4,17–5,2

To vám říkám a dotvrzuji jménem Páně: nežijte tak, jako žijí pohané podle svých marných představ. Mají zatemnělou mysl a odcizili se Božímu životu pro svou nevědomost a zatvrzelé srdce. Otupěli, propadli bezuzdnosti a s chtivostí dělají hanebné věci. Vy jste se však u Krista takovým věcem neučili – pokud jste ovšem o něm slyšeli a byli v něm vyučeni podle pravdy, která je v Ježíši. Odložte dřívější způsob života, staré lidství, které hyne klamnými vášněmi, obnovte se duchovním smýšlením, oblecte nové lidství, stvořené k Božímu obrazu ve spravedlnosti a svatosti pravdy. Proto zanechte lži a ‚mluvte pravdu každý se svým bližním‘, vždyť jste údy téhož těla. ‚Hněváte-li se, nehřešte.‘ Nenechte nad svým hněvem zapadnout slunce a nedopřejte místa ďáblu. Kdo kradl, ať už nekrade, ale ať raději přiloží ruce k pořádné práci, aby se měl o co rozdělit s potřebnými. Z vašich úst ať nevyjde ani jedno špatné slovo, ale vždy jen dobré, které by pomohlo, kde je třeba, a tak posluchačům

přineslo milost. A nezarmucujte svatého Ducha Božího, jehož pečeť nesete pro den vykoupení. Ať je vám vzdána všechna tvrdost, zloba, hněv, křik, utrhaní a s tím i každá špatnost; buďte k sobě navzájem laskaví, milosrdní, odpouštějte si navzájem, jako i Bůh v Kristu odpustil vám. Jako milované děti následujte Božího příkladu a žijte v lásce, tak jako Kristus miloval nás a sám sebe dal za nás dar a oběť, jejíž vůně je Bohu milá.

Amen.

Evangelium: Mt 22,1–14

A Ježíš k nim znovu mluvil v podobenstvích: „S královstvím Božím je to tak, jako když jeden král vystrojil svatbu svému synu. Poslal služebníky, aby přivedli pozvané na svatbu, ale oni nechtěli jít. Poslal znovu jiné služebníky se slovy: ‚Řekněte pozvaným: Hle, hostinu jsem uchystal, býčci a krmný dobytek je poražen, všechno je připraveno; pojdte na svatbu!‘ Ale oni nedbali a odešli, jeden na své pole, druhý za svým obchodem. Ostatní chytili jeho služebníky, postupně je ztýrali a zabili je. Tu se král rozhněval, poslal svá vojska, vrahy zahubil a jejich město vypálil. Potom řekl svým služebníkům: ‚Svatba je připravena, ale pozvaní nebyli jí hodni; jděte tedy na rozcestí a koho najdete, pozvěte na svatbu.‘ Služebníci vyšli na cesty a shromáždili všechny, které našli, zlé i dobré; a svatební síň se naplnila stolovníky. Když král vstoupil mezi stolovníky, spatřil tam člověka, který nebyl oblečen na svatbu. Řekl mu: ‚Příteli, jak ses sem dostal, když nejsi oblečen na svatbu?‘ On se nezmohl ani na slovo. Tu řekl král sloužícím: ‚Svažte mu ruce i nohy a uvrhněte ho ven do temnot; tam bude pláč a skřípění zubů.‘ Neboť mnozí jsou pozváni, ale málokdo bude vybrán.“

Čtení Písma k Obětování: Ž 138,7

I když jsem v soužení, ty mi zachováš život, vztáhneš ruku proti hněvu mých nepřátel a tvá pravice mě spasí.

K Požehnání:

MODLEME SE: Pane, naše spásu! Hospodine, Bože náš! Prokázal jsi nám nevy-slovné dobro. Učinil jsi nás dnes opět svými hosty. Pokořil jsi nás svou pravdou. Ano, zákon tvých úst je nám dražší než tisíce hřiven zlata nebo stříbra. (Srv. Ž 119,75.72)

Na věky buď vyvýšeno tvé jméno v Ježíši Kristu, tvém nejmilejším Synu, který k nám přišel v Duchu svatém, aby nás i svět spasil.

Amen. Aleluja!

Vhodné písně: 296, 294 nebo jen 283

DVACÁTÁ NEDĚLE PO HODU BOŽÍM SVATODUŠNÍM

10. října 2010

– DEVATENÁCTÁ NEDĚLE PO TROJICI (ČESKÝ MISÁL – NEDĚLE DVACÁTÁ PO SV. DUCHU)

Uvěřil on i všichni v jeho domě.

(J 4,53b)

První čtení Písma: Da (přídavek) 3,26–27a.29a.30.41–43

Požehnaný a chvályhodný jsi, Hospodine, Bože našich otců, tvé jméno ať je oslaveno navěky. Jsi spravedlivý ve všem, co jsi nám učinil. Hřešili jsme, svévolně se odvrátili od tebe, nedbali jsme a nedělali, co jsi nám uložil pro naše dobro. Nyní tě chceme celým srdcem a s bázní následovat a hledat tvou tvář. Nenechávej nás v hanbě, ale nalož s námi podle své shovívavosti a podle množství svého milosrdenství. Vysvoboď nás podle své podivuhodné moci a oslav své jméno, Hospodine!

Amen.

Tužby

2. Abychom všichni chopili se příležitosti žít novým životem z Krista, modleme se k Hospodinu.
3. Aby nikdo z nás nepromarnil příležitost, kterou nám Pán dopřává, a naplnili své domovy díky činěním a chválami za své ospravedlnění, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Pane, naše spáso! Hospodine! Daroval jsi nám milost usmíření a pokoje, aby všichni kolem nás poznali, že ty jediný, Hospodine, jsi Bůh, hodný slávy po celém světě. (Da přídavek 3,45)

Mluv k nám neustále v Pánu Ježíši Kristu, který na věky žije a kraluje s tebou, naším nebeským Otcem, v moci Ducha svatého.

Amen.

Druhé čtení Písma: Ef 5,15–21

Dávejte si dobrý pozor na to, jak žijete, abyste si nepočínali jako nemoudří, ale jako moudří; nepromarněte tento čas, neboť nastaly dny zlé. Proto nebuďte nerozumní, ale hleďte pochopit, co je vůle Páně. A neopíjejte se vínem, což je prostopášnost, ale plni Ducha zpívejte společně žalmy, chvalozpěvy a duchovní písně. Zpívejte Pánu, chvalte ho z celého srdce a vždycky za všechno vzdávejte díky Bohu a Otcovi ve jménu našeho Pána Ježíše Krista. V poddanosti Kristu se podřizujte jedni druhým.

Amen.

Evangelium: J 4,46b–53

V Kafarnaum byl jeden královský služebník, jehož syn byl nemocen. Když uslyšel, že Ježíš přišel z Judska do Galileje, vydal se k němu a prosil ho, aby přišel a uzdravil jeho syna, který už byl blízek smrti. Ježíš mu odpověděl: „Neuvidíte-li zázraky a znamení, neuvěříte.“ Královský služebník mu řekl: „Pane, pojď, než mé dítě umře!“ Ježíš mu odpověděl: „Vrať se domů, tvůj syn je živ!“ Ten člověk uvěřil slovu, které mu Ježíš řekl, a šel. Ještě když byl na cestě, šli mu naproti jeho sluhové a oznámili mu: „Tvůj syn žije.“ Zeptal se jich, v kterou hodinu se mu začalo dařit lépe. Odpověděli mu: „Včera hodinu po poledni mu přestala horečka.“ Tu otec poznal, že to bylo právě v tu chvíli, kdy mu Ježíš řekl: „Tvůj syn je živ.“ A uvěřil on i všichni v jeho domě.

Čtení Písma k Obětování: Ž 145,15–16

Oči všech s nadějí vzhlížíjí k tobě a ty jim v pravý čas dáváš pokrm, otvíráš svou ruku a ve své přízni sytíš všechno, co žije.

K Požehnání:

MODLEME SE: Pane, naše spásu! Hospodine, Bože náš! Přijali jsme tvé svaté dary. Chceme zachovávat tvá svatá přikázání v síle tvého svatého Ducha, abychom nepřišli k soudu, ale přešli smrtí do věčného života. Ano, blaze těm, kdo vedou bezúhonný život, těm, kdo žijí tak, jak učí Hospodinův zákon.

(Srv. Ž 119,1)

Na věky buď vyvýšeno tvé jméno v Ježíši Kristu, tvém nejmilejším Synu, který k nám přišel v Duchu svatém, aby nás i svět spasil.

Amen. Aleluja!

Vhodné písně: 70 nebo 72, 293, 306

DVACÁTÁ PRVNÍ NEDĚLE PO HODU BOŽÍM SVATODUŠNÍM

– DVACÁTÁ NEDĚLE PO TROJICI (ČESKÝ MISÁL – NEDĚLE DVACÁTÁ PRVÁ PO SV. DUCHU)

17. října 2010

*Celý tvůj dluh jsem ti odpustil,
když jsi mě prosil; neměl ses také ty smilovat?
(Mt 18,32b.33a)*

První čtení Písma: Est přídavek 4,17b–c

Hospodine, Pane a Králi všemohoucí! V tvé moci je všechno a nikdo ti nemůže odolat, když ty chceš Izraele zachránit. Neboť ty jsi učinil nebe a zemi i všechno podivuhodné pod nebem, jsi Pánem všeho, a nikdo se tobě, Hospodine, nepostaví na odpor.

Amen.

Tužby

2. Za dar statečnosti a odvahy v našich zápasech s hříchem k vítězství Dobra, Pravdy a Krásy v celém světě, modleme se k Hospodinu.
3. Aby nikdo z nás neužíval k tomuto boji jiné zbraně než zbraň evangelia lásky, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Pane, naše spásu! Hospodine! Blahoslavenými jsi učinil ty, kdo vedou bezúhonný život, kdo žijí tak, jak učí tvůj zákon. (Srv. Ž 119,1) Učiň i nás takto blaženými a otevři naše srdce pro tvé Slovo.

Mluv k nám neustále v Pánu Ježíši Kristu, který na věky žije a kraluje s tebou, naším nebeským Otcem, v moci Ducha svatého.

Amen.

Druhé čtení Písma: Ef 6,10–17

A tak, bratří, svou sílu hledejte u Pána, v jeho veliké moci. Oblectě plnou Boží zbroj, abyste mohli odolat ďáblovým svodům. Nevedeme svůj boj proti lidským nepřátelům, ale proti mocnostem, silám a všemu, co ovládá tento věk tmy, proti nadzemským duchům zla. Proto vezměte na sebe plnou Boží zbroj, abyste se mohli v den zlý postavit na odpor, všechno překonat a obstát. Stůjte tedy ,opásání kolem beder pravdou, obrnění pancířem spravedlnosti, obuti k pohotovému službě evangelium pokoje‘ a vždycky se štítem víry, jímž byste uhasili všechny ohnivé střely toho Zlého. Přijměte také ,přílbu spasení‘ a ,meč Ducha, jímž je slovo Boží‘.

Amen.

Evangelium: Mt 18,23–35

„S královstvím nebeským je to tak, jako když se jeden král rozhodl vyžádat účty od svých služebníků. Když začal účtovat, přivedli mu jednoho, který byl dlužen mnoho tisíc hřiven. Protože mu je nemohl vrátit, rozkázal ho pán prodat i s ženou a dětmi a se vším, co měl, a nahradit ztrátu. Tu mu ten služebník padl k nohám a na kolenou prosil: ‚Měj se mnou strpení a všechno ti vrátím!‘ Pán se ustrnul nad oním služebníkem, propustil ho a dluh mu odpustil. Sotva však ten služebník vyšel, potkal jednoho ze svých spoluslužebníků, který mu byl dlužen sto denárů; chytil ho za krk a křičel: ‚Zaplat mi, co jsi dlužen!‘ Jeho spoluslužebník mu padl k nohám a prosil ho: ‚Měj se mnou strpení, a zaplatím ti to!‘ On však nechtěl, ale šel a dal ho do vězení, dokud nezaplatí dluh. Když jeho spoluslužebníci viděli, co se přihodilo, velice se zamrmoutili; šli a oznámili svému pánu všechno, co se stalo. Tu ho pán zavolal a řekl mu: ‚Služebníku zlý, celý tvůj dluh jsem ti odpustil, když jsi mě prosil; neměl ses také ty smilovat nad svým spoluslužebníkem, jako jsem se já smiloval nad tebou?‘ A rozhněval se jeho pán a dal ho do vězení, dokud nezaplatí celý dluh. – Tak bude jednat s vámi můj nebeský Otec, jestliže ze srdce neodpustíte každý svému bratru.“

Čtení Písma k Obětování: Ž 90,1b.14

Panovníku, u tebe jsme měli domov v každém pokolení!

Nasyť nás svým milosrdenstvím (hned ráno) a po všechny dny se budeme radovat a plesat.

K Požehnání:

MODLEME SE: Pane, naše spáso! Hospodine, Bože náš! Řekl jsi: „K těm, kteří mají na mysli mé jméno, budu shovívavý, jako bývá shovívavý otec k synu, jenž mu slouží.“ (Srv. Mal 3,16c–17) My ti chceme sloužit celým svým srdcem a všemi svými silami, aby byl všem kolem nás zřetelný rozdíl mezi spravedlivým a svévolníkem, mezi tím, kdo ti slouží, a tím, kdo ti sloužit nechce. (Srv. Mal 3,18)

Pokorně prosíme: Požehnej tomuto našemu rozhodnutí!

Na věky buď vyvýšeno tvé jméno v Ježíši Kristu, tvém nejmilejším Synu, který k nám přišel v Duchu svatém, aby nás i svět spasil.

Amen. Aleluja!

Vhodné písně: 124, 156, 176 nebo 289

DVACÁTÁ DRUHÁ NEDĚLE PO HODU BOŽÍM SVATODUŠNÍM

– DVACÁTÁ PRVNÍ NEDĚLE PO TROJICI (ČESKÝ MISÁL – NEDĚLE DVACÁTÁ DRUHÁ PO SV. DUCHU) 24. října 2010

Tvá víra tě zachránila.

(Mt 9,22b)

První čtení Písma: Jr 29,11–14

„Neboť to, co s vámi zamýšlím, znám jen já sám, je výrok Hospodinův, jsou to myšlenky o pokoji, nikoli o zlu: chci vám dát naději do budoucnosti. Budete mě volat a chodit ke mně, modlit se ke mně a já vás vyslyším. Budete mě hledat a naleznete mě, když se mne budete dotazovat celým svým srdcem. Dám se vám nalézt, je výrok Hospodinův, a změním váš úděl, shromáždím vás ze všech pronárodů a ze všech míst, kam jsem vás vyhnal, je výrok Hospodinův, a přivedu vás zpět na místo, odkud jsem vás přestěhoval.“

Amen.

Tužby

2. Abychom všichni byli ve svých apoštolských službách stále horlivější, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom trpělivě všechny ty, jejichž věčný život hříchem je ohrožen, přiváděli ke Kristu, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Pane, naše spásu! Hospodine! Snímal jsi ze svého lidu nepravosti, přikrýval jsi všechny jeho hříchy. Navrať se k nám. Ukaž nám, Hospodine, své milosrdenství, uděl nám svou spásu! Toužíme tě slyšet, protože víme, že vyhlásíš pokoj pro svůj lid, pro své věrné. Už se nechceme navracet ke své hlouposti! (Srv. Ž 85,1–9)

Mluv k nám neustále v Pánu Ježíši Kristu, který na věky žije a kraluje s tebou, naším nebeským Otcem, v moci Ducha svatého.

Amen.

Druhé čtení Písma: Fp 3,17–4,3

Bratří, napodobujte mne. Hleďte na ty, kdo žijí podle našeho příkladu. Neboť mnozí, o nichž jsem vám často říkal a nyní to s pláčem opakuji, žijí jako nepřátelé Kristova kříže; jejich koncem je zahynutí, jejich bohem břicho a jejich chloubou to, zač by se měli stydět, neboť smýšlejí přízemně. My však máme občanství v nebesích, odkud očekáváme i Spasitele, Pána Ježíše Krista. On promění tělo naší poníženosti v podobu těla své slávy silou, kterou je mocen všechno si podmanit.

Moji bratří, které miluji a po nichž toužím, jste mou radostí a slávou; proto stůjte pevně v Pánu, milovaní. Euodii domlouvám i Syntyché domlouvám, aby byly zajedno v Pánu. Ano i tebe prosím, můj věrný druhu, ujmi se jich; vždyť vedly zápas za evangelium spolu se mnou i s Klementem a ostatními spolupracovníky, jejichž jména jsou v knize života.

Amen.

Evangelium: Mt 9,18–31

Zatímco k nim takto mluvil, přišel jeden z představených, klaněl se před ním a řekl: „Má dcera právě skonala; ale pojď, vlož na ni svou ruku, a bude žít!“ Ježíš vstal a šel s ním i se svými učedníky. A hle, žena trpící už dvanáct let krvácením přišla zezadu a dotkla se jeho šatu. Říkala si totiž: „Dotknu-li se aspoň jeho šatu, budu zachráněna!“ Ježíš se obrátil a spatřiv ji, řekl: „Buď dobré mysli, dcero, tvá víra tě zachránila.“ A od té hodiny byla ta žena zdráva. Když Ježíš vstoupil do domu toho představeného a uviděl hudebníky a hlučící zástup, řekl: „Jděte odtud! Ta dívka neumřela, ale spí.“ Oni se mu posmívali. A když byl zástup vyhnán, vešel Ježíš dovnitř, vzal dívku za ruku a ona vstala. Pověst o tom se rozšířila po celé té krajině. Když šel Ježíš odtamtud dál, šli za ním dva slepci a křičeli: „Smiluj se nad námi, Synu Davidův!“ A když vešel do domu, přistoupili ti slepci k němu. Ježíš jim řekl: „Věříte, že to mohu učinit?“ Odpověděli mu: „Ano, Pane.“ Tu se dotkl jejich očí a řekl: „Podle vaší víry se vám staň.“ A otevřely se jim oči. Ježíš jim pohrozil: „Ne, aby se to někdo dověděl!“ Oni však šli a rozhlásili ho po celé té krajině.

Čtení Písma k Obětování: Ž 130,1b–4.6

Z hlubin bezedných tě volám, Hospodine, Panovníku, vyslyš můj hlas! Kéž tvé ucho pozorně vyslechne moje prosby. Budeš-li mít, Hospodine, na zřeteli nepravosti, kdo obstojí, Panovníku? Ale u tebe je odpuštění; tak vzbuzuješ bázeň. Má duše vyhlíží Panovníka víc než strážní jitra, když drží stráž k jitru.

K Požehnání:

MODLEME SE: Pane, naše spásu! Hospodine, Bože náš! Neodepřel jsi nám svoje slitování. Kéž nás stále opatruje tvoje milosrdenství a věrnost!

(Srv. Ž 40,12)

Na věky buď vyvýšeno tvé jméno v Ježíši Kristu, tvém nejmilejším Synu, který k nám přišel v Duchu svatém, aby nás i svět spasil.

Amen. Aleluja!

Vhodné písně: 100 nebo 295, 55 nebo 297, 181

DEN VZNIKU SAMOSTATNÉHO ČESKOSLOVENSKÉHO STÁTU

(ČESKÝ MISÁL – NA SLAVNÝ DEN ČESKÉ SVOBODY)

28. října 2010

„Odevzdejte tedy, co je císařovo, císaři, co je Boží, dejte Bohu.“ (Mt 22,21b)

První čtení Písma: Ž 130,1–5

Poutní píseň. Z hlubin bezedných tě volám, Hospodine, Panovníku, vyslyš můj hlas! Kéž tvé ucho pozorně vyslechne moje prosby. Budeš-li mít, Hospodine, na zřeteli nepravosti, kdo obstojí, Panovníku? Ale u tebe je odpuštění; tak vzbuzuješ bážeň. Skládám naději v Hospodina, má duše v něho naději skládá, čekám na jeho slovo.

Amen.

Tužby

2. Abychom všichni silou své víry dovedli posloužit církvi i národu, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom všichni v moci Ducha svatého byli prospěšní k duchovnímu a mravnímu zdraví ve svých sborech, rodinách i v našem národě, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Pane, naše spásu! Hospodine! Jaké dobro, jaké blaho tam, kde bratří bydlí svorně! Tam udílíš své požehnání a život navěky. (Srv. Ž 133,1b.3b)

Učiň i nás takto blaženými a otevři naše srdce pro tvé Slovo.

Mluv k nám neustále v Pánu Ježíši Kristu, který na věky žije a kraluje s tebou, naším nebeským Otcem, v moci Ducha svatého.

Amen.

Druhé čtení Písma: Fp 1,3–11

Děkuji Bohu svému při každé vzpomínce na vás a v každé modlitbě za vás všechny s radostí prosím; jsem vděčen za vaši účast na díle evangelia od prvního dne až doposud a jsem si jist, že ten, který ve vás začal dobré dílo, dovede je až do dne Ježíše Krista. Vždyť právem tak smýšlím o vás všech, protože vás všechny mám v srdci jako spoluúčastníky milosti, i když jsem ve vězení, zodpovídám se před soudem a obhajuji evangelium. Bůh je mi svědkem, jak po vás všech vroucně toužím v Kristu Ježíši. A za to se modlím, aby se vaše láska ještě víc a více rozhojňovala a s ní i poznání a hluboká vnímavost; abyste rozpoznali, na čem záleží, a byli ryzí a bezúhonní pro den Kristův, plní ovoce spravedlnosti, které z moci Ježíše Krista roste k slávě a chvále Boží.

Amen.

Evangelium: Mt 22,15–22

Tehdy farizeové šli a radili se, jak by Ježíšovi nějakým slovem nastražili léčku. Poslali za ním své učedníky s herodiány, aby řekli: „Mistře, víme, že jsi pravdivý a učíš cestě Boží podle pravdy; na nikoho se neohlížíš a nebereš ohled na postavení člověka. Pověz nám tedy, co myslíš: Je dovoleno dávat daň císaři, nebo ne?“ Ale Ježíš poznal jejich zlý úmysl a řekl: „Co mě pokoušíte, pokrytci? Ukažte mi peníz daně!“ Podali mu denár. On jim řekl: „Čí je tento obraz a nápis?“ Odpověděli: „Císařův.“ Tu jim řekl: „Odevzdejte tedy, co je císařovo, císaři, co je Boží, dejte Bohu.“ Když to slyšeli, podivili se, nechali ho a odešli.

Čtení Písma k Obětování: Ž 9,1.14

Panovníku, u tebe jsme měli domov v každém pokolení!

Nasyť nás svým milosrdenstvím (hned ráno) a po všechny dny se budeme radovat a plesat.

K Požehnání:

MODLEME SE: Pane, naše spáso! Hospodine, Bože náš! Tvůj Syn nám zaslíbil: budete-li o něco prosit Otce ve jménu mém, dá vám to. Proste a dostanete, aby vaše radost byla plná. (J 16,23b.24b)

Proto pokorně prosíme: Požehnej nám, aby celý náš život byl tvou oslavou v tomto světě!

Na věky buď vyvýšeno tvé jméno v Ježíši Kristu, tvém nejmilejším Synu, který k nám přišel v Duchu svatém, aby nás i svět spasil.

Amen. Aleluja!

Vhodné písně: 17, 24, 81, 161 nebo 165

DVACÁTÁ TŘETÍ NEDĚLE PO HODU BOŽÍM SVATODUŠNÍM

– DVACÁTÁ DRUHÁ NEDĚLE PO TROJICI (ČESKÝ MISÁL – NEDĚLE DVACÁTÁ TŘETÍ PO SV. DUCHU) 31. října 2010

„Dnes přišlo spasení do tohoto domu.“ (L 19, 9)

První čtení Písma: Mdr 11,22–12,2

Neboť jako prášek na misce vah je před tebou, Pane, celý svět a jako kapka ranní rosy padající na zem. Nade všemi se smilováváš, protože všechno můžeš, nehledíš na hříchy lidí, jen aby činili pokání. Miluješ všechno, co je, neošklivíš si nic z toho, co jsi učinil, vždyť bys ani nemohl připravit něco, co bys měl v nenávisti. A jak by mohlo cokoli trvat, kdybys ty to nechtěl, anebo být zachováno, kdybys to nepovolal k bytí? Šetříš všechno, protože to je tvé, Panovníku, který miluješ život. Tvůj neporušitelný duch je ve všem. Proto jen pozvolna káráš chybnující. Připomínáš jim, v čem hřeší, a napomínáš je, aby opustili zlo a uvěřili v tebe, Hospodine.

Tužby

2. Aby nikdo z nás neodmítal příležitost k setkání s Ježíšem Kristem v jeho církvi, aby pak jen jemu v každém dni mohl správně a věrně sloužit, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom ve svých dnech byli zbaveni všeho, co by nám bránilo následovat Krista a plnit jím dané apoštolské poslání, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Hospodine! Tvoje království je království všech věků, tvoje vláda přečká všechna pokolení. Ve všech svých slovech jsi věrný a svatý ve svých skutcích. Proto chceme tebe vyvyšovat, Bože náš a Králi, tvému jménu dobrořečit na věky. (Srv. Ž 145,13)

Proto prosíme: I k nám promlouvej svým mocným a přetvářejícím Slovem v Pánu Ježíši Kristu, který na věky žije a kraluje s tebou, naším nebeským Otcem, v moci Ducha svatého.

Amen.

Druhé čtení Písma: 2 Te 1,11–2,2

Proto se za vás stále modlíme, aby vás náš Bůh učinil hodnými svého povolání a svou mocí přivedl k naplnění každé vaše dobré rozhodnutí a dílo víry. Tak bude oslaveno jméno našeho Pána Ježíše ve vás a vy v něm podle milosti našeho Boha a Pána Ježíše Krista. Pokud jde o příchod Pána Ježíše, kolem něhož budeme shromážděni, prosíme vás, bratří, abyste se nedali vyvést z rovnováhy nebo vylekat nějakým

projevem ducha nebo řečí či listem, domněle pocházejícím od nás, jako by den Páně měl už nastat.

Amen.

Evangelium: L 19,1–10

Ježíš vešel do Jericha a procházel jím. Tam byl muž jménem Zacheus, vrchní celník a veliký boháč. Toužil uvidět Ježíše, aby poznal, kdo to je, ale poněvadž byl malé postavy, nemohl ho pro zástup spatřit. Běžel proto napřed a vylezl na moruši, aby ho uviděl, neboť tudy měl jít. Když Ježíš přišel k tomu místu, pohlédl vzhůru a řekl: „Zachee, pojď rychle dolů, neboť dnes musím zůstat v tvém domě.“ On rychle slezl a s radostí jej přijal. Všichni, kdo to viděli, reptali: „On je hostem u hříšného člověka!“ Zacheus se zastavil a řekl Pánu: „Polovinu svého jmění, Pane, dávám chudým, a jestliže jsem někoho ošidil, nahradím mu to čtyřnásobně.“ Ježíš mu řekl: „Dnes přišlo spasení do tohoto domu, vždyť je to také syn Abrahamův. Neboť Syn člověka přišel, aby hledal a spasil, co zahynulo.“

Čtení Písma k Obětování: Ž 145,14–16

Hospodin podpírá všechny klesající a všechny sehnuté napřimuje. Oči všech s nadějí vzhlížejí k tobě a ty jim v pravý čas dáváš pokrm, otvíráš svou ruku a ve své přízni sytíš všechno, co žije.

K Požehnání:

MODLEME SE: Hospodine, Pane, naše spáso. Kéž ti vzdají chválu veškeré tvé skutky, kéž ti tvoji věrní dobrořečí, ať hovoří o tvém slavném kralování, ať promluví o tvé bohatýrské síle, aby lidem uváděli ve známost tvé bohatýrské činy a slávu a důstojnost království tvého. Tvoje království je království všech věků, tvoje vláda přečká všechna pokolení. Pane, naše spáso! Hospodine, Bože náš! Spravedliví žijí na věky. Jejich odměna je u tebe. (Srv. Ž 145,10–13)

Hospodine, děkujeme za setkání s tebou ve tvém Synu a našem Pánu Ježíši Kristu, který nás potěšil svým Slovem a posílil chlebem života věčného a kalichem spásy. Pokorně tě, Pane, prosíme: Veď nás stále a ukazuj nám pravou cestu k životu, protože jen s tebou a u tebe je hojná radost. Požehnej nám, aby celý náš život byl naplněn tvou láskou.

Na věky buď vyvýšeno tvé jméno v Ježíši Kristu, tvém nejmilejším Synu, který k nám přišel v Duchu svatém, aby nás i svět spasil.

Amen. Aleluja!

Vhodné písně: 113 nebo 119, 48, 170 nebo 173

MUČEDNÍKŮ A SVĚDKŮ PÁNĚ – VŠECH SVATÝCH

1. listopadu 2010

(ČESKÝ MISÁL – VŠECH SVATÝCH)

Radujte se a jásejte, protože máte hojnou odměnu v nebesích. (Mt 5,12)

První čtení Písma: Ž 117,1–2

Chvalte Hospodina, všechny národy, všichni lidé, chvalte ho zpěvem, neboť se nad námi mohutně klene jeho milosrdenství. Hospodinova věrnost je věčná! Haleluja.

Amen.

Tužby

2. Aby věčným životem odplatil všem, kteří až do smrti zůstali věrni Ježíši Kristu, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom obdarováni Duchem svatým prošli svou časností do Boží věčnosti, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Pane, naše spáso! Hospodine! Ty jsi spáso spravedlivých, ty jsi jejich záštita v čas soužení. Pomáháš jim a vyváznout jim dáváš, dáš jim z moci svévolníků vyváznout a zachrániš je, protože se k tobě utíkají. (Srv. Ž 37,39–40)

I my chceme dosáhnout blaženosti tvých svatých. Proto prosíme: I k nám promlouvej svým mocným a přetvářejícím Slovem v Pánu Ježíši Kristu, který na věky žije a kraluje s tebou, naším nebeským Otcem, v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: Mdr 5,1–5

Spravedlivý tehdy s velkou neohrožeností předstoupí před ty, kdo ho sužovali a pohrdali jeho úsilím. Při pohledu na něho budou zachvázeni hrozným strachem a užasnou nad jeho nečekanou spásou. S úzkostným povzdechem si pro sebe kajícně řeknou: „To je ten, kdo nám byl kdysi k smíchu jako příklad potupy, nám pošetilým! Jeho život jsme považovali za nesmyslný a jeho konec za bezectný. Jak to, že jeho úděl je mezi svatými?“

Amen.

Evangelium: Mt 5,1–12

Když spatřil zástupy, vystoupil na horu; a když se posadil, přistoupili k němu jeho učedníci. Tu otevřel ústa a učil je:

„Blaze chudým v duchu, neboť jejich je království nebeské.

Blaze těm, kdo pláčou, neboť oni budou potěšeni.

Blaze tichým, neboť oni dostanou zemi za dědictví.

Blaze těm, kdo hladovějí a žízní po spravedlnosti, neboť oni budou nasyceni.

Blaze milosrdným, neboť oni dojdou milosrdenství.

Blaze těm, kdo mají čisté srdce, neboť oni uvidí Boha.

Blaze těm, kdo působí pokoj, neboť oni budou nazváni syny Božími.

Blaze těm, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je království nebeské.

Blaze vám, když vás budou tupit a pronásledovat a lživě mluvit proti vám všechno zlé kvůli mně.

Radujte se a jásejte, protože máte hojnou odměnu v nebesích; stejně pronásledovali i proroky, kteří byli před vámi.“

Čtení Písma k Obětování: Mdr 3,1–2a.3a

Duše spravedlivých jsou (však) v Boží ruce a trýzeň smrti se jich nedotkne.

V očích nemoudrých vypadali jako mrtví, oni však jsou v pokoji.

K Požehnání:

MODLEME SE: Pane, naše spáso! Hospodine, Bože náš! Spravedliví žijí na věky. Jejich odměna je u tebe. Ty sám o ně pečuješ a obdaroval jsi je místem ve svém věčném království. (Srv. Mdr 5,15–16)

Pokorně tě, Pane, prosíme: Požehnej nám, aby celý náš život byl životem tvých svědků v tomto světě, abychom i my se s tvými vyvolenými mohli setkat ve tvém království!

Na věky buď vyvýšeno tvé jméno v Ježíši Kristu, tvém nejmilejším Synu, který k nám přišel v Duchu svatém, aby nás i svět spasil.

Amen. Aleluja!

Vhodné písně: 116, 107 nebo 88, 181

PAMÁTKA VŠECH VĚRNÝCH ZESNULÝCH

2. listopadu 2010

(ČESKÝ MISÁL – NA DUŠÍČKY)

A zač získá člověk svůj život zpět?

(Mt 16,26b)

První čtení Písma: Ž 65,5

Blaze tomu, koho vyvolíš a přijmeš, aby směl pobývat ve tvých nádvořích. Tam se budem sytit dary tvého domu, tvého svatého chrámu.

Amen.

Tužby

2. Za všechny, kteří opustili tento svět a dokončili v něm svůj život, aby našli milost u Pána, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom všichni poctivostí své víry láskou účinnou posilovali svět kolem nás svou nadějí na život věčný, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Pane, naše spásu! Hospodine! Ty jsi milostivý, spravedlivý a plný slitování. V čase Památky všech věrných zesnulých tě prosíme: I k nám promlouvej svým mocným a přetvářejícím Slovem, abychom i my byli věrni svému Pánu Ježíši Kristu, který na věky žije a kraluje s tebou, naším nebeským Otcem, v moci Ducha svatého.

Amen.

Druhé čtení Písma: Zj 14,13

A slyšel jsem hlas z nebe: „Piš: Od této chvíle jsou blahoslaveni mrtví, kteří umírají v Pánu. Ano, praví Duch, ať odpočinou od svých prací, neboť jejich skutky jdou s nimi.“

Amen.

Evangelium: Mt 16,24–27

Tedy řekl Ježíš svým učedníkům: „Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mne. Neboť kdo by chtěl zachránit svůj život, ten o něj přijde; kdo však ztratí svůj život pro mne, nalezne jej. Jaký prospěch bude mít člověk, získá-li celý svět, ale svůj život ztratí? A zač získá člověk svůj život zpět? Syn člověka přijde v slávě svého Otce se svými svatými anděly, a tehdy odplatí každému podle jeho jednání.“

Čtení Písma k Obětování: J 14,1-4

„Vaše srdce ať se nechvěje úzkostí! Věříte v Boha, věřte i ve mne. V domě mého Otce je mnoho příbytků; kdyby tomu tak nebylo, řekl bych vám to. Jdu, abych vám připravil místo. A odejdu-li, abych vám připravil místo, opět přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli, kde jsem já. A cestu, kam jdu, znáte.“

K Požehnání:

MODLEME SE: Pane, naše spásu! Hospodine, Bože náš! (Srv. Př 3,1) Na tvé učení nebudeme zapomínat, aby byly prodlouženy dny a léta našeho života. Ať nás neopouští tvé milosrdenství a věrnost! Tak najdeme milost a uznání v Tvých očích. Důvěřujeme ti, Hospodine, celým srdcem, na svoji rozumnost už nespolehneme. Chceme tě poznávat na všech svých cestách života, které jsi nám daroval. Napřím naše stezky! (Srv. Př 3,1a-6)

Pokorně tě, Pane, prosíme: Požehnej nám, aby celý náš život byl životem tvých svědků v tomto světě, abychom i my se s tvými vyvolenými mohli setkat ve tvém království!

Na věky buď vyvýšeno tvé jméno v Ježíši Kristu, tvém nejmilejším Synu, který k nám přišel v Duchu svatém, aby nás i svět spasil.

Amen. Aleluja!

Vhodné písně: 279, 275, 23, 269

DVACÁTÁ ČTVRTÁ NEDELE PO HODU BOŽÍM SVATODUŠNÍM

– DVACÁTÁ TŘETÍ NEDELE PO TROJICI (ČESKÝ MISÁL – NEDELE DVACÁTÁ ČTVRTÁ PO SV. DUCHU) 7. listopadu 2010

Pane, nejsem hoden, abys vstoupil pod mou střechu.

(Mt 8,8a)

První čtení Písma: Jr 29,11–13

Neboť to, co s vámi zamýšlím, znám jen já sám, je výrok Hospodinův, jsou to myšlenky o pokoji, nikoli o zlu: chci vám dát naději do budoucnosti. Budete mě volat a chodit ke mně, modlit se ke mně a já vás vyslyším. Budete mě hledat a naleznete mě, když se mne budete dotazovat celým svým srdcem.

Amen.

Tužby

2. Abychom všichni Pánem Ježíšem Kristem byli očištěni pro pravý a opravdu radostný život, modleme se k Hospodinu.
3. Za dar statečné a skutečně silné víry spoléhající se na Ježíše Krista, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Pane, naše spáso! Hospodine! Ty jsi naší jedinou chloubou, tvému jménu chceme vzdávat chválu věčně. (Srv. Ž 44,9)

Nespoléháme na nic než jen na tebe. Mocí svého Slova jsi nás již tolikrát zachránil!

Prosíme: I dnes k nám promluv svým mocným a přetvářejícím slovem v Pánu Ježíši Kristu, který na věky žije a kraluje s tebou, naším nebeským Otcem, v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: Ř 12,17–21

Nikomu neodplácejte zlým za zlé. Vůči všem mějte na mysli jen dobré. Je-li možno, pokud to záleží na vás, žijte se všemi v pokoji. Nechtějte sami odplácet, milování, ale nechte místo pro Boží soud, neboť je psáno: ‚Mně patří pomsta, já odplatím, praví Pán.‘ Ale také: ‚Jestliže má tvůj nepřítel hlad, nasyť ho, a má-li žízeň, dej mu pít; tím ho zahanbíš a přivedeš k lítosti.‘ Nedej se přemoci zlem, ale přemáhej zlo dobrem.

Amen.

Evangelium: Mt 8,1–13

Když sestoupil z hory, šly za ním velké zástupy. Tu k němu přistoupil malomocný, padl před ním na zem a řekl: „Pane, chceš-li, můžeš mě očistit.“ On vztáhl ruku, do-

tkl se ho a řekl: „Chci, buď čist.“ A hned byl očištěn od svého malomocenství. Tu mu Ježíš pravil: „Ne abys o tom někomu říkal! Ale jdi, ukaž se knězi a obětuj dar, který Mojžíš přikázal – jim na svědectví.“ Tu když přišel do Kafarnaum, přistoupil k němu jeden setník a prosil ho: „Pane, můj sluha leží doma ochrnutý a hrozně trpí.“ Řekl mu: „Já přijdu a uzdravím ho.“ Setník však odpověděl: „Pane, nejsem hoden, abys vstoupil pod mou střechu; ale řekni jen slovo, a můj sluha bude uzdraven. Vždyť i já podléhám rozkazům a vojákům rozkazují; řeknu-li některému ‚jdi‘, pak jde; jinému ‚pojď sem‘, pak přijde; a svému otroku ‚udělej to‘, pak to udělá.“ Když to Ježíš uslyšel, podivil se, a řekl těm, kdo ho následovali: „Amen, amen, pravím vám, tak velikou víru jsem v Izraeli nenalezl u nikoho. Pravím vám, že mnozí od východu i západu přijdou a budou stolovat s Abrahamem, Izákem a Jákobem v království nebeském; ale synové království budou vyvrženi ven do tmy; tam bude pláč a skřípění zubů.“ Potom řekl Ježíš setníkovi: „Jdi, a jak jsi uvěřil, tak se ti staň.“ A v tu chvíli se sluha uzdravil.

Čtení Písma k Obětování: Ž 130,1–2

Z hlubin bezedných tě volám, Hospodine, Panovníku, vyslyš můj hlas! Kéž tvé ucho pozorně vyslechne moje prosby.

K Požehnání:

MODLEME SE: Pane, naše spáso! Hospodine, Bože náš! Tvůj Syn nám řekl: „Věřte, že všechno, oč v modlitbě poprosíte, je vám dáno a budete to mít. A kdykoli povstáváte k modlitbě, odpouštějte, co proti druhým máte, aby i váš Otec, který je v nebesích, vám odpustil vaše přestoupení.“ (Srv. Mk 11,24–25)

Svým bližním odpouštíme, Pane, a v pokoře čekáme, že i nám odpustíš všechny naše hříchy a obdaříš nás svým požehnáním.

Na věky buď vyvýšeno tvé jméno v Ježíši Kristu, tvém nejmilejším Synu, který k nám přišel v Duchu svatém, aby nás i svět spasil.

Amen. Aleluja!

Vhodné písně: 76 nebo 146, 7 nebo 39, 172

DVACÁTÁ PÁTÁ NEDĚLE PO HODU BOŽÍM SVATODUŠNÍM

– DVACÁTÁ ČTVRTÁ NEDĚLE PO TROJICI

14. listopadu 2010

Pane, zachraň nás, nebo zahyneme!

(Mt 8,25b)

První čtení Písma: Ž 85,2–5a

Hospodine, projevoval jsi své zemi přízeň, úděl Jákobův jsi změnil. Snímal jsi ze svého lidu nepravosti, přikrýval jsi všechny jeho hříchy. Svou prchlivost odkládal jsi zcela, přestával jsi planout hněvem. Navrať se k nám, Bože, naše spásu.

Amen.

Tužby

2. Aby svou církev mocným Slovem svého Syna ze všech nebezpečí vysvobodil, modleme se k Hospodinu.
3. Aby naši víru, která je často malá a slabá, neustále upevňoval svým svatým Duchem, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Pane, naše spásu! Hospodine! Na vlastní uši jsme slyšeli vyprávění svých otců o činu, který jsi vykonal za jejich dnů, za dnů dávných. (Ž 44,2)

Prosíme tě: I k nám promluv, abychom slyšeli o cestě ke spásu i o cestách těch, kdo již z tvé milosti spaseni byli.

Promluv k nám svým mocným a přetvářejícím Slovem v Pánu Ježíši Kristu, který na věky žije a kraluje s tebou, naším nebeským Otcem, v moci Ducha svatého.

Amen.

Druhé čtení Písma: Ř 13,8–10

Nikomu nebudte nic dlužni, než abyste se navzájem milovali, neboť ten, kdo miluje druhého, naplnil zákon. Vždyť přikázání ‚nezcizoložíš, nezabiješ, nepokradeš, nepožádáš‘ a kterákoli jiná jsou shrnuta v tomto slovu: ‚Milovati budeš bližního svého jako sebe samého.‘ Láska neudělá bližnímu nic zlého. Je tedy láska naplněním zákona.

Amen.

Evangelium: Mt 8,23–27

Vstoupil na loď a učedníci ho následovali. V tom se strhla na moři veliká bouře, takže loď už mizela ve vlnách; ale on spal. I přistoupili a probudili ho se slovy: „Pane,

zachraň nás, nebo zahyneme!“ Řekl jim: „Proč jste tak ustrašeni, vy malověrní?“ Vstal, pohrozil větrům i moři; a nastalo veliké ticho. Lidé užasli a říkali: „Kdo to jen je, že ho poslouchají větry i moře?“

Čtení Písma k Obětování: Ž 130,7b–8

U Hospodina je milosrdenství, hojné je u něho vykoupení, on vykoupí Izraele ze všech jeho nepravostí.

K Požehnání:

MODLEME SE: Pane, naše spásu! Hospodine, tvé jméno je věčné, budeš připomínán ve všech pokoleních. Chválíme tvé jméno, my, tvoji služebníci, kteří stojíme ve tvém domě. Chválíme tě, neboť jsi dobrý, zpíváme žalmy tvému jménu, neboť je líbezná. (Srv. Ž 135,13.1b.2b.3)

Na věky buď vyvýšeno tvé jméno v Ježíši Kristu, tvém nejmilejším Synu, který k nám přišel v Duchu svatém, aby nás i svět spasil.

Amen. Aleluja!

Vhodné písně: 100 nebo 109, 101 nebo 104, 111

DVACÁTÁ ŠESTÁ NEDĚLE PO HODU BOŽÍM SVATODUŠNÍM

– POSLEDNÍ NEDĚLE V CÍRKEVNÍM ROCE – DVACÁTÁ PÁTÁ NEDĚLE PO TROJICI

21. listopadu 2010

*Je sice menší než všechna semena,
ale když vyroste, je větší než ostatní byliny.
(Mt 13,32a)*

První čtení Písma: Gn 1,27–28

Bůh stvořil člověka, aby byl jeho obrazem, stvořil ho, aby byl obrazem Božím, jako muže a ženu je stvořil.

A Bůh jim požehnal a řekl jim: „Plodte a množte se a naplňte zemi. Podmaňte ji a panujte nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nade vším živým, co se na zemi hýbe.“

Amen.

Tužby

2. Aby Církev československou husitskou učinil významnou poselstvím horlivé víry, nehynoucí naděje a horoucí lásky, kterou do celé společnosti bude přinášet, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom všichni byli požehnáním pro svět a naše zvěst o Kristu Králi všechny kolem nás přetvářela v Boží lid, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

MODLEME SE: Pane, naše spásu! Hospodine! Tvá slova jsou slova věčného života. Ke komu jinému bychom šli? (Srv. J 6,68) Koho jiného bychom měli poslouchat?

Promluv k nám svým mocným a přetvářejícím Slovem v Pánu Ježíši Kristu, který na věky žije a kraluje s tebou, naším nebeským Otcem, v moci Ducha svatého.

Amen.

Druhé čtení Písma: 1 Te 1,1b–10

Milost vám a pokoj. Stále vzdáváme díky Bohu za vás za všechny a ustavičně na vás pamatujeme ve svých modlitbách; před Bohem a Otcem naším si připomínáme vaši činnou víru, usilovnou lásku a vytrvalou naději v našeho Pána Ježíše Krista. Víme přece, bratří Bohem milovaní, že patříte k vyvoleným, neboť naše evangelium k vám nepřišlo pouze v slozech, ale v moci Ducha svatého a v přesvědčivé plnosti. Víte, jak jsme si kvůli vám počínali, když jsme byli u vás. A vy jste jednali jako my i Pán, když jste uprostřed mnohé tísně přijali slovo víry v radosti Ducha svatého. Tak jste se stali příkladem všem věřícím v Makedonii a v Acháji. Od vás pak se slovo

Páně rozeznělo nejen po Makedonii a Acháji, ale o vaší víře v Boha se ví všude, takže není třeba, abychom o tom vůbec mluvili. Lidé sami vypravují, jak jste nás přijali a jak jste se obrátili od model k Bohu, abyste sloužili Bohu živému a skutečnému a očekávali z nebe jeho Syna, kterého vzkřísil z mrtvých, Ježíše, jenž nás vysvobozuje od přicházejícího hněvu. Amen.

Evangelium: Mt 13,31–35

Ještě jiné podobenství jim předložil: „Království nebeské je jako hořčičné zrno, které člověk zaseje na svém poli; je sice menší než všechna semena, ale když vyroste, je větší než ostatní byliny a je z něho strom, takže přilétají ptáci a hnízdí v jeho větvích.“ Pověděl jim i toto podobenství: „Království nebeské je jako kvas, který žena vmísí do tří měric mouky, až se všechno prokvasí.“ Toto vše mluvil Ježíš k zástupům v podobenstvích; bez podobenství k nim vůbec nemluvil, aby se splnilo, co bylo řečeno ústy proroka: ‚Otevřu v podobenstvích ústa svá, vyslovím, co je skryto od založení světa.‘

Čtení Písma k Obětování: Ž 9,10–11.20a

Hospodin je zdeptanému nedobytným hradem, v dobách soužení je hradem nedobytným.

V tebe nechť doufají, kdo znají tvé jméno. Vždyť ty, kdo se dotazují po tvé vůli, neopouštíš, Hospodine.

Povstaň, Hospodine, ať si člověk nezakládá na své moci.

K Požehnání:

Dříve jsme ani lid nebyli, nyní však jsme lid Boží; nebylo pro nás slitování, ale nyní jsme došli slitování.

V tomto světě jsme cizinci bez domovského práva. Zdržujeme se proto sobeckých vášní, které vedou boj proti duši, a žijme vzorně mezi pohany; tak aby ti, kdo nás osočují jako zločince, prohlédli a za naše dobré činy vzdali chválu Bohu ‚v den navštívení‘. (Srv. 1 P 2,9–12)

MODLEME SE: Pane, naše spáso! Hospodine, vyvolil sis nás za svůj lid, královské kněžstvo, národ svatý, lid náležející tobě, abychom hlásali tvé mocné skutky, neboť jsi nás povolal ze tmy do svého podivuhodného světa.

Na věky buď za to vyvýšeno tvé jméno, svatý Bože, v Ježíši Kristu tvém nejmilejším Synu, který k nám přišel v Duchu svatém, aby nás i svět spasil.

Amen. Aleluja!

Vhodné písně: 300, 49 nebo 182, 269 nebo 310

OBSAH A KALENDÁŘ BOHOSLUŽEB

Úvodní slovo – <i>ThDr. Tomáš Butta</i>	3
Předmluva – <i>Prof. ThDr. Zdeněk Kučera</i>	6
Poděkování – <i>Mgr. Michael Moc</i>	8
PRVNÍ NEDĚLE ADVENTNÍ – <i>29. listopadu 2009</i>	9
DRUHÁ NEDĚLE ADVENTNÍ – <i>6. prosince 2009</i>	10
TŘETÍ NEDĚLE ADVENTNÍ – <i>13. prosince 2009</i>	12
ČTVRTÁ NEDĚLE ADVENTNÍ – <i>20. prosince 2009</i>	14
ŠTĚDRÝ DEN – VIGILIE HODU BOŽÍHO VÁNOČNÍHO – <i>24. prosince 2009</i> ..	16
HOD BOŽÍ VÁNOČNÍ – <i>25. prosince 2009</i>	18
PRVOMUČEDNÍKA ŠTĚPÁNA – <i>26. prosince 2009</i>	20
PRVNÍ NEDĚLE PO NAROZENÍ PÁNĚ – RODINY PÁNĚ – <i>27. prosince 2009</i> ..	22
UMUČENÝCH BETLÉMSKÝCH DĚTÍ – MLÁDÁTEK – <i>28. prosince 2009</i>	24
DEN DÍKŮVZDÁNÍ ZA BOŽÍ OCHRANU A VEDENÍ – <i>31. prosince 2009</i>	26
JMÉNA JEŽÍŠ – NOVÝ ROK – <i>1. ledna 2010</i>	28
DRUHÁ NEDĚLE PO NAROZENÍ PÁNĚ – <i>3. ledna 2010</i>	30
ZJEVENÍ PÁNĚ – EPIFANIE – SLAVNOST TŘÍ KRÁLŮ – <i>6. ledna 2010</i>	32
ZROD CÍRKVE ČESKOSLOVENSKÉ HUSITSKÉ (1920) – <i>8. ledna 2010</i>	34
PRVNÍ NEDĚLE PO ZJEVENÍ PÁNĚ – KŘTU PÁNĚ – <i>10. ledna 2010</i>	36
DRUHÁ NEDĚLE PO ZJEVENÍ PÁNĚ – <i>17. ledna 2010</i>	38
TŘETÍ NEDĚLE PO ZJEVENÍ PÁNĚ – <i>24. ledna 2010</i>	40
ČTVRTÁ NEDĚLE PO ZJEVENÍ PÁNĚ – SEPTUAGESIMAE – <i>31. ledna 2010</i>	41
UVEDENÍ PÁNĚ DO CHRÁMU – HYPAPANTAE KYRIOU (SETKÁNÍ S PÁNEM) – <i>2. února 2010</i>	43
PÁTÁ NEDĚLE PO ZJEVENÍ PÁNĚ – SEXTAGESIMAE – <i>7. února 2010</i>	45
ŠESTÁ NEDĚLE PO ZJEVENÍ PÁNĚ – ESTOMIHI – <i>14. února 2010</i>	48
STŘEDA PŘED PRVNÍ NEDĚLÍ POSTNÍ – ZAČÁTEK DOBY POSTNÍ – <i>17. února 2010</i>	50
PRVNÍ NEDĚLE POSTNÍ – IVOCAVIT – <i>21. února 2010</i>	52
DRUHÁ NEDĚLE POSTNÍ – REMINISCERE – <i>28. února 2010</i>	54
TŘETÍ NEDĚLE POSTNÍ – OCULI – <i>7. března 2010</i>	56

ČTVRTÁ NEDĚLE POSTNÍ – LAETARE – 14. března 2010	58
PÁTÁ NEDĚLE POSTNÍ – JUDICA – 21. března 2010	60
ŠESTÁ NEDĚLE POSTNÍ – KVĚTNÁ – PALMARUM – 28. března 2010	62

ZELENÝ ČTVRTEK – PAMÁTKA POSLEDNÍ VEČEŘE PÁNĚ – 1. dubna 2010 ..	68
VELKÝ PÁTEK – PAMÁTKA OBĚTI PÁNĚ – PAŠIJE – 2. dubna 2010	70

BÍLÁ SOBOTA

– VIGILIE HODU BOŽÍHO VELIKONOČNÍHO – 3. dubna 2010	76
HOD BOŽÍ VELIKONOČNÍ – VZKŘÍŠENÍ PÁNĚ – 4. dubna 2010	78
PONDĚLÍ VELIKONOČNÍ	
– ZJEVOVÁNÍ SE VZKŘÍŠENÉHO JEŽÍŠE KRISTA – 5. dubna 2010	80

PRVNÍ NEDĚLE PO VELIKONOCÍCH

– QUASIMODIGENITI – 11. dubna 2010	83
DRUHÁ NEDĚLE PO VELIKONOCÍCH – 18. dubna 2010	85
TŘETÍ NEDĚLE PO VELIKONOCÍCH – JUBILATE – 25. dubna 2010	87
SVÁTEK PRÁCE – 1. května 2010	89
ČTVRTÁ NEDĚLE PO VELIKONOCÍCH – CANTATE – 2. května 2010	91
PÁTÁ NEDĚLE PO VELIKONOCÍCH – ROGATE – 9. května 2010	93
OSLAVENÍ PÁNĚ – 13. května 2010	95
ŠESTÁ NEDĚLE PO VELIKONOCÍCH – EXAUDI – 16. května 2010	97

HOD BOŽÍ SVATODUŠNÍ – VYLITÍ DUCHA SVATÉHO – 23. května 2010 ...	99
--	----

PONDĚLÍ SVATODUŠNÍ – 24. května 2010	101
--	-----

1. NEDĚLE PO HODU BOŽÍM SVATODUŠNÍM – 30. května 2010	103
---	-----

SVÁTEK TĚLA A KRVE PÁNĚ – 3. června 2010	104
--	-----

DRUHÁ NEDĚLE PO HODU BOŽÍM SVATODUŠNÍM – 6. června 2010	106
---	-----

PAMÁTKA NA PATRIARCHU ZAKLADATELE

DR. KARLA FARSKÉHO – 12. června 2010	108
--	-----

TŘETÍ NEDĚLE PO HODU BOŽÍM SVATODUŠNÍM – 13. června 2010	110
--	-----

ČTVRTÁ NEDĚLE PO HODU BOŽÍM SVATODUŠNÍM – 20. června 2010 ...	112
---	-----

PAMÁTKA JANA KŘTITELE – 24. června 2010	114
---	-----

PÁTÁ NEDĚLE PO HODU BOŽÍM SVATODUŠNÍM – 27. června 2010	116
---	-----

PAMÁTKA APOŠTOLŮ PETRA A PAVLA – 29. června 2010	118
--	-----

ŠESTÁ NEDĚLE PO HODU BOŽÍM SVATODUŠNÍM – 4. července 2010	120
---	-----

SLOVANŠTÍ VĚROZVĚSTOVÉ CYRIL A METODĚJ – 5. července 2010	122
PAMÁTKA MISTRA JANA HUSA – 6. července 2010	124

SEDMÁ NEDĚLE PO HODU BOŽÍM SVATODUŠNÍM – 11. července 2010 . . .	126
OSMÁ NEDĚLE PO HODU BOŽÍM SVATODUŠNÍM – 18. července 2010	128
DEVÁTÁ NEDĚLE PO HODU BOŽÍM SVATODUŠNÍM – 22. července 2010 . .	130
DESÁTÁ NEDĚLE PO HODU BOŽÍM SVATODUŠNÍM – 1. srpna 2010	132
JEDENÁCTÁ NEDĚLE PO HODU BOŽÍM SVATODUŠNÍM – 8. srpna 2010 . .	134
DVANÁCTÁ NEDĚLE PO HODU BOŽÍM SVATODUŠNÍM – 15. srpna 2010 . .	136
TŘINÁCTÁ NEDĚLE PO HODU BOŽÍM SVATODUŠNÍM – 22. srpna 2010 . .	138
ČTRNÁCTÁ NEDĚLE PO HODU BOŽÍM SVATODUŠNÍM – 29. srpna 2010 . .	140
PATNÁCTÁ NEDĚLE PO HODU BOŽÍM SVATODUŠNÍM – 5. září 2010	142
ŠESTNÁCTÁ NEDĚLE PO HODU BOŽÍM SVATODUŠNÍM – 12. září 2010 . .	144
SEDMNÁCTÁ NEDĚLE PO HODU BOŽÍM SVATODUŠNÍM – 19. září 2010 . .	146
OSMNÁCTÁ NEDĚLE PO HODU BOŽÍM SVATODUŠNÍM – 26. září 2010 . .	148
PAMÁTKA KNÍŽETE VÁCLAVA – 28. září 2010	150

DEVATENÁCTÁ NEDĚLE PO HODU BOŽÍM SVATODUŠNÍM	
3. října 2010	152
DVACÁTÁ NEDĚLE PO HODU BOŽÍM SVATODUŠNÍM	
10. října 2010	154
DVACÁTÁ PRVNÍ NEDĚLE PO HODU BOŽÍM SVATODUŠNÍM	
17. října 2010	156
DVACÁTÁ DRUHÁ NEDĚLE PO HODU BOŽÍM SVATODUŠNÍM	
24. října 2010	158
DEN VZNIKU SAMOSTATNÉHO ČESKOSLOVENSKÉHO STÁTU	
28. října 2010	160
DVACÁTÁ TŘETÍ NEDĚLE PO HODU BOŽÍM SVATODUŠNÍM	
31. října 2010	162

MUČEDNÍKŮ A SVĚDKŮ PÁNĚ – VŠECH SVATÝCH – 1. listopadu 2010 . . .	164
PAMÁTKA VŠECH VĚRNÝCH ZESNULÝCH – 2. listopadu 2010	166

DVACÁTÁ ČTVRTÁ NEDĚLE PO HODU BOŽÍM SVATODUŠNÍM	
7. listopadu 2010	168
DVACÁTÁ PÁTÁ NEDĚLE PO HODU BOŽÍM SVATODUŠNÍM	
14. listopadu 2010	170
DVACÁTÁ ŠESTÁ NEDĚLE PO HODU BOŽÍM SVATODUŠNÍM	
21. listopadu 2010	172